

KONTRA

It ain't over till the fat lady sings

(Το σόου δεν τελειώνει, αν δεν τραγουδήσει η χοντρή κυρία)

ΣΕΛΙΔΑ 9

Χρέος και ΣΥΡΙΖΑ

Η μεγάλη κωλοτούμπα

ΣΕΛΙΔΑ 7

Σκουριές

Η συγκυβέρνηση διευκολύνει τους καταστροφείς

ΣΕΛΙΔΑ 11

Για ποια θέματα δε δεσμεύτηκε το υπουργείο Παιδείας

ΣΕΛΙΔΑ 10

Μεταναστευτικό

«Οδικός χάρτης» από τα παλιά

ΣΕΛΙΔΑ 13

Γιατί ο Γ. Τσιρώνης δεν εφαρμόζει την απόφαση για τον επιστημονικό ορισμό του δάσους;

ΣΕΛΙΔΑ 8

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 816 - 21 Μάρτη 2015

www.eksegersi.gr

Η τελευταία παράσταση του έργου
«Σκληρή Διαπραγμάτευση»

**ΜΕΤΑ ΘΑ ΕΡΘΟΥΝ ΤΑ
ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΑ ΜΕΤΡΑ**

Scripta... Verba...

Ανεξάρτητα τη συμφωνία που έχουμε στις 20 Φεβρουαρίου, η συμφωνία αυτή σε καμία περίπτωση δεν θα μας αποτρέψει από το να εφαρμόσουμε κατά γράμμα τις προγραμματικές δηλώσεις του πρωθυπουργού που ψηφίστηκαν από 162 βουλευτές του ελληνικού κοινοβουλίου. Θα βαδίσουμε με βάση το πρόγραμμά μας.

Δημήτρης Στρατούλης

Το πρόγραμμά τους μιλούσε για επτά μέτρα, ψήφισαν τρία. Το πρόγραμμά τους για τα τρία αυτά μέτρα προϋπολόγιζε 870 εκατ. ευρώ, στο νομοσχέδιο τα προϋπολογίζουν για 200 εκατ. ευρώ!

Μπορεί να ζησει η χώρα χωρίς δανεικά; Και ο μεγαλύτερος αντιμνημονιακός θα απαντήσει αρνητικά. Ούτε τώρα, δυστυχώς, ούτε στο μέλλον. Και εάν επιβεβαιωθούν οι φόβοι μας, και αποκλειστεί μια διά παντός το «κούρεμα», θα έχουν δεσμευθεί οι ζωές ακόμα δυο γενεών. Οι δανειστές δεν θα υποχωρήσουν. Ο κ. Σόιμπλε έχει θέσει στόχο να υποχρεώσει τον κ. Τσίπρα σε συγκυβέρνηση με τους εχθρούς του.

Μιχάλης Ιγνατίου

Για «μεγάλο συνασπισμό» στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον μιλάει ο... ποιητής ή κάνουμε λάθος;

Όταν αποφασίζεις να έχεις ένα κοινό νόμισμα τότε πρέπει να αναλάβεις και τις ευθύνες γι' αυτό, να μείνεις πιστός στους κανόνες.

Χανς Γιόργκ Σέλινγκ

Ο υπουργός Οικονομικών της... φίλης και συμμάχου Αυστρίας, συμμετέχοντας σε συνέδριο με τον Σόιμπλε, πέραν της προειδοποίησης, εκτίμησε ότι ο κίνδυνος του Grexit είναι υπαρκτός.

Θερμή παράκληση: Λιγότερες συνεντεύξεις και φωτογραφίες και περισσότερη δουλειά. Οι καιροί απαιτούν σοβαρότητα, λύσεις και μετρήσιμο αποτέλεσμα.

Δημήτρης Παπαδημούλης

Σιγά μην του δώσει σημασία ο Μπαρουφάκης. Εδώ η σύζυγος τον συνόδευε στο Παρίσι και μετά στο Μιλάνο και στη λίμνη Κόμο. Το lifestyle ζεύγος «ζει το μύθο του» στην εξουσία. Αλλωστε, ο Παπαδημούλης απλώς ζηλεύει. Από το σύνδρομο της υπερπροβολής πάσχει και ο ίδιος.

Ο Τσίπρας χρειάζεται λεφτά, αλλά πρέπει να πείσει την Ευρωζώνη και την ΕΚΤ για τις μεταρρυθμιστικές διαθέσεις του και μάλιστα την επόμενη εβδομάδα.

Μάρτιν Σουλτς

Σύμφωνα με τη γερμανική FAZ, Γιούνκερ και Σουλτς σύστησαν στον Τσίπρα να στείλει ο ίδιος επιστολή στο Eurogroup με συγκεκριμένες δεσμεύσεις.

ΡΙΠΕΣ

♦ Για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους ♦ Το μόνο που έχει «κουρευτεί» μέχρι στιγμής είναι το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ ♦ Ακόμη και το φιλανθρωπικό σκέλος του «προγράμματος της Θεσσαλονίκης» ♦ Κουρεύτηκε πάνω από 50% στον αριθμό των μέτρων και κατά 77% στη δαπάνη του κάθε μέτρου ♦ Αγριος καυγάς μεταξύ Πατούλη και Καραμέρου-Δούρου ♦ Για το πάπλωμα, φυσικά ♦ Πώς θα μοιραστούν τα κονδύλια για τα συσσίτια ♦ Ο Πατούλης κατάλαβε ότι οι συριζαίοι δήμαρχοι θα πάρουν τη μερίδα του λέοντος κι ανέβηκε στα κεραμίδια ♦ Να περιμένουμε και δήλωση (εννοείται συνοδευόμενη από φωτογραφίες) της Πατούλαινας; ♦ Ο Μπαρουφάκης μετά της συζύγου φωτογραφίστηκαν σε διάφορες πόζες στο αρχοντικό των Στράτων απέναντι από την Ακρόπολη ♦ Μιλάμε για lifestyle ξερατά, αντάξια του ανδρός

και της γυναίκος ♦ Να θυμίσουμε μήπως την ιστορία της οικογένειας Στράτου, με το μέγα σκάνδαλο της «Πειραικής Πατραϊκής»; ♦ Ο πατήρ Βαρουφάκης υπήρξε μεγαλοστέλεχος άλλου καπιταλιστικού ομίλου, των Αγγελουπουλαίων ♦ Δυο αστοί παντρεύτηκαν, βρέθηκαν ελέω ΣΥΡΙΖΑ στο κέντρο της δημοσιότητας και την απολαμβάνουν ως γνήσιοι έλληνες αστοί ♦ Με βλαχομπάροκ φωτογραφίσεις στα lifestyle έντυπα ♦ Μετά, επειδή ψιλοθύμωσε το Μαξίμου, ο Μπαρουφάκης δηλώνει ότι μετάνιωσε ♦ Αλλά το έκανε για τη φουκαριάρα την Ελλαδίτσα, ρε παιδιά ♦ Ετσι δικαιώθηκε και η «Κ» που τον χαρακτήρισε Σεφερλή της αστικής πολιτικής ♦ Μισή ώρα αφιέρωσε στη φωτογράφιση του ζεύγους ο Σεφερλής στο πρωινιάδικό του, άλλη τόση ο Λιάγκας στο δικό του ♦ Περιττεύει να πούμε ότι ο Μπουμπούκος με την Μπουμπούκα

έχουν σκάσει από το κακό τους ♦ Μόνο με γυμνή φωτογράφιση θα ξαναδούν lifestyle αφιέρωμα για πάρτη τους ♦ Το πιο σημαντικό που είπε ο Σόιμπλε για τον Μπαρουφάκη πέρασε στο ντούκου ♦ «Με έγλειφε, νομίζοντας πως είμαι χαζός και θα το χάψω» ♦ Ο Τσίπρας δήλωσε στο Παρίσι, απαντώντας σε ερώτηση για την ΕΚΤ, ότι δεν αισθάνεται να έχει θηλιά στο λαιμό του ♦ Αδειασε μεγαλοπρεπέστατα τον αντιπρόεδρό του, που είχε κάνει τη σχετική δήλωση ♦ Επρεπε να το παίξει «κουλ» ή απλώς ξέρει ότι θα «τρέξει» γρήγορα η αξιολόγηση από την τρόικα και θα ξανανοίξει η στρόφιγγα; ♦ Η στήλη βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσει πως ο γίγαντας της πολιτικής σκέψης Μίλτος Βαρβιτσιώτης διορίστηκε γραμματέας πολιτικού σχεδιασμού της ΝΔ ♦ Η νύχτα της παραλιακής και της Μυκόνου επιτέλους δικαιώνεται ♦ Πληροφορίες

που έφεραν τον Γ. Σουφλιά, προκάτοχο του Μίλτου στο συγκεκριμένο πόστο, να παίρνει με τη χούφτα τα υπογλώσσια δεν κατέστη δυνατόν να διασταυρωθούν ♦ «Όποτε τον βλέπω [τον Σόιμπλε] και μιλάμε, μιλάμε ιδιαίτερος πολιτισμένα και μάλιστα με έναν **ενδιαφέρων** και εποικοδομητικό τρόπο» ♦ Μήπως ο mister Baroufakis θα έπρεπε να προσλάβει ένα δάσκαλο ταχύρυθμης διδασκαλίας ελληνικών; ♦ Η περίπτωση του lapsus linguae «δεν παίζει» ♦ Φαίνεται από τη δομή της πρότασης ♦ Αλλωστε, οι ελληνικούρες συνεχίστηκαν ♦ «...σε **ατραπούς** που μόνο **κακοί** μπορεί να είναι...» ♦ **Η ατραπός** είναι αγόρι μου, όχι ο ατραπός ♦ Αφού δεν το κατέχεις το αρχαιοπρεπές, τι θέλεις και το χρησιμοποιείς; ♦ Είδετε, όμως, διακριτικότητα οι σχολιαστές και ευθυμογράφοι; ♦ Αν ήταν ο ΓΑΠ, θα τον είχαν ξεσκίσει στην απαξιωτική σάτιρα ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ευτυχώς που οι μεγαλοαστές επιπέδου Μπαρουφάκινας (το γένος Στράτου) συνηθίζουν να φορούν μόνο μία φορά τις φίνες τουαλέτες που ράβουν για λογαριασμό τους οι διάσημοι μόδιστροι. Ετσι, εκλείπει ο κίνδυνος σχολίων περί... Χρυσής Αυγής. Η Δανάη Στράτου, άλλωστε, κατάγεται από μια παραδοσιακή δεξιά οικογένεια μεγαλοκαπιταλιστών και με τον μαϊνάνδρο απλώς τόνιζε την ελληνικότητά της.

Κ «Αυτή την Κυριακή, πάρτε το ΧΩΝΙ και βρείτε δουλειά!». Ακολουθεί κατάλογος: «37.468 νέες θέσεις εργασίας/ 19.460 θέσεις από 5 προγράμματα του ΟΑΕΔ, που τρέχουν ΤΩΡΑ! / 8.000 θέσεις που ανοίγουν με νέο πρόγραμμα/ 6.000 αδιόριστοι του ΑΣΕΠ που προσλαμβάνονται/ 3.900 απολυμένοι που επαναπροσλαμβάνονται/ 108 θέσεις σε πανεπιστήμια, δήμους και υπουργεία/ + 40.000 δημόσιοι υπάλληλοι που μονιμοποιούνται». Και στο τέλος η τσιπροκαμμένη προπαγάνδα,

προσαρμοσμένη στις διαφημιστικές ανάγκες του ανεπίσημου οργάνου των ΑΝΕΛ: «Η χώρα παίρνει μπροστά! Ιδρύματα, πανεπιστήμια, μουσεία, υπουργεία, δημόσιες υπηρεσίες, φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης προσφέρουν θέσεις εργασίας. Η χώρα πρέπει να ανασυγκροτηθεί και

για αυτό χρειάζεται να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας. Αυτή την Κυριακή, λοιπόν, μαζί με Το ΧΩΝΙ πάρτε και στυλό. Για να κυκλώσετε τις αγγελίες που σας ενδιαφέρουν ή να σημειώσετε τα δικαιολογητικά που χρειάζονται ώστε να μπει στα προγράμματα του ΟΑΕΔ. Για να

βρείτε δουλειά ΤΩΡΑ, όλα όσα πρέπει να γνωρίζετε βρίσκονται Στο ΧΩΝΙ αυτής της Κυριακής. Μην το χάσετε...». Αηδιάσατε σίγουρα. Μόνο που πρέπει να το συνηθίσετε, γιατί πρέπει αυτά να τα δείχνετε σε όλο τον κόσμο.

Κ Άλλη μια πανευρωπαϊκή πρωτιά για τον ΣΥΡΙΖΑ. Υπουργός που δεν έχει ορκιστεί (Χριστοδουλοπούλου), υπουργείου που δεν υφίσταται διότι δεν έχει δημιουργηθεί με νόμο (Μεταναστευτικής πολιτικής), πήρε μέρος σε Συμβούλιο της ΕΕ (Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων). Θυμίζει λίγο τον Καλιγούλα που έκανε συγκλητικό το άλογό του. Αν δεν επρόκειτο για κόμμα που τόσα χρόνια στην αντιπολίτευση φρόντιζε να τονίζει τη θεσμολαγνεία

του και να κατακεραυνώνει τις κυβερνήσεις, μπορεί και να μην το σχολιάζαμε.

Κ «Γιατί “δουλίζετε” τον Καμμένο, αλλά κατάπιε τον Καρτζαφέρη;», ρώτησε δημοσίως (από το αγαπημένο του twitter) ο Παπαδημούλης τον Σουλτς. Στην ίδια κατηγορία Καμμένος-Καρτζαφέρης, αλλά με διαφορά... βάρους. Κώνωψ ο Καμμένος, κάμηλος ο Καρτζαφέρης, κατά την ευαγγελική ρήση που δανείστηκε ο Παπαδημούλης. Αλλωστε, δεν είναι και τόσο μακρινό το 2012 που ο Παπαδημούλης κατακεραυνώνει με διαδοχικά «τιτιβίσματα» τον Καμμένο και απέκλειε κάθε ιδέα κυβερνητικής συνεργασίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πρέπει να σεβόμαστε τη δημοκρατία και την έκφραση της ελεύθερης βούλησης των λαών, αν δεν θέλουμε να παραδώσουμε την Ευρώπη στην ακραία εθνικιστική και λαϊκιστική δεξιά.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

21/3: Ημέρα για εξάλειψη φυλετικών διακρίσεων, ημέρα για σύνδρομο Down, ημέρα δασοπονίας, ημέρα κουκλοθέατρου, ημέρα οικιακής οικονομίας, ημέρα ποίησης, Ναμίμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990), ΗΠΑ: Ημέρα αγρότη (1981), ιρανική πρωτοχρονιά 21/3/1935: Μετονομασία Περσίας σε Ιράν 21/3/1960: Η νοτιοαφρικανική αστυνομία ανοίγει πυρ κατά ειρηνικής διαδήλωσης (Σάρπεβιλ) σκοτώνοντας 69 και τραυματίζοντας 180 μαύρους διαδηλωτές 21/3/1975: Η Αιθιοπία βάζει τέλος στη μοναρχία μετά από 3.000 χρόνια 22/3: Ημέρα νερού, ημέρα ευγένειας στους δρόμους 22/3/1930: Απεργία πείνας όλων των κρατούμενων ελληνικών φυλακών λόγω κακής διατροφής 22/3/1975: Παραπέμπονται σε δίκη οι πρω-

ταίτιοι του πραξικοπήματος της 21ης Απριλίου για εσχάτη προδοσία 23/3: Ημέρα Γης, ημέρα μετεωρολογίας, Σουδάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956), Πακιστάν: Ημέρα δημοκρατίας (1956) 23/3/1971: Βόμβα (ΑΑΑ) σε κατάστημα συμβούλων Γ. Παπαδόπουλου (Αθήνα) 23/3/1987: 31 τραυματίες από βόμβα στη λήσχη αξιωματικών βρετανικής βάσης Ράιν-Ντάλεν (Εθνικό Δημοκρατικό Μέτωπο για Απελευθέρωση της Δυτικής Γερμανίας) 23/3/1988: Τέσσερις βόμβες εναντίον αυτοκινήτων τούρκων διπλωματών στο Παγκράτι (17Ν) 23/3/1993: Δύο βόμβες στο υπουργείο Εμπορίου (ΕΛΑ-1η Μάη) 24/3: Ημέρα δικαίωματος στην αλήθεια, ημέρα κατά φυματίωσης 24/3/1924: Κατάργηση βασιλείας, έκπτωτη η δυναστεία Γλίξμπουργκ 24/3/1976: Χειροβομβίδα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο

και δυναμίτης σε γραφεία ΚΚΕ (Κορυθαλλός) 25/3: Ημέρα για κρατούμενους και αγνοούμενους υπαλλήλους ΟΗΕ, ημέρα μνήμης για θύματα δουλείας, Ελλάδα: Εθνική εορτή 25/3/1973: Ανακάλυψη εκρηκτικού μηχανισμού ΕΑΝ (Καλαμάκι) 25/3/2000: Ασφαλίτης σκοτώνει τον 17χρονο γεωργιανό πρόσφυγα Νίκο Λεωνίδα (Θεσσαλονίκη) 26/3: Ημέρα για απελευθέρωση εγγράφων, Μπαγκλαντές: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 26/3/1983: Επιστροφή Μάρκου Βαφειάδη στην Ελλάδα 27/3: Ημέρα κοινωνικής εργασίας, ημέρα άθλησης, ημέρα θεάτρου, ημέρα μονής κάλτσας, Αγκόλα: Ημέρα νίκης 27/3/1903: Γέννηση Νίκου Ζαχαριάδη 27/3/2001: Πρώτος πολιτικός γάμος μεταξύ ομοφυλόφιλων (Αμστερνταμ).

Ναυάγιο στις Βρυξέλλες

«Στις συναντήσεις με τον κύριο Γιούνκερ και τον κύριο Σουλτς είχα τη δυνατότητα να συνομιλήσω με δύο φίλους της Ελλάδας για τα ζητήματα που αφορούν την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και την προώθηση μιας νέας αναπτυξιακής πολιτικής». Αυτά δήλωσε ο Α. Τσίπρας στο «Εθνος», απαντώντας στην πρώτη ερώτηση που του τέθηκε σε συνέντευξή του που δημοσιεύτηκε στο φύλλο της περασμένης Κυριακής. Ίσως να το διαπραγματευόταν κάπως διαφορετικά με την εφημερίδα (δηλαδή να ζητούσε να μη διατυπωθεί αυτή η ερώτηση), αν είχε τη δυνατότητα να γνωρίζει τις επιθέσεις στις οποίες προχώρησαν μετά τις συναντήσεις τους και ο Γιούνκερ και ο Σουλτς (ο δεύτερος ξεπέρασε κάθε όριο διπλωματικότητας και πρωτοκόλλου). Ο Τσίπρας έδωσε τη συνέντευξη το Σάββατο και όταν ξετυλίχτηκαν οι επιθέσεις των Σουλτς και Γιούνκερ ήταν αργά για διορθώσεις. Η εφημερίδα είχε τυπωθεί. Ίσως πάλι, ακόμη και αν είχε τη δυνατότητα διόρθωσης, να μην την έκανε. Ο λόγος; Το παραμύθι της «σκληρής διαπραγμάτευσης», που σερβίρει ο ΣΥΡΙΖΑ, έχει και «καλούς» και οι Γιούνκερ και Σουλτς είναι οι... καλύτεροί (μετά έρχονται ο Ρέντι με τον Ολάντ). Αλλωστε, προσωπικά στον Τσίπρα δεν επιτέθηκαν. Τον αφήνουν στο απυρόβλητο, δίνοντάς του τη δυνατότητα να «μαζέψει» την κατάσταση.

Δεν νομίζουμε να υπάρχει παράγοντας του ευρωσυστήματος που να έχει συναντηθεί περισσότερες φορές με τον Τσίπρα από τον Σουλτς. Ήταν ο πρώτος που ήρθε στην Αθήνα μετά το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης και κάθε φορά που θα πάει ο Τσίπρας στις Βρυξέλλες θα συναντηθεί

μαζί του. Ο Σουλτς εμφανίζεται δήθεν ως διαμεσολαβητής, στην πραγματικότητα όμως δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να φιλοτεχνεί το προσωπικό του προφίλ (γιατί δε θέλει να μείνει για πάντα καθηλωμένος στη διακοσμητική θέση του προέδρου του Ευρωκοινοβουλίου).

Ο Τσίπρας, όμως, γιατί εξακολουθεί να συναντιέται με τον Σουλτς και ν' ανταλλάσσουν ασπασμούς μπροστά στις κάμερες; Για μπουγιο. Όσο δεν βρίσκεται άλλος εύκαιρος, όσο δεν έρχεται πρόσκληση από το Βερολίνο, ο Σουλτς είναι μια λύση ανάγκης. Τον Σουλτς, όμως δεν τον ενδιαφέρει η εικόνα του στην Ελλάδα, αλλά η εικόνα του στη Γερμανία. Σχεδόν κάθε Κυριακή μια συνέντευξή του φιλοξενείται από μεγάλο γερμανικό Μέσο και είναι «φωτιά και λαύρα κατά της ελληνικής κυβέρνησης». Το μόνυ αυτής της Κυριακής περιλάμβανε και πάλι «Καμμένο στη γάστρα», με τον Σουλτς να δηλώνει ότι «μπροστά στον κ. Καμμένο ένας ελέφαντας σε υαλοπώλειο μοιάζει με διπλωμάτη που ξέρει να ελίσσεται» και να αποκαλύπτει ότι κατά την τελευταία συνάντησή τους ζήτησε από τον Τσίπρα να συμμαζέψει τον κυβερνητικό του εταίρο. Και όμως, ο Τσίπρας εξακολουθεί να χαρακτηρίζει τον Σουλτς «φίλο της Ελλάδας».

Ο Γιούνκερ δεν έκανε τόσο προκλητικές δηλώσεις όπως ο Σουλτς. Πήρε το γνωστό πατρικό του ύφος δίπλα στον Τσίπρα και δε δίστασε να δηλώσει ότι «δεν υπάρχει μεγάλη πρόοδος» στο ελληνικό ζήτημα, καλώντας όλες τις πλευρές να συνεργαστούν. «Δεν θέλω να υπάρξει αποτυχία. Πρέπει οι Ευρωπαίοι να δουλέψουν μαζί, πρέπει να υπάρξει συνεργασία», τόνισε ο πρόεδρος της Κομισιόν σημειώνοντας με

νόημα ότι η Επιτροπή επιθυμεί να διαδραματίσει βοηθητικό ρόλο, αλλά δεν είναι ο «κύριος παίκτης» του παιχνιδιού, καθώς οι αποφάσεις λαμβάνονται στο Eurogroup.

Σίγουρα δεν ήταν αυτό που ήθελε ο Τσίπρας, όμως τα χειρότερα ήρθαν μετά τη συνάντησή τους. Ο Γιούνκερ διέρρευσε μέσω «κύκλων», πως κατά τη δίωρη συνάντησή τους είπε στον Τσίπρα πως η εικόνα της κυβέρνησής του είναι εξαιρετικά προβληματική και πως οι εταίροι της Ελλάδας αδυνατούν να αντιληφθούν ποιος είναι ο κατ' εξοχήν αρμόδιος για τα οικονομικά υπουργός (καρφί για το μπέρδεμα μεταξύ Βαρουφάκη και Δραγασάκη) και ποιος από τους έλληνες εμπειρογνώμονες που συνομιλούν με τους «θεσμούς» είναι ο προϊστάμενος.

Ο Τσίπρας πέρασε από το Παρίσι, αλλά συνάντηση με τον Ολάντ δεν είχε. Η πόρτα ήταν κλειστή. Κλειστή ήταν και η πόρτα στο πρωθυπουργικό μέγαρο της Ρώμης, γι' αυτό και δεν πέρασε από εκεί. Κατάφερε να γίνει δεκτός από τον Γιούνκερ στις Βρυξέλλες και για μπουγιο πρόσθεσε και τον Σουλτς. Εκ του αποτελέσματος, η όλη προσπάθεια ήταν σκέτο ναυάγιο. Υπό άλλες συνθήκες, ένας πρωθυπουργός δε θα έκανε αυτό το ταξίδι στις Βρυξέλλες. Θα το έκανε μόνο αν είχε προετοιμάσει το αποτέλεσμα. Το επιτελείο του Μαξίμου, όμως, παίζει ένα θέατρο και σ' αυτό το θέατρο ο Τσίπρας είναι εκείνος που πρέπει να εμφανιστεί ότι σηκώνει το μεγαλύτερο βάρος της «σκληρής διαπραγμάτευσης». Πρέπει να φανεί στον ελληνικό λαό ότι εξάντλησαν όλες τις δυνατότητες, οπότε το... μοιραίο να σερβιριστεί σαν «το καλύτερο δυνατό με τους σημερινούς συσχετισμούς στην Ευρώπη».

Από Δούρου-Καμμένο

Αναβιώνει η... «πολεμική αρετή των Ελλήνων»

Τι θα γίνει στο τέλος θα το ξέρουμε την ερχόμενη Τετάρτη, όμως Καμμένος και Δούρου ζήλεψαν τη δόξα του Παπαδόπουλου και ετοιμάζονται να αναβιώσουν την... «πολεμική αρετή των Ελλήνων» στο Σύνταγμα. Η παρέλαση της 25ης Μάρτη θα γίνει κανονικά (με τανκς, αεροπλάνα

και ό,τι άλλο ενεργοβόρο διαθέτει το ελληνικό παράρτημα του ΝΑΤΟϊκού στρατού) και μετά το τέλος της οι στρατιωτικές μπάντες θ' αρχίσουν να παινίζουν την «Ιτιά» και την «Παπαλάμπραινα» για να χορέψει ο λαός.

Να δούμε τους γνωστούς συριζαίους,

που τα προηγούμενα χρόνια ζητούσαν την κατάργηση των παρελάσεων, να σέρνουν το χορό, και τι στον κόσμο. Αλλά και να απόσχουν αυτοί (από ντροπή), θα βρεθούν και ψεकाσμένοι και υπάλληλοι του υπουργείου και της περιφέρειας να χορέψουν για να εξασφαλιστούν τα πλάνα.

Κουβέντα να γίνεται

Ο Μπαρουφάκης λέει πως αν υπάρξει αδιέξοδο στη διαπραγμάτευση με τους δανειστές, δε θα ήταν άσχημη ιδέα το δημοψήφισμα.

Ο Σακελλαρίδης λέει πως δημοψήφισμα θα γίνει μόνο αν ζητηθούν νέα δημοσιονομικά μέτρα και πως «το ερώτημα του δημοψηφίσματος θα αφορά τα μέτρα αυτά και μόνο» (αλήθεια, οι αλλαγές στο καθεστώς ΦΠΑ ώστε να αποδίδει περισσότερα έσοδα, δηλαδή περισσότερο φόρο, που έχουν ήδη αποδεχτεί με τη «λίστα Βαρουφάκη», δεν είναι νέο δημοσιονομικό μέτρο;).

Ο Φλαμπουράρης λέει πως το θέμα των εκλογών είναι μεν στο τραπέζι (ποιος το έβαλε;), αλλά ο ίδιος εκτιμά ότι δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση, ούτε πως χρειάζονται εκλογές (τότε γιατί το θέμα βρίσκεται στο τραπέζι;).

Και ο Τσίπρας δηλώνει στα «Νέα» ότι «δεν βλέπει δημοψήφισμα» και στο «Εθνος» ότι δεν έχει κανένα λόγο να κάνει εκλογές διότι η πλειοψηφία που έχει στη Βουλή είναι πολύ μεγάλη και σταθερή, ούτε δημοψήφισμα γιατί «οι εκλογές του Γενάρη είχαν, ούτως ή άλλως, δημοψηφισματικό χαρακτήρα».

Εικόνα παιδικής χαράς αναμφισβήτητη. Θα μπορούσαν, όμως, να τη συμμαζέψουν, αντί να την αφήνουν να σέρνεται για μέρες. Δεν το κάνουν γιατί η κουβέντα περί εκλογών και δημοψηφίσματος διευκολύνει την τακτική του εκβιασμού που ασκούν πάνω στον ελληνικό λαό.

Πατρίς, θρησκεία...

Για τέτοια μεγαλεία ζει ο πρόεδρος Πάνος κι αυτά τα μεγαλεία δε θα τα παρατήσει, όσα Μνημόνια και να υπογράψουν οι Τσιπραίοι. Ξέρεις τι είναι να υποδέχεσαι τον πρόεδρο της Δημοκρατίας Πάκη στο Πεντάγωνο, να επιθεωρείς το παραταγμένο άγημα και μετά να στήνεις στην εξέδρα και να κάνει το άγημα μια μίνι παρέλαση μπροστά σου; Και μετά να βγάζεις το λογύδριο που σου έγραψαν, γεμάτο από αναφορές στην πολεμική σημαία, τον ελληνισμό, το ηθικό του στρατεύματος και όλα τα παρεμφερή; Και μετά, την ώρα των δώρων, να έχεις παραγγείλει μια ασημοντυμένη εικόνα της Παναγίας ναασα (μετά συγχωρήσεως), με μπορντούρα γαλανόλευκη, και να την παραδίδεις συγκινημένος στον πρόεδρο Πάκη, για να τη βάλει μαζί με τις άλλες εικόνες που έχει στο γραφείο του;

Δεν κουνάνε ρούπι χωρίς την έγκριση της τρόικας

«Ο Σταθάκης περιμένει δύο βδομάδες το ΟΚ για το νομοσχέδιο για τα κόκκινα δάνεια, το νομοσχέδιο για τις 100 δόσεις ακόμη περιμένουμε το ΟΚ», έλεγε ο Παπαδημούλης στο πρωινάδικο του Mega τη Δευτέρα, καταγγέλλοντας τους «θεσμούς» (την τρόικα δηλαδή), ότι «παίζουν καθυστέρηση» και «μας πνίγουν».

Λίγη ώρα αργότερα, ο Στρατούλης έλεγε στη Βουλή ότι οι «θεσμοί» δεν ελέγχουν τα νομοσχέδια, αλλά απλώς ενημερώνονται, χωρίς να μπορεί να δώσει μια απάντηση στο **γεγονός** ότι τα νομοσχέδια δεν προωθούνται για ψήφιση και η Βουλή ουσιαστικά δεν κάνει τίποτα.

Μια μέρα πριν, στην κυριακάτικη συνέντευξή του στο «Εθνος», ο Τσίπρας επέλεγε μια διαφορετική διατύπωση: «Αυτά για μας είναι αδιαπραγμάτευτα και θα κατατεθούν στη Βουλή άμεσα. Έχουμε ενημερώσει τους θεσμούς, **είμαστε ανοιχτοί στις προτάσεις τους**, αλλά στην Ελλάδα ο ελληνικός λαός ψήφισε, εξέλεξε κυβέρνηση να κυβερνά και βουλευτές να νομοθετούν».

Η απόφαση-συμφωνία του Eurogroup στις 20 του Φλεβάρη δεν αφήνει αμφιβολίες. Ο,τι έχει δημοσιονομικό περιεχόμενο και ό,τι αφορά την ανταγωνιστικότητα και τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος θα περνάει από την έγκριση της τρόικας. Η ελληνική κυβέρνηση μπορεί να χρησιμοποιήσει την «ενυπόχρου» στο πρόγραμμα ευελξία», δηλαδή να αντικαταστήσει κάποια μέτρα με κάποια άλλα, δημοσιονομικά ισοδύναμα, όμως και αυτή η αλλαγή θα πρέπει να εγκριθεί από την τρόικα. Δεν μπορούν να κάνουν τίποτα αν δεν πάρουν το ΟΚ από τους ελεγκτές.

Κοινοβουλευτικό θέατρο ποικιλιών

Κοιτάχτε οποιαδήποτε κοινοβουλευτική χώρα, από την Αμερική ως την Ελβετία, από τη Γαλλία ως την Αγγλία, Νορβηγία κλπ.: η καθαυτό «κρατική» δουλειά διεξάγεται πίσω από τα παρασκήνια και την κάνουν οι Διευθύνσεις, τα γραφεία, τα επιτελεία. Στα κοινοβούλια απλώς φλυαρούν με τον ειδικό σκοπό να ξεγελούν το «λαουτζίκο».

Β.Ι. Λένιν

Κράτος και Επανάσταση
Τα λόγια του Λένιν, γραμμένα πριν από 98 χρόνια, μέσα στη φωτιά μιας επανάστασης, ταιριάζουν «γάντι» στο παράπλευρο κοινοβουλευτικό θέατρο που στήνει ο ΣΥΡΙΖΑ δίπλα στην κεντρική σκηνή όπου παίζεται το έργο «σκληρή διαπραγμάτευση με

τους δανειστές». Στη Βουλή, με πρωταγωνίστρια τη φιλόδοξη πρόεδρό της, ανεβάζουν παραστάσεις που απευθύνονται αποκλειστικά στο ιθαγενές κοινό.

Μετά την επανασύσταση της κοινοβουλευτικής επιτροπής για τις γερμανικές επανορθώσεις (τις οποίες δεν διεκδικεί επισήμως η κυβέρνηση, η μόνη αρμόδια να το πράξει), ήρθε η ώρα και για τη συγκρότηση κοινοβουλευτικής επιτροπής για τον Λογιστικό Ελεγχό του Χρέους. Την παρουσίασαν σε συνέντευξη Τύπου η πρόεδρος της Βουλής Ζωή Κωνσταντοπούλου, η ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Σοφία Σακοράφα και ο Ερίκ Τουσέν, οικονομολόγος ειδικευμένος σε θέματα επονειδιστου και παράνομου χρέους.

Ενα ζήτημα που απασχόλησε το αυτοσχέδιο βήμα της «κάτω πλατείας» το καλοκαίρι του 2011 και κατέστησε γνωστούς στο πανελλήνιο μερικούς οικονομολόγους τύπου Μπαρουφάκη, μετατρέπεται πλέον σε κοινοβουλευτικό θέαμα. Η απουσία της κυβέρνησης από τη φιάστα της Κωνσταντοπούλου δεν είναι φυσικά τυχαία. Για την κυβέρνηση δεν υφίσταται τέτοιο ζήτημα. Το είχε ξεκαθαρίσει προεκλογικά ο Γ. Σταθάκης, όταν δήλωσε πως μόλις το 5% του χρέους θα μπορούσε να θεωρηθεί απεχθές. Η κυβέρνηση έχει εγκαταλείψει και το προεκλογικό της αίτημα για «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους», από τις πρώτες μέρες της ανάληψης της εξουσίας. Αυτό έχει επισή-

μως κατατεθεί στο Eurogroup. Η νέα διαπραγμάτευση για το χρέος θα γίνει πάνω στη βάση της απόφασης του Eurogroup το Νοέμβρη του 2012.

Τότε ποιο θα είναι το αντικείμενο της Επιτροπής που σύστησε η πρόεδρος της Βουλής; Η φλυαρία «με τον ειδικό σκοπό να ξεγελούν το “λαουτζίκο”». Να ικανοποιήσουν κι εκείνο το κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ που θυμάται με νοσταλγία τις παλιές μέρες της αντιπολίτευσης, όταν ο ίδιος ο Τσίπρας εμφανιζόταν ως υπέρμαχος της ΕΛΕ (Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου), η οποία θα οδηγούσε στη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, ως απεχθούς, αλλά να ικανοποιηθούν και οι ηγετικές φιλοδοξίες της υπερδραστήριας προέδρου της Βουλής.

Βραζιλία

Εκατομμύρια ενάντια στη Ρούσεφ

Η αποκάλυψη τους σκανδάλου Petrobras, στο οποίο εμπλέκονται τεκμηριωμένα τουλάχιστον 54 πολιτικοί, μεταξύ των οποίων κορυφαία στελέχη του κυβερνώντος Εργατικού Κόμματος και υψηλόβαθμοι κρατικοί αξιωματούχοι, που κατηγορούνται για εκατοντάδες εκατομμύρια μίζες, λειτούργησε σαν καταλύτης για το ξέσπασμα δεκάδων διαδηλώσεων σε όλη τη Βραζιλία την Κυριακή 15 Μάρτη, στις οποίες πήραν μέρος περισσότεροι από δύο εκατομμύρια διαδηλωτές απαιτώντας την παραίτηση της προέδρου Ντίντα Ρούσεφ και τη διεξαγωγή εκλογών. Η αστική αντιπολίτευση βρήκε την ευκαιρία που μάταια περίμενε κατά τη δωδεκαετία της πολιτικής κυριαρχίας του Εργατικού Κόμματος, με τον Λούλα αρχικά και τη Ρούσεφ στη συνέχεια.

Οι μαζικές διαδηλώσεις θύμισαν το λαϊκό ξέσπασμα τον Ιούνιο του 2013 ενάντια στη διοργάνωση του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου που έγινε στη Βραζιλία το καλοκαίρι του 2014 και την κατασπατάληση δημόσιου χρήματος για την κατασκευή των ποδοσφαιρικών υποδομών παράλληλα με την περικοπή κοινωνικών δαπανών για παιδεία, υγεία και μέσα μαζικής μεταφοράς από την κυβέρνηση Ρούσεφ.

Οι διαδηλώσεις της περασμένης Κυριακής, που θύμιζαν το εν Ελλάδι κίνημα των «Αγανακτισμένων» από την άποψη των αιτημάτων και της σύνθεσης του κόσμου που συμμετείχε, αλλά και από τη στήριξη που του παρείχαν τα βραζιλιάνικα μίντια, είχαν σαν μοναδικό στόχο τη Ρούσεφ, τσαλακώνοντας το ήδη τρωθέν πολιτικό της γόητρο με το σκάνδαλο Petrobras (αναλυτικά γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»). Τη στήριξή του στις διαδηλώσεις δήλωσε το αντιπολιτευόμενο κόμμα των Σοσιαλδημοκρατών, ενώ, σύμφωνα με ρεπορτάζ του Reuters, οι διαδηλώσεις οργανώθηκαν από διάφορα δεξιά κόμματα μέσω κοινωνικών δικτύων, χωρίς απαραίτητα οι διαδηλωτές να είναι υποστηρικτές αυτών των κομμάτων.

Η μεγάλη συμμετοχή στις διαδηλώσεις δείχνει την πολιτική κρίση που έχει ξεσπάσει στη χώρα και την πλήρη ανυποληψία στην οποία έχει πέσει το βραζιλιάνικο αστικό πολιτικό σύστημα με την παροιμιώδη διαφθορά που το χαρακτηρίζει διαχρονικά, κρίση η οποία θα βαθύνει ακόμα περισσότερο όταν θ' αρχίσουν να υλοποιούνται τα μέτρα λιτότητας που έχει αποφασιστεί να επιβληθούν το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα για την εξοικονόμηση 42,2 δισ. δολαρίων.

Θορυβημένη από τις μαζικές διαδηλώσεις, η κυβέρνηση οργάνωσε συνέντευξη Τύπου με εκπροσώπους της τον υπουργό Δικαιοσύνης Ζοσέ Εδουάρδο Καρντόζο και τον υπεύθυνο για τα κοινωνικά κινήματα Μιγκέλ Ροζέτο, οι οποίοι εξήραν πρώτα από όλα τον ειρηνικό χαρακτήρα των διαδηλώσεων και υποσχέθηκαν διάλογο με τους διαδηλωτές, επαναλαμβάνοντας τις δεσμεύσεις της Ρούσεφ κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων του 2013, οι οποίες φυσικά έχουν μείνει στα χαρτιά σχεδόν δυο χρόνια μετά.

Οι διαδηλώσεις της περασμένης Κυριακής αναμένεται να βάλουν εμπόδια στην ψήφιση των περικοπών στις κρατικές δαπάνες και την αύξηση της φορολογίας από το Κογκρέσο και να οξύνουν τις αντιδράσεις ενάντια στις περικοπές ακόμα και μέσα στο κυβερνών Εργατικό Κόμμα. Σε περίπτωση μη ψήφισης των νόμων αυτών, η Βραζιλία απειλείται με υποβάθμιση της πιστοληπτικής της ικανότητας, κάτι που θα βαθύνει ακόμη περισσότερο την ύφεση στην οποία αναμένεται να μπει ο βραζιλιάνικος καπιταλισμός αυτή τη χρονιά. Παράλληλα, ο πληθωρισμός είναι ο υψηλότερος της τελευταίας δεκαετίας, με το βραζιλιάνικο ρεάλ να έχει χάσει 22% της αξίας του σε σχέση με το αμερικάνικο δολάριο, εξανεμίζοντας τα λαϊκά εισοδήματα.

Ο φόβος για ξέσπασμα της λαϊκής οργής εκτιμάται ότι θα εμποδίσει σημαντικά τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών και της κυβέρνησης για το θάψιμο του σκανδάλου της Petrobras, ειδικά τώρα που η Ντίντα Ρούσεφ ζητά από το βραζιλιάνικο λαό να βάλει πλάτη για να μπορέσει ο εγχώριος καπιταλισμός να διαχειριστεί την επερχόμενη κρίση προς όφελός του.

Συρία

Αναβαθμίζεται σε συνομιλητή ο Ασαντ

Καθώς συμπληρώνονται τέσσερα χρόνια από τη λαϊκή εξέγερση το Μάρτη του 2011, που εξελίχθηκε σε εμφύλιο πόλεμο, το καθεστώς Ασαντ όχι μόνο παραμένει στην εξουσία, αλλά ο ίδιος ο Ασαντ, διά στόματος του αμερικάνου υπουργού Εξωτερικών, αναβαθμίζεται σε συνομιλητή των ΗΠΑ και της αποκαλούμενης «διεθνούς κοινότητας», ως το μικρότερο κακό απέναντι στην απειλή του Ισλαμικού Κράτους.

Σε συνέντευξή του στο αμερικάνικο κανάλι CBS στις 15 Μάρτη, ο αμερικάνος υπουργός Εξωτερικών Τζον Κέρι δεν επανέλαβε τη σταθερή θέση της Ουάσιγκτον ότι ο Ασαντ έχει χάσει κάθε νομιμότητα και πρέπει να φύγει, αλλά δήλωσε για πρώτη φορά δημόσια ότι οι ΗΠΑ θα πρέπει να διαπραγματευτούν με τον πρόεδρο της Συρίας Μπασάρ Ασαντ για μια πολιτική μετάβαση στη Συρία και ότι οι ΗΠΑ και άλλες χώρες, τις οποίες δεν κατονόμασε, διερευνούν τρόπους για να τον πιέσουν να συμφωνήσει για ουσιαστικές διαπραγματεύσεις που θα οδηγήσουν στον τερματισμό του πολέμου στη Συρία.

Την ίδια μέρα, η εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών Μαρί Χαρφ, μέσω Twitter, επέμενε ότι ο Κέρι επανέλαβε τη σταθερή αμερικάνικη πολιτική που υποστηρίζει μια διαπραγματευτική διαδικασία με τη συμμετοχή εκπροσώπων του καθεστώτος Ασαντ και ότι δεν μίλησε για διαπραγματεύσεις με τον ίδιο τον Ασαντ.

Αποδέκτης της άτυπης «διευκρίνισης» της Χαρφ ήταν πρώτα απ' όλα τα αραβικά κράτη του Κόλπου, στενοί εταίροι της Ουάσιγκτον, που χρηματοδοτούσαν και εξόπλιζαν τις ισλαμικές και «μετριοπαθείς» ένοπλες οργανώσεις στη Συρία, με στόχο να διασκεδάσει τις ανησυχίες τους και να κατευνάσει τις αντιδράσεις τους. Ενάντια σε διαπραγματεύσεις με τον ίδιο τον Ασαντ τάχθηκαν επίσης οι υπουργοί Εξωτερικών της Βρετανίας και της Γαλλίας.

Ωστόσο, ακόμη κι αν δεχτούμε ότι άλλα δήλωνε ο Τζον Κέρι και άλλα εννοούσε, όπως ισχυρίζεται η εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών, η ουσία βρίσκεται στο ότι όχι μόνο δεν τίθεται πλέον ως προϋπόθεση για να ξεκινήσει και να προχωρήσει η διαπραγματευτική διαδικασία η απομάκρυνση του Ασαντ, αλλά έχει αρχίσει να γίνεται λόγος για την παραμονή του στην εξουσία στη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου μέχρι την πραγματοποίηση εκλογών.

Το έδαφος έχει αρχίσει να

προετοιμάζεται από την πολιτική αντιπολίτευση μέσα και έξω από τη Συρία. Σε συνέντευξή του στο «Γαλλικό Πρακτορείο» (5/3/15), ο επικεφαλής του Συριακού Εθνικού Συνασπισμού της εξόριστης αντιπολίτευσης Khaled Khoja δήλωσε για πρώτη φορά ότι χρειάζεται μια «νέα στρατηγική» και ότι η αντιπολίτευση εμμένει στο στόχο της ανατροπής του Ασαντ, όμως δεν είναι αναγκαίο να τεθεί ως προϋπόθεση στην έναρξη της διαπραγματευτικής διαδικασίας, είναι όμως αναγκαίο να τελειώσει η διαδικασία με ένα νέο καθεστώς και μια νέα ελεύθερη Συρία. Επίσης, για πρώτη φορά ο επικεφαλής του Συριακού Εθνικού Συνασπισμού μίλησε για συνεργασία με τις ανεκτές από το καθεστώς Ασαντ ομάδες της αντιπολίτευσης μέσα στη Συρία, την οποία μέχρι τώρα απέρριπτε. Η σημαντικότερη από τις ομάδες αυτές, η Εθνική Επιτροπή Συντονισμού για Δημοκρατική Αλλαγή, επεσήμανε ότι οι δηλώσεις του Khaled Khoja σηματοδοτούν μια καλοδεχούμενη αλλαγή στις θέσεις του Συνασπισμού και χαϊρέτισε ως σημαντική εξέλιξη την απόσυρση της προϋπόθεσης για παραίτηση του Ασαντ. Ακόμη πιο μακριά προχώρησαν ομάδες της συριακής αντιπολίτευσης που δεν συμμετέχουν στο Συριακό Εθνικό Συνασπισμό. Σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Anadolu Agency» (14/3/15), σε συνάντηση των ομάδων αυτών στο Κάιρο στις 24 - 25 Απρίλη θα συζητηθεί πρόταση για την παραμονή στην εξουσία του Μπασάρ Ασαντ για μια μεταβατική περίοδο δύο χρόνων στο τέλος της οποίας θα πραγματοποιηθούν προεδρικές εκλογές. Μέχρι στιγμής, δεν έχει διευκρινιστεί αν θα παραστεί για να παρακολουθήσει τη συνάντηση στο Κάιρο ο Συριακός Εθνικός Συνασπισμός, θα παραστούν όμως ηγετικά στελέχη του σε προσωπική βάση, σε περίπτωση που απορριφθεί η συμμετοχή του Συνασπισμού. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι οι διάφορες ομάδες της αντιπολίτευσης, που αναγνωρίζονται ως συνομιλητές στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, έχουν μικρή επιρροή στο εσωτερικό της χώρας και ιδιαίτερα στους ισλαμιστές αντάρτες και κατά συνέπεια οι θέσεις τους μπορούν να επηρεάσουν σε μικρό βαθμό τα τεκταινόμενα.

Οι εξελίξεις αυτές δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Στις 10 Φλεβάρη, η βρετανική εφημερίδα «Independent» σε σχετικό ρεπορτάζ, μεταξύ άλλων, αναφέρει ότι αν προτεραιότητα του Λευκού Οίκου είναι η ήττα του ISIS, η συριακή κυβέρνηση και ο στρατός είναι ο βασικός αντίπαλος του ISIS στη Συρία και ότι οι «μετριοπαθείς» αντάρτες είναι μια αδύναμη και φθίνουσα δύναμη που δεν έχει την ισχύ να πολεμήσει τους τζιχαντιστές του ISIS και του ΑΙ - Nusra. Και προσθέτει ότι ο Ασαντ σε πρόσφατη συνέντευξή του στο BBC επιβεβαίωσε ότι υπάρχει τακτικός συντονισμός Συρίας - ΗΠΑ, έμμεσος όχι άμεσος, για τις αμερικάνικες αεροπορικές επιθέσεις εναντίον του ISIS στο έδαφος της Συρίας, με διамεσολαβητή το Ιράκ.

Στις 19 Φλεβάρη, η λιβανέζικη εφημερίδα «THE DAILY STAR» σε ρεπορτάζ με τίτλο «Η ΕΕ κινείται προς συνομιλίες με το καθεστώς Ασαντ» αναφέρει ότι, κατά την επίσκεψή του στο Λίβανο, ο επικεφαλής της Επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις Εξωτερικές Υποθέσεις Ελμαρ Μπροκ δήλωσε ότι ΕΕ κινείται προς την κατεύθυνση να συμμετάσχει σε διάλογο με την κυβέρνηση Ασαντ, ιδιαίτερα λόγω της απειλής που συνιστά το ISIS στην περιοχή και στον κόσμο.

Στις 6 Μάρτη, ρεπορτάζ του «Reuters», με τίτλο «Η Συρία προς τη Δύση: Αποδεχτείτε ότι ο Ασαντ είναι εδώ για να μείνει» (ο τίτλος από συνέντευξη στο Reuters του πρεσβευτή της Συρίας στον ΟΗΕ), επικαλούμενο ευρωπαίους διπλωμάτες, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

«Κάποιες χώρες της ΕΕ που απέσυραν τους πρεσβευτές τους από τη Συρία λένε ιδιωτικά ότι είναι καιρός για περισσότερη επικοινωνία με τη Δαμασκό. Καλέσματα έχουν γίνει ή θα υποστηρίζονταν από χώρες όπως η Σουηδία, η Δανία, η Ρουμανία, η Βουλγαρία, η Αυστρία, η Ισπανία και η Τσεχία, η οποία δεν έχει αποσύρει τον πρεσβευτή της, καθώς και η Νορβηγία και η Ελβετία εκτός ΕΕ».

Στις 5 Μάρτη, ρεπορτάζ του «Reuters», με τίτλο «Η στρατηγική των ΗΠΑ για τη Συρία παραπαίει με την κατάρρευση αντάρτικης ομάδας», αναφέρεται στη διάλυση του αντάρτικου κινήματος Hazzm και στις επιπτώσεις στο αμερικάνικο πρόγραμμα εκπαίδευσης «μετριοπαθών» ανταρτών. Το Hazzm δημιουργήθηκε το Γενάρη του 2014 ως νέα μη τζιχαντιστική οργάνωση, με πλουραλιστική υποτίθεται ιδεολογία, και ήταν ο βασικός παραλήπτης του μυστικού προγράμματος χρηματοδότησης και εξοπλισμού των «μετριοπαθών» ανταρτών από τη CIA, που τέθηκε σε εφαρμογή στα μέσα του 2013. Το Hazzm, με

παρουσία κυρίως στη βόρεια Συρία, ήταν η πρώτη οργάνωση που πήρε αμερικάνικους αντιαρματικούς πυραύλους TOW. Η πρώτη σημαντική ήττα του Hazzm από το Nusra ήταν η εκδίωξη των μαχητών του από τη στρατιωτική βάση 111 στα τέλη του περασμένου Γενάρη και ακολούθησε στα τέλη Φλεβάρη το συντριπτικό πλήγμα, με την κατάληψη από το Nusra της στρατηγικής βάσης 46, δυτικά της πόλης του Χαλέπι, με αποτέλεσμα τη διάλυση του Hazzm και την προσχώρηση μαχητών του στην ισλαμική συμμαχία Jabhat al - Shamiyya.

Ηταν η δεύτερη φορά μέσα σε τέσσερις μήνες που το Nusra συνέτριψε μια «μετριοπαθή» αντάρτικη οργάνωση. Συγκεκριμένα, ύστερα από σφοδρές μάχες τον Οκτώβρη και το Νοέμβρη του 2014, το Nusra κατάφερε να θέσει υπό τον έλεγχό του την επαρχία Ιντλίμπ, άλλοτε προπύργιο των «μετριοπαθών ανταρτών», εξολθρεύοντας μια άλλη, κάποτε ισχυρή, ταξιαρχία, το Μέτωπο Σύρων Επαναστατών, που υποστηριζόταν επίσης από τις ΗΠΑ, και αναγκάζοντας το διοικητή της Τζαμάλ Μααρούφ να καταφύγει στην Τουρκία. Σημειωτέον ότι και στις δύο περιπτώσεις τεράστιες ποσότητες όπλων, ιδιαίτερα βαριών αμερικάνικων όπλων, έπεσαν στα χέρια των μαχητών του Nusra.

«Η διάλυση του Hazzm - επισημαίνει το ρεπορτάζ του «Reuters» - υπογραμμίζει τους κινδύνους που το νέο πρόγραμμα του υπουργείου Αμυνας μπορεί να αντιμετωπίσει στην εκπαίδευση και στον εξοπλισμό μαχητών στην Ιορδανία, στην Τουρκία και στο Κατάρ.

Οι αμερικάνοι αξιωματούχοι σχεδιάζουν να εκπαιδεύσουν χιλιάδες σύριους αντάρτες μέσα σε τρία χρόνια. Το πρόγραμμα αναμένεται να ξεκινήσει αυτό το μήνα στην Ιορδανία και επικεντρώνεται στον πόλεμο κατά του Ισλαμικού Κράτους παρά κατά του προέδρου Μπασάρ Ασαντ.

Η κατάρρευση του Hazzm έδειξε πόσο δύσκολες είναι τέτοιες προσπάθειες σε μια χώρα όπου οι αντάρτες συχνά πολεμούν ο ένας τον άλλο και τα όπλα πέφτουν στα χέρια σκληροπυρηνικών ομάδων».

Συνοψίζοντας: Η απειλή του ISIS και ο κίνδυνος εδραίωσης των τζιχαντιστών σε μεγάλα τμήματα της Συρίας και του Ιράκ καθώς και επέκτασής τους στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής. Οι αποτυχίες της αμερικάνικης στρατηγικής για

Και το όνομα αυτού Νετανιάχου!

Ο τίτλος του κεντρικού άρθρου της ισραηλινής Χααρέτζ μία μέρα μετά από τις πρόωρες εκλογές που έγιναν στο Ισραήλ, συμπυκνώνει μέσα σε λίγες λέξεις τη φασιστική διάβρωση του ισραηλινού λαού: «Ο Νετανιάχου αποκάλυψε το πραγματικό του πρόσωπο και οι ψηφοφόροι το λάτρεψαν». Ο υπότιτλος εξηγεί: «Ήταν η μεταστροφή του Νετανιάχου στο τελευταίο λεπτό (σ.σ. της προεκλογικής εκστρατείας) προς τις αντι-αραβικές και υπερ-εποικιστικές ρίζες που τον εκτίναξαν ξανά στην εξουσία».

Όσοι θεωρούν ότι υπερβάλλουμε καλό θα ήταν να δουν το βιντεοκλίπ που ανέβασε στη σελίδα του στο Facebook ο ίδιος ο Νετανιάχου, στο οποίο, όπως διαβάζουμε στον βρετανικό Independent (<http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/israel-election-benjamin-netanyahu-fights-for-survival-as-ugly-racism-row-overshadows-final-acts-of-a-bitter-campaign-10114922.html>) λέει: «Η εξουσία της δεξιάς είναι σε κίνδυνο. Οι Αραβες μετακινούνται σαν αγέλες στα εκλογικά κέντρα. Οι αριστερές οργανώσεις τους φέρνουν με λεωφορεία!»

Την ημέρα των εκλογών, ο Νετανιάχου καταφέρθηκε ενα-

ντίον κάθε σκέψης για δημιουργία παλαιστινιακού κράτους. Σε ερώτηση ισραηλινού δημοσιογράφου αν θα εμποδίσει τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους σε περίπτωση που παραμείνει για τέταρτη θητεία στην πρωθυπουργία, ο Νετανιάχου απάντησε: «πράγματι». Λίγο πριν είχε επιχειρηματολογήσει κατά της δημιουργίας ενός παλαιστινιακού κράτους σήμερα, υποστηρίζοντας ότι θα έδινε χώρο στο εξτρεμιστικό Ισλάμ για να τον χρησιμοποιήσει κατά του κράτους του Ισραήλ.

Η νίκη του Λικούντ με 23,26%, ποσοστό περίπου το ίδιο με αυτό που είχε συγκεντρώσει το 2013, όταν το Λικούντ κατέβαινε σε ενιαίο ψηφοδέλτιο με το υπερορθόδοξο Γιζραέλ Μπεϊτένου (του φασίστα Λίμπερμαν που από τότε έγινε υπουργός Εξωτερικών), αποτελεί μία ακόμα

απόδειξη της φασιστικοποίησης της ισραηλινής κοινωνίας. Μπορεί ο Λίμπερμαν τώρα να καταποντίστηκε, με το κόμμα του να κερδίζει μόλις το 5.2% των ψήφων, αν συνυπολογίσει όμως κανείς και τα δύο κόμματα θα διαπιστώσει ότι το άθροισμά τους εκτινάχτηκε. Στα 4 εκατομμύρια ψηφοφόρους το Λικούντ συγκέντρωσε κοντά στις 925.000 ψήφους (23.26%) και το Γιζραέλ Μπεϊτένου λίγο πάνω από 205.000 (5.17%). Στις εκλογές του 2003 και τα δύο κόμματα μαζί είχαν συγκεντρώσει γύρω στις 885.000 ψήφους (23.34%).

Το δεύτερο κόμμα, που πλασάρεται ως «κεντροαριστερό», η Σιωνιστική Ενωση, που ήταν και το φαβορί (έβγαине πρώτη στις δημοσκοπήσεις) συγκέντρωσε γύρω στις 745.000 ψήφους (18.7%). Υπενθυμίζουμε ότι η Σιωνιστική Ενωση ιδρύ-

θηκε τον περασμένο Δεκέμβριο από την πρώην υπουργό Εξωτερικών (διορίστηκε από τον εγκληματία πολέμου Αριέλ Σαρόν) και πρώην στέλεχος της Μοσάντ (τη δεκαετία του '80), Τζίπι Λίβνι, στην διάρκεια της θητείας της οποίας είχε γίνει και η μεγάλη επίθεση στη Γάζα το Δεκέμβριο του 2008, και τον Ισαάκ Χέρτζοκ πρώην μέλος του Εργατικού Κόμματος και υπουργό Οικισμών στην κυβέρνηση συνασπισμού των «Εργατικών» με τον Σαρόν το Γενάρη του 2005. Γι' αυτό και το κόμμα αυτό κάθε άλλο παρά «αριστερό» μπορεί να χαρακτηριστεί. Απλά δεν είναι τόσο ακραιφνώς φασιστικό (στο ίματζ και όχι στην ουσία) όσο το Λικούντ του Νετανιάχου. Για παράδειγμα, η Σιωνιστική Ενωση υποσχέθηκε πάγωμα των εποικισμών αντί της επέκτασής τους.

Ανοδο, όμως, σημείωσαν και τα αραβικά κόμματα που κατέβηκαν σε μία ενιαία λίστα και πήραν γύρω στις 436.000 ψήφους (11%) έναντι 349.000 (9.2%) που είχαν συγκεντρώσει όταν κατέβηκαν χωριστά.

Πάντως, η αύξηση της συμμετοχής στις εκλογές αποτελεί ένα ακόμα όπλο για τον Νετανιάχου που αναβαπτίζεται για να συνεχίσει το... θεάρεστο έργο του.

Αυξάνεται η φτώχεια στη Γερμανία

Τα συμπεράσματα της ετήσιας έκθεσης της Ομοσπονδιακής Ενωσης Ισότιμης Πρόνοιας της Γερμανίας, που δημοσιεύτηκε τον περασμένο μήνα (<http://www.der-paritaetische.de/armutsbericht/die-zerklueftete-republik/>), δεν ήταν και τόσο αισιόδοξα όσον αφορά στην αύξηση της φτώχειας. Η τελευταία φαίνεται να σπάει το ένα ρεκόρ μετά το άλλο, όπως και η εισοδηματική ανισότητα μεταξύ πλούσιων και φτωχών στα ομόσπονδα κράτη της Γερμανίας.

12,5 εκατομμύρια άνθρωποι εκτιμάται, σύμφωνα με την έκθεση, ότι έχουν περάσει το κατώφλι της φτώχειας μέχρι το 2013. Δηλαδή, έχουν εισοδήματα κάτω από το 60% των μέσων εισοδημάτων, που σημαίνει 892 ευρώ το άτομο (άγαμο, χωρίς παιδιά) ή 1.873 ευρώ για τετραμελή οικογένεια με δύο παιδιά κάτω των δεκατεσσάρων ετών. Ο αριθμός αυτός ισοδυναμεί με το 15,5% του πληθυσμού. Αυτό το ποσοστό φτώχειας είναι το μεγαλύτερο μετά από την επανένωση των δύο Γερμανιών, όπως τόνισε ο CEO της Ομοσπονδιακής Ενωσης Ισότιμης Πρόνοιας, που παρουσιάζεται ως «ομπρέλα» για πάνω από δέκα χιλιάδες ανεξάρτητες οργανώσεις, ινστιτούτα και ομίλους, με πάνω από 280 γραφεία στη χώρα. Το 2010, το ποσοστό φτώχειας σύμφωνα με την ίδια έκθεση ήταν 14.5%. Μέσα σε τρία χρόνια το ποσοστό φτώχειας αυξήθηκε από 14,5% σε 15,5%, δηλαδή κατά μία ποσοστιαία μονάδα. Αυτό ισοδυναμεί με μία αύξηση περίπου 7%.

Η θέσπιση του κατώτατου ωρομίσθιου των 8.5 ευρώ (χωρίς συνταξιοδοτικά δικαιώματα), που ξεκίνησε να εφαρμόζεται από τις αρχές αυτού του χρόνου, αν και χαιρετίζεται από την έκθεση ως θετικό μέτρο, ωστόσο δε θεωρείται αρκετό για να μειώσει τη φτώχεια και να εμποδίσει τις τετραμελείς οικογένειες να ζητούν οικογενειακά επιδόματα από το γερμανικό κράτος.

Σε ανάλογα συμπεράσματα είχε καταλήξει η γερμανική εφημερίδα Saarbrücker Zeitung σε δημοσίευμα της 24/1/15 (<http://www.presseportal.de/pm/57706/2933771/saarbruecker-zeitung-3-1-millionen-erwerbsstaetige-sind-armutsgefaehrdet-sparen-bei-essen-oder>). Η εφημερίδα επικαλείται στοιχεία από την Στατιστική Υπηρεσία που δείχνουν ότι από το 2008 μέχρι το 2013 ο αριθμός των εργατών που πληρώνονται με μισθούς κάτω από τα όρια της φτώχειας αυξήθηκε κατά 25%! Έτσι, ενώ το 2008 οι εργάτες με μισθούς -κυριολεκτικά- πείνας ήταν γύρω στα 2.5 εκατομμύρια άτομα, το 2013 έφτασαν τα 3.1 εκατομμύρια.

Η ιμπεριαλιστική Γερμανία δεν τρώει μόνο τις σάρκες των εξαρτημένων χωρών, όπως η δική μας, αλλά και του ίδιου της του λαού. Ο νόμος της αύξησης της απόλυτης εξαθλίωσης των εργατών αποτελεί γι' αυτήν (όπως για όλες τις καπιταλιστικές χώρες) τη βάση για την αποκόμιση του ανώτατου κέρδους που μόνο με αυτό είναι ικανοποιημένα τα παράσιτα που κατέχουν την πολιτική και οικονομική εξουσία.

Ακόμη και από στενά ωφελιμιστική άποψη να το δει κανείς, η ταύτιση με τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» και το δόγμα του «ισλαμικού κινδύνου» δεν οδηγεί πουθενά, δεν προστατεύει από την οργή εκείνων των τμημάτων του ισλαμικού κόσμου που πήραν το μονοπάτι του τζιχαντισμού και διεξάγουν έναν ασύμμετρο πόλεμο κατά της Δύσης, χωρίς να διακρίνουν ανάμεσα σε στόχους των κυρίαρχων τάξεων και απλούς άμαχους πολίτες. Η όποια εμπιστοσύνη ανάμεσα στους λαούς της καθημαγμένης Ανατολής και τους λαούς της «ευημερού-

σας» Δύσης έχει διαρραγεί.

Αν θέλουμε να αποκαταστήσουμε αυτή την εμπιστοσύνη, δεν έχουμε παρά να στραφούμε ενάντια στις αιτίες που τη διέρρηξαν. Αυτές οι αιτίες δεν είναι άλλες από την ιμπεριαλιστική πολιτική και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Ο μόνος τρόπος για να πάψουν οι λαοί στη Δύση να υφίστανται το τυφλό μίσος και τις πράξεις εκδίκησης των λαών της Ανατολής είναι να στραφούν πρώτοι αυτοί, με τρόπο αποφασιστικό και μαχητικό, ενάντια στον ιμπεριαλισμό των χωρών τους. Μόνο τότε θα υπάρξει ελπίδα ειρήνευσης.

Το κρίσιμο ερώτημα

«Είναι τρομερό αυτό που συνέβη στο Παρίσι και πρέπει να το δούμε από τη θετική πλευρά. Μετά τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου, η Σούζαν Σόνταγκ είπε ότι "θα πρέπει να υπάρχει κάποιος λόγος που μας επιτέθηκαν" και έγινε σκάνδαλο. Αυτή είναι η ερώτηση, όμως, που πρέπει να θέσουμε στον εαυτό μας. Η κοινωνία αλλάζει και οι αλλαγές αντανακλώνται με πολλούς διαφορετικούς τρόπους».

Ο Μπομπ Ουϊλσον (συνέντευξη στα «Νέα», 9.3.2015) δεν είναι αριστερός, δεν είναι έντονα πολιτικοποιημένος, δεν είναι στρατευμένος. Ένας φιλελεύθερος αμερικανός καλλιτέχνης είναι. Ίσως γι' αυτό έχει το θάρρος να παραμερίζει τις κουρτίνες της κυρίαρχης προπαγάνδας και να διατυπώνει κάποιες απλές αλήθειες. Η ερώτηση που κατά τον Ουϊλσον πρέπει να θέσουμε στον εαυτό μας («γιατί μας επιτίθενται;») είναι ξανά στην επικαιρότητα (στην πραγματικότητα ποτέ δεν έπαψε να είναι επίκαιρη) μετά την τυφλή αιματηρή επίθεση σε διάσημο μουσείο της Τυνησίας, που είχε στόχο δυτικούς τουρίστες και οδήγησε στο θάνατο είκοσι απ' αυτούς.

Ο κυρίαρχος λόγος στη Δύση έχει εύκολες τις απαντήσεις: ισλαμοφασίστες, αιμοδιψείς κτλ. κτλ. Ακόμη κι αυτοί που συμφωνούν με τους εύκολους αφορισμούς, όμως, θα έπρεπε να θέσουν στον εαυτό τους το ερώτημα: τι να κάνουμε;

Ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» που κήρυξαν οι ΗΠΑ μετά την επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου κατάφερε να γκρεμίσει την κυβέρνηση των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν, να γκρεμίσει τον Σαντάμ

Χουσεϊν στο Ιράκ, να βρει κάποια στιγμή και να εξοντώσει τον Μπιν Λάντεν, όμως δεν έφερε την ευτυχία στους λαούς που υποτίθεται ότι θέλησε να απελευθερώσει από την τυραννία. Νέα καθεστώτα, αιματηρά και διεφθαρμένα, μπήκαν στη θέση των παλιών. Ποτάμια αίματος κύλησαν σε πόλεις και χωριά. Οι λαϊκές μάζες εξακολούθησαν να λιμοκτονούν και να αιμορραγούν. Οι φατρίες έγιναν πιο ισχυρές και οι μεταξύ τους πόλεμοι πιο αιματηροί.

Και βέβαια, τα πιο ακραία ισλαμικά ρεύματα όχι μόνο δεν εξαφανίστηκαν, παρά το βαρύ φόρο αίματος που πλήρωσαν, αλλά αντίθετα ισχυροποιήθηκαν. Οι Ταλιμπάν ελέγχουν το μεγαλύτερο τμήμα του Αφγανιστάν, οι πακιστανοί Ταλιμπάν ελέγχουν τις βορειοανατολικές περιοχές του Πακιστάν, το Ισλαμικό Κράτος ελέγχει μεγάλες περιοχές στο Ιράκ και μικρότερες στη Συρία, ενώ στις χώρες που εκδηλώθηκε η ονομασθείσα αραβική άνοιξη, είτε αυτή μετεξελίχτηκε σε έναν ναϊφ κοινοβουλευτισμό (Τυνησία) είτε πνίγηκε από μια ματοβαμμένη στρατιωτικοφασιστική δικτατορία (Αίγυπτος), σημαντικό μέρος των διαθέσεων αντίστασης των λαϊκών μαζών διοχετεύεται μέσα από τα ρεύματα του Πολιτικού Ισλάμ, ενώ το τζιχαντιστικό ρεύμα συνεχώς ογκούται, και λόγω του ασύμμετρου χαρακτήρα της οργάνωσης και της δράσης του μπορεί να επιφέρει χτυπήματα, στοχευμένα (όπως στα γραφεία του Charlie Hebdo) ή τυφλά (όπως στο τυνησιακό μουσείο), με απόλυτη αποτελεσματικότητα, διότι εκτός των άλλων δε λογαριάζει τις απώλειες στις γραμμές του.

τη Συρία και η αβεβαιότητα σχετικά με την αποτελεσματικότητα του νέου προγράμματος εκπαίδευσης σύριων ανταρτών. Η αντοχή του καθεστώτος Ασαντ, το οποίο έχει καταφέρει να εδραιώσει τον έλεγχό του στο μεγαλύτερο μέρος της δυτικής Συρίας και έχει ενισχύσει την ασφάλεια της Δαμασκού, εκτός των άλλων, επεκτείνοντας πρόσφατα τον έλεγχό του νότια, στην επαρχία Ντερρά, κοντά στα σύνορα με την Ιορδανία. Οι παράγοντες αυτοί καθιστούν εκ των πραγμάτων το καθεστώς Ασαντ ως το μικρότερο κακό και αναγκάζουν το Λευκό Οίκο να διαφοροποιήσει σαφώς τη θέση του.

Η αλλαγή αυτή επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι αφαιρέθηκαν από τη λίστα των «τρομοκρατικών απειλών» κατά των ΗΠΑ και των συμμάχων τους το Ιράν και η Χεσμπολά, η συμβολή των οποίων είναι καθοριστική τόσο στο πλευρό του καθεστώτος Ασαντ όσο και στον πόλεμο κατά του ISIS στο Ιράκ. Συγκεκριμένα, στην ετήσια έκθεση της «Worldwide Threat Assessment of the US Intelligence Communities», με ημερομηνία 26 Φλεβάρη, όχι μόνο έχουν αφαιρεθεί από την προαναφερόμενη λίστα το Ιράν και η Χεσμπολά, αλλά ειδικά το Ιράν επαινείται για τις προσπάθειές του να «μειώσει το σχεταρισμό» και να «αποκλιμακώσει την ένταση με τη Σαουδική Αραβία» και παράλληλα «προειδοποιείται ότι οι προσπάθειές του να προστατέψει τους σίιτες της περιοχής ενέχουν τον κίνδυνο να πυροδοτήσουν αντιδράσεις φανατικών εναντίον του».

Είναι πολύ νωρίς για να εκτιμήσει κανείς πώς θα μορφοποιηθούν και θα εξελιχθούν σε διπλωματικό επίπεδο οι εξελίξεις αυτές, καθώς εμπλέκονται πολλοί αστάθμητοι παράγοντες και αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα.

στο ψαχνό

Η δική μας τακτική

Το σίριαλ της «σκληρής διαπραγμάτευσης» δεν τελείωσε στις 20 Φλεβάρη με τη γνωστή απόφαση για την παράταση του Μνημόνιου-2 ως γέφυρα για το Μνημόνιο-3. Ούτε στις 23 Φλεβάρη με την αποστολή και την έγκριση της «λίστας Βαρουφάκη». Χρειάστηκε ένα δεύτερο κύκλο επεισοδίων, στη διάρκεια των οποίων η «σκληρή διαπραγμάτευση» συνεχίζεται και η παραμύθια πάει σύννεφο.

Δεν ξέρουμε αν τη Δευτέρα στο Βερολίνο θα παιχτεί το τελευταίο επεισόδιο ή αν θα απαιτηθούν μερικά ακόμη, προκειμένου οι θεατές να μπουχτίσουν και να φωνάξουν «δεν αντέχουμε άλλο», ξέρουμε όμως σίγουρα την κατάληξη. Το μνημονιακό καθεστώς θα συνεχιστεί και θα ενισχυθεί.

Δεν μπορεί η κυβέρνηση ενός ψωραλέου, μέσης ανάπτυξης και σε βαθιά κρίση καπιταλισμού, όπως ο ελληνικός, να νικήσει στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια μια ομάδα ιμπεριαλιστικών κρατών, παίζοντας μάλιστα με τους όρους που αυτά τα κράτη έχουν θεσπίσει.

Αυτό θα μπορούσε να το κάνει μόνο μια επαναστατική κυβέρνηση, αλλά μια τέτοια κυβέρνηση δε θα είχε καμιά ανάγκη να συμμετάσχει σε ιμπεριαλιστικά διαβούλια τύπου ΕΕ και Ευρωζώνης. Θα είχε από τη γέννησή της διαρρήξει κάθε δεσμό μ' αυτά τα «μαντριά» της εκμετάλλευσης και της αποικιοποίησης και θα καθόριζε τις διεθνείς της σχέσεις με βάση τα συμφέροντα του λαού της.

Επειδή ακούμε ήδη τις κραυγούλες για «εσχατολογική προσέγγιση» και διαβάζουμε ήδη τις (με το συμπάθειο) αναλύσεις περί του ότι «περιμένουμε την επανάσταση χωρίς να κάνουμε τίποτα», σπεύδουμε να απαντήσουμε πως η σωστή ανάλυση του χαρακτήρα και των δυνατοτήτων μιας αστικής κυβέρνησης, όπως η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου δεν σημαίνει άρνηση δράσης, αλλά αντίθετα σημαίνει αλλαγή τακτικής και δράση έξω από το παιχνίδι με τη σηματοδεδειγμένη τράπουλα, που προσπαθεί να μετατρέψει την εργατική τάξη, το λαό και τη νεολαία σε παρακολούθημα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, σε αθύρματα της μνημονιακής πολιτικής.

Ηδη, το πρώτο κιάλας νομοθέτημα της νέας συγκυβέρνησης κουτσούρευσε το περιβόητο φιλανθρωπικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, στο όνομα της συμφωνίας της 20ής Φλεβάρη. Σύντομα ο ελληνικός λαός θ' ακούσει το γνωστό παραμύθι, ότι θα πρέπει να συνεχίσει να υπομένει, διότι -παρά το σκληρό αγώνα- η κυβέρνηση προσέκρουσε σε τοίχο και υπάρχει κίνδυνος οικονομικής κατάρρευσης.

Η απάντηση -και τώρα και αύριο- πρέπει να είναι μία: διατύπωση διεκδικήσεων που θα έρχονται σε σύγκρουση με τη μνημονιακή πολιτική και θα τείνουν να βελτιώσουν το βιοτικό επίπεδο του λαού, τις εργασιακές σχέσεις, τις κοινωνικές υπηρεσίες του αστικού κράτους, ξεμπρόστιασμα της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου με βάση την άρνησή της να ικανοποιήσει αυτές τις διεκδικήσεις, ταξικός αγώνας για την κατάκτησή τους.

Μόνον ο ταξικός αγώνας μπορεί ν' αποφασίσει τι θα κερδηθεί και τι θα χαθεί. Η συμμετοχή της όποιας αστικής κυβέρνησης στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια οδηγεί μόνο σε απώλεια κατακτήσεων, προς όφελος της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας και των δανειστών. Αν η εργατική τάξη, ο λαός, η νεολαία δεν είναι σε θέση να διεκδικήσουν και να αγωνιστούν σκληρά, τότε δε θα πρέπει να περιμένουν τίποτα από την οποιαδήποτε κυβέρνηση. Αν υπάρξουν αγώνες καλά οργανωμένοι, μαζικοί, μαχητικοί, τότε και η κυβέρνηση θα βάλει την ουρά στα σκέλια και οι ιμπεριαλιστές δανειστές θ' αναγκαστούν να υποχωρήσουν.

Βαμμένοι πατόκορφα με κόκκινη μπογιά οι ιταλοί μπάτσοι (κρίμα που η «Κ» δεν έχει χρώμα για να απολαύσετε το θέαμα). Τους μπουγέλωσαν οι μαθητές που βγήκαν στους δρόμους του Μιλάνο για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στο «Buona Scuola» της κυβέρνησης Ρέντσι. «Οχι στο καλό σχολείο» φώναξαν δεκάδες χιλιάδες μαθητές σε περισσότερες από 30 πόλεις της Ιταλίας. Κι οι μπάτσοι ήταν αναγκασμένοι να κρατούν άμυνα, γιατί έτσι και την έπεφταν όπως αυτοί ξέρουν στους εφήβους, τα πράγματα θα γίνονταν χειρότερα για την κυβέρνηση του (φίλου και συμμάχου «μας») Ματέο. Τι προβλέπει το «Καλό Σχολείο»; Χρηματοδότηση των σχολείων από τον ιδιωτικό τομέα και καθιέρωση «πρακτικής μαθητείας» χωρίς πληρωμή. Σύγχρονους σκλάβους για τους καπιταλιστές, δηλαδή.

KONTRES

Ρόμπες ξεκούμπωτες

Δεν είναι και τόσο σύνηθες το υπουργείο Εξωτερικών μιας χώρας της ΕΕ και της Ευρωζώνης να κάνει διάβημα διαμαρτυρίας σε μια άλλη χώρα, επειδή ο υπουργός Οικονομικών αυτής της χώρας χρησιμοποίησε απαξιωτικές εκφράσεις κατά του ομολόγου του της διαμαρτυρόμενης χώρας. Το έκανε το ελληνικό ΥΠΕΞ, διαμαρτυρόμενο στο γερμανικό για τις δηλώσεις Σόιμπλε, οι οποίες αποδείχτηκαν τελικά ότι δεν ήταν ακριβώς όπως αποδόθηκαν αρχικά στην Ελλάδα. Η γκάφα ήταν αυταπόδεικτη, αλλά σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν συνηθίζεται να βγαίνει ένα κράτος και να δηλώνει «διαπράξαμε γκάφα». Έτσι, ο εκπρόσωπος του ελληνικού ΥΠΕΞ βγήκε και δήλωσε εκ των υστέρων ότι «οι λόγοι διενέργειας του συγκεκριμένου διαβήματος προς την κυβέρνηση μίας φίλης, εταίρου και συμμάχου χώρας ευρίσκονται στην ουσία των λεχθέντων από τον κ. Σόιμπλε».

Ο Σόιμπλε, βέβαια, είχε ήδη χαρακτηρίσει «ανοησίες» τα όσα ειπώθηκαν και γράφτηκαν για την αναφορά του στον Βαρουφάκη και επανήλθε με ανάλογο περιεχομένου δηλώσεις και σε εκδήλωση στη Βιέννη, παρουσία και του αυστριακού υπουργού Οικονομικών. Και βέβαια, ο Σόιμπλε δε ζήτησε από το γερμανικό ΥΠΕΞ να κάνει οποιαδήποτε διαμαρτυρία για όσα του σούνουν διάφοροι στην Ελλάδα. Οι ιμπεριαλιστές δεν κλαψουρίζουν, επιβάλλουν τη θέλησή τους πάνω στους υποτελείς.

Ο πονηρός, ο μπούφος, η αλήθεια...

Ο Κυριάκος είναι πονηρός. Όταν ανακοινώθηκε από τη συγκυβέρνηση το κόλπο με τους «εθελοντές, άμισθους ειδικούς συμβούλους», που θα εισπράττουν μόνο οδοιπορικά, έκανε μια δήλωση στην οποία κατηγορούσε τον Μάρδα ότι «επιλέγει να μην υπολογίσει πόσο θα στοιχίσουν οι απεριόριστοι εθελοντές σύμβουλοι». «Προβλέπω δυστυχώς να αναπτύσσεται

δευτερογενής αγορά σε αποδείξεις ξενοδοχείων», κατέληγε με νόημα.

Ο Βρούτσης, όμως, άρχισε να βαράει το δικό του χαβά. Αντί να δει τη διαπλοκή, αυτός έκανε τη μεγάλη ανακάλυψη, ότι «η Κυβέρνηση νομοθετεί νέες-πρωτόγνωρες μορφές εργασιακών σχέσεων, προωθώντας τη δωρεάν εργασία με πρόσληψη στο δημόσιο!» «Η διάταξη που νομιμοποιεί για πρώτη φορά την ανασφάλιστη και άμισθη εργασία στην Ελλάδα είναι αδιανόητη και πρέπει να απαλειφθεί τώρα!!!» κατέληξε στην ανακοίνωσή του.

Θυμίζουμε πώς σχολιάσαμε εμείς (πριν από δύο βδομάδες) τη σχετική διάταξη:

«Αν κάνουμε μια σούμα των συμβούλων, μετακλητών και αποσπασμένων, φτάνουμε στον αριθμό 21, μαζί με τον αναπληρωτή γραμματέα και τον άμισθο ειδικό σύμβουλο! Ειδικά για τον τελευταίο θέλουμε να ρωτήσουμε: Πώς θα ζει αυτός ο άμισθος ειδικός σύμβουλος, που θα έχει παρατήσει τη δουλειά του για να εγκατασταθεί δίπλα στον υπουργό; Δεν ανοίγει έτσι ένα ακόμη ρυάκι για τη διαπλοκή; Θυμίζουμε ότι ως άμισθη σύμβουλος του Βαρουφάκη εμφανίζεται η Παναρίτη (πρώην πουλέν του Γιωργάκη, φανατικό μνημονιακό στέλεχος), η οποία ήδη κατέλαβε εξέχουσα θέση στην ομάδα των τεχνοκρατών που διαπραγματεύεται με την τρόικα».

...και ο κουτοπόνηρος

Στον Βρούτση ανέλαβε να απαντήσει ο Βούτσης, ο οποίος -μολονότι τα ονόματά τους τα χωρίζει ένα ρο- δεν ανήκει στην κατηγορία των μπουφών. Και τι είπε; «Δεν πρόκειται για υποκατάσταση κανενός είδους εργασίας και είναι προφανές ότι η χώρα θα πρέπει ταυτόχρονα με πολιτικές που θα τη βγάλουν από την κρίση να αξιοποιήσει ένα **τεράστιο κύμα εθελοντισμού** και λαϊκής συμμετοχής που όλα αυτά τα χρόνια κράτησε σε έναν μεγάλο βαθμό την κοινωνία μας».

Εν προκειμένω δεν μιλάμε για κο-

ροϊδάκια που τους μοιράζει t-shirt η Αγγελολοπούλινα και δουλεύουν αμισθί για τους ολυμπιακούς

Η αρχή του τέλους

Εξι μήνες μετά την επανεκλογή της και ενώ οι δικαστικές αρχές ερευνούν στενούς της συνεργάτες για συμμετοχή στο σκάνδαλο Petrobras, η «αριστερή» πρόεδρος της Βραζιλίας Ντίζμα Ρούσεφ δεν βρίσκεται αντιμέτωπη μόνο με οργισμένους νέους των φαβέλας και των φτωχογειτονιών, που συγκρούονται με τους μπάτσους διαμαρτυρόμενοι για τις αυξήσεις στα εισιτήρια, αλλά με την ίδια τη «μεσοαία τάξη» της χώρας. Σε μια πρωτοφανή επίδειξη δύναμης προχώρησε το αντιπολιτευόμενο Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα, καλώντας σε διαδηλώσεις σε πάνω από 80 πόλεις της Βραζιλίας. Μόνο στο Σάου Πάουλο οι διαδηλωτές ξεπέρασαν το 1.000.000, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Αστυνομίας. Ντυμένοι με τις χρυσοπράσινες φανέλες της εθνικής ποδοσφαιρικής ομάδας, συσπειρώθηκαν κάτω από ένα κοινό σύνθημα: Fora Dilma, Fora PT (Φύγε Ντίζμα, φύγε Εργατικό Κόμμα). Λίγες μέρες πριν, στον ίδιο χώρο, η Ρούσεφ προσπάθησε να οργανώσει συγκέντρωση υποστηρικτών της, οι οποίοι δεν ξεπέρασαν τις 45-50.000.

Είναι αμφίβολο πλέον αν η Ρούσεφ θα καταφέρει να ολοκληρώσει τη δεύτερη θητεία της (άλλες δύο έχει κάνει ο προκάτοχός της Λούλα, επίσης του PT). Σκληρή λιτότητα, σκάνδαλα διαφθοράς και αστυνομική καταστολή είναι το μόνο που προσφέρει στο βραζιλιάνικο λαό. Κανένα σχόλιο από τον ΣΥΡΙΖΑ;

αγώνες, αλλά για συμβούλους υπουργών, δηλαδή για ανθρώπους με ειδικά προσόντα. Μήπως μπορεί να μας πει ο κ. Βούτσης πώς θα βιοπορίζονται αυτοί οι ειδικών προσόντων άνθρωποι, εργαζόμενοι χωρίς μισθό; Αν υπάρχει τέτοια δυνατότητα, γιατί δεν κάνουν άμισθους και τους υπουργούς, και τους γενικούς γραμματείς, και τους έμμισθους συμβούλους και ειδικούς συνεργάτες;

Καπεταναίοι και ποντίκια

Ενα-ένα σκάνε τα βαρελότα από την «ομάδα της Αμφίπολης». Η Περιστέρη δίνει συνέντευξη και δηλώνει σχετικά με τους σκελετούς: «Είναι πολλές οι υποθέσεις εργασίας που μπορούμε να κάνουμε. Μπορεί οι σκελετοί να ήταν κατάλοιπα θυσιών, μπορεί να προέρχονται ακόμη και από αρχαιοκάπηλους. Αλλωστε, το σκελετικό υλικό δεν βρισκόταν σε ένα σημείο». Καλά, αυτή δεν ήταν που ανακοίνωνε με ταρατατζούμι ότι ο νεκρός πρέπει να είναι σίγουρα κάποιος σπουδαίος στρατηγός; «Δεν είχα εγώ την ευθύνη της επικοινωνίας», λέει τώρα, σα να μη θυμόμαστε ότι ήταν αυτή που σέρβριε τα (υποτιθέμενα) στοιχεία στην Παναγιωταρέα, η οποία οργάνωνε την προπαγάνδα.

«Δεν προκύπτει από κανένα στοιχείο ότι ο Λέων της Αμφίπολης βρισκόταν τοποθετημένος πάνω στο λόφο Καστά» δηλώνει σε επιστημονικό συνέδριο ο γεωλόγος Ευάγγελος Καμπούρογλου, που συμμετείχε στην ομάδα της Περιστέρης. Όταν άλλοι επιστήμονες (θυμόμαστε π.χ. την καθηγήτρια Παλαγγιά) δήλωναν ότι αποκλείεται το λιοντάρι να βρισκόταν στην κορυφή του λόφου, επικαλούμενοι ιστορικά και αρχαιολογικά στοιχεία, έπεφταν να τους φάνε. Πού ήταν τότε ο κ. Καμπούρογλου, που δεν είναι μεν αρχαιολόγος, όμως είχε στη διάθεσή του τα γεωλογικά δεδομένα που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν επικουρικά;

Λένε πως τα ποντίκια εγκαταλείπουν πρώτα το βυθιζόμενο σκάφος, όμως στην περίπτωση της Αμφίπολης το σκάφος το εγκατέλειψαν πρώτοι ο καπετάνιος Σαμαράς, ο υπάρχος Τασούλας, η λοστρόμος Παναγιωταρέα. Κι άφησαν τους κακομοίρηδες να προσπαθούν εκ των υστέρων να κρύψουν τις βρομιές τους και να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα.

Μπερδέματα

Βγήκε η Παναρίτη και δήλωσε πως κάποιος από τους τροϊκανούς, όταν η κυβέρνηση επικαλέστηκε πρόβλημα ρευστότητας, είπαν κυνικά ότι μπορεί ν’ αφήσει απλήρωτους για ένα-δυο μήνες τους δημόσιους υπάλληλους. Φυσικά ξέσπασε σάλος, οπότε έβαλαν την Παναρίτη να κάνει διορθωτική δήλωση (τη διένειμε το Γραφείο Τύπου του ΥΠΟΙΚ) και να πει πως αυτή η αναφορά της αφορούσε άλλη περίοδο και όχι τις σημερινές διαπραγματεύσεις. Όμως, «κύκλοι του υπουργείου Οικονομικών» είχαν προλάβει να επιβεβαιώσουν την Παναρίτη, προσθέτοντας και την πιπεράτη λεπτομέρεια πως όταν ο Βαρουφάκης άκουσε αυτή την κυνική συμβουλή του χαμηλόβαθμου υπάλληλου της τρόικας, του είπε «ντροπή σας»!

Μπλέχτηκαν τόσο πολύ με τα ψέματα που λένε καθημερινά, που κάποιες στιγμές κυριολεκτικά χάνουν τη μπάλα. Δεν ξέρουμε, φυσικά, αν συνέβη το περιστατικό με τον Βαρουφάκη και τον τροϊκανό, όμως η Παναρίτη το ανέφερε για να δείξει πόσο σκληροί είναι οι τροϊκανοί και πόσο «ντούρος» ο Βαρουφάκης. Το ότι αυτό θα προκαλούσε αναστάτωση στον κόσμο δεν το λογάριασαν οι μπαρουφολόγοι. Το κατάλαβε το Μαξίμου, γι’ αυτό και τους έβαλε να αυτοδιαψευστούν.

Στάζει μέλι η γλώσσα του Βαγγέλη

Αστράψε και βρόντησε ο Βαγγέλης Διαμαντόπουλος, ο «αριστερός με ελευθεριακές-σοσιαλιστικές απόψεις», όπως αυτοπροσδιορίζεται. Και ποιος είναι ο Τσίπρας για να μου πει εμένα αν θα πάρω ή δε θα πάρω βουλευτικό αυτοκίνητο; «Δεν συμμετέχω σε αρχηγικό κόμμα και επειδή ως αριστερός με ελευθεριακές-σοσιαλιστικές απόψεις προερχόμενος από το κίνημα έχω βαθιά ριζωμένη την κουλτούρα της συλλογικότητας, δεν εκτελώ προσωπικές εντολές κανενός αλλά υλοποιώ συλλογικές αποφάσεις, όταν λαμβάνονται τέτοιες τις σέβομαι απόλυτα».

Θα μας επιτρέψει, όμως, ο Βαγγέλης, με όλο το σεβασμό, να θεωρήσουμε ως πιο σημαντική την εξής αναφορά του, με την οποία ρούμπωσε τον ανεκδιήγητο Τσίπρα: «Έχετε μήπως υπόψη σας κάποιον εργαζόμενο-υπάλληλο που η εργασία του προϋποθέτει την περιοδεία στο νομό ή στην πόλη να το κάνει με δικό του μέσο ή κάποιον που αναγκάζεται να περιοδεύει “εκτός έδρας” να μην του παρέχεται από την εταιρία του στέγη, τροφή και μέσο μετακίνησης;»!

Κατόπιν τούτου και αφού ο Βαγγέλης μάς επιτρέψει να τον ευχαριστήσουμε, θα επιχειρήσουμε να συναγάγουμε τα βασικά θεωρητικά συμπεράσματα από την τοποθέτησή του: Πρώτον, ο βουλευτής είναι ένας εργαζόμενος όπως όλοι οι άλλοι. Μια δουλειά κάνει και πρέπει να πληρώνεται καλά γι’ αυτή. Τα περί «προσφοράς στο λαό και την πατρίδα» τα λένε μόνο οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου. Δεύτερον, η ανώτατη βαθμίδα της συμμετοχής στο κίνημα είναι η εκλογή στη Βουλή και η απόκτηση βουλευτικού αυτοκινήτου (και όχι μόνο).

ZOOM

Η μεγάλη κωλοτούμπα

Από τη δημόσια συζήτηση του τελευταίου μήνα απουσιάζει εντελώς το ζήτημα του χρέους. Δηλαδή, το ζήτημα από το οποίο ξεκινούσε και στο οποίο κατέληγε κάθε συζήτηση μέχρι τις εκλογές της 25ης του Γενάρη. Αυτό δεν γίνεται τυχαία, βέβαια. Εχοντας εγκαταλείψει όσα έλεγε προεκλογικά για το χρέος, ο ΣΥΡΙΖΑ πραγματοποίησε τη μεγάλη κωλοτούμπα, η οποία φέρνει **νομοτελειακά** όλες τις υπόλοιπες.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το περιβόητο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» είχε ως **βάση** το αίτημα για διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους κτλ. Παρουσιάζοντάς το στη Θεσσαλονίκη ο Τσίπρας έλεγε: «Ζητάμε άμεση προσφυγή στη **λαϊκή ετυμολογία και ισχυρή εντολή διαπραγμάτευσης με στόχο:**

Τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους της ονομαστικής αξίας του χρέους, ώστε να γίνει βιώσιμο. Εγινε για τη Γερμανία το 1953. Να γίνει και για την Ελλάδα το 2014.

“Ρήτρα ανάπτυξης” στην αποπληρωμή του υπόλοιπου, έτσι ώστε να εξυπηρετείται από την ανάπτυξη και όχι από το πλεόνασμα του προϋπολογισμού.

Περίοδο χάριτος, δηλαδή *moratorium*, στην εξυπηρέτησή του, για την άμεση εξοικονόμηση πόρων για την ανάπτυξη».

Μιλώντας **θεωρητικά**, μια υπερχρεωμένη καπιταλιστική οικονομία, χωρίς ιδιαίτερα αναπτυγμένη παραγωγική βάση, η οποία βρίσκεται επί έξι χρόνια σε καπιταλιστική ύφεση, δεν έχει άλλη δυνατότητα για να ξεφύγει απ’ αυτή και να μπει σε αναπτυξιακή τροχιά. Όταν ένα τεράστιο μέρος των αξιών που παράγονται κάθε χρόνο σ’ αυτή την οικονομία περνά στον κρατικό προϋπολογισμό και αναδιανέμεται υπέρ των δανειστών, με τη μορφή τόκων και χρεολυσίων που κυμαίνονται γύρω στα 20 με 30 δισ. ευρώ κάθε χρόνο (δηλαδή σε ποσοστό 12% με 18% του ΑΕΠ της), δεν μπορεί να έχει ελπίδα σημαντικής ανάπτυξης. Η σκληρή δημοσιονομική πολιτική τσακίζει τα εισοδήματα των πλατιών λαϊκών μαζών, ρίχνει την καταναλωτική ζήτηση κι αυτή επιδρά αρνητικά στην εξέλιξη του ΑΕΠ (δεδομένου ότι δεν πρόκειται για οικονομία με υψηλές εξαγωγές), δείκτη με τον οποίο η αστική πολιτική οικονομία μετρά την ανάπτυξη.

Αν υπήρχε μια ελάφρυνση του χρέους, τότε ο κρατικός προϋπολογισμός θα είχε τη δυνατότητα να στηρίξει την καπιταλιστική ανάπτυξη, ως αργωός του ιδιωτικού καπιταλισμού, όπως συνέβαινε πάντοτε. Σε όλη τη διάρκεια των μνημονιακών χρόνων το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων είναι καθηλωμένο σε μηδενικά επίπεδα κι αυτό αποτελεί παράγοντα που τροφοδοτεί την καπιταλιστική ύφεση (για να μην μιλήσουμε για άλλες παρενέργειες, όπως είναι οι σταθερά υψηλές οφειλές του κράτους προς εργολάβους και προμηθευτές του).

Σε εποχές «παγκοσμιοποίησης», όμως, και κυρίως όταν το χρέος έχει αλλάξει χέρια και βρίσκεται πλέον στα χέρια «εταίρων», όπως το ΔΝΤ, οι χώρες της Ευρωζώνης και ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας, η προοπτική διαγραφής του χρέους και διαμόρφωσης όρων αποπληρωμής που θα διευκολύνουν μια αναθέρμανση της υπερδανεισμέ-

νης οικονομίας, μέσω της αύξησης των δημόσιων επενδύσεων, ούτε θεωρητικά μπορεί να εξετάζεται ούτε ως υπόθεση εργασίας να λαμβάνεται. Μέσα από ένα πολυπλόκαμο σύστημα οικονομικών και διακρατικών σχέσεων, οι δανειστές κρατούν στα χέρια τους τη μεζούρα με την οποία καθορίζουν το ρυθμό αποπληρωμής του χρέους. Απορρίπτουν τις ριζικές λύσεις, όπως είναι η διαγραφή του χρέους, απορρίπτουν τις λύσεις που προσφέρουν περιθώρια ανεξαρτησίας στη χώρα-οφειλέτη, όπως είναι η αποπληρωμή με «ρήτρα ανάπτυξης». Εξασφαλίζουν τη «βιωσιμότητα» του χρέους, δηλαδή τη δυνατότητα της χρεωμένης χώρας να αποπληρώνει τόκους και χρεολύσια, επιβάλλοντας αυτοί τους όρους, μέσα από τον απόλυτο έλεγχο όχι μόνο της δημοσιονομικής πολιτικής αλλά του συνόλου της οικονομίας.

Σαμαράς, Βενιζέλος (και Κουβέλης στη συνέχεια), οι οποίοι εκπροσώπησαν το ελληνικό κράτος κατά την υπογραφή της δεύτερης (και μεγαλύτερης σε ύψος) δανειακής σύμβασης, προσαρμόστηκαν αμέσως σ’ αυτό το δόγμα των δανειστών και αρκέστηκαν στην υπόσχεση που τους δόθηκε το Νοέμβριο του 2012, ότι αν το ελληνικό κράτος έχει «πρωτογενή πλεονάσματα», δηλαδή αν εφαρμόζει μια εφιαλτική πολιτική δημοσιονομικής λιτότητας, έτσι που να αποδίδει κάθε χρόνο ένα ποσοστό του ΑΕΠ για τη μείωση του χρέους (αυτό είναι επί της ουσίας το περιβόητο «πρωτογενές πλεόνασμα»), θα υπάρξει μια νέα αναδιάρθρωση, τη μορφή της οποίας οι δανειστές προσδιόρισαν (άρρητα) ως επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής και ενδεχομένως μείωση του επιτοκίου. Όπως και άλλες φορές έχουμε σημειώσει, αυτός ο χειρισμός δε διαφέρει σε τίποτα από τους χειρισμούς που κάνουν οι τράπεζες με τους πελάτες τους. Όταν αυτοί έχουν δυσκολίες αποπληρωμής του δανείου, επαναδιαπραγματεύονται τη σύμβαση και του καθορίζουν μικρότερη δόση, ώστε να μπορεί να την πληρώσει. Οι τόκοι, βέβαια, τρέχουν κανονικά, ενώ η τράπεζα ακτινογραφεί την οικονομική και περιουσιακή δυνατότητα του πελάτη, ώστε να μην την ξεγελάσει, αλλά να είναι αυτή που θα καθορίσει τους όρους της νέας σύμβασης.

Ως αποτέλεσμα αυτής της προσαρμογής-υποταγής ήρθε η θεωρία της «καθαρής παρούσας αξίας». Σύμφωνα μ’ αυτή, σημασία δεν έχει το μέγεθος του χρέους, αλλά ο ρυθμός εξυπηρέτησής του. Εφόσον οι δόσεις ρυθμίζονται έτσι που το ελληνικό κράτος να μπορεί να τις αποπληρώνει, το μέγεθος του χρέους δεν έχει σημασία! Περιττεύει να πούμε ότι αυτή είναι μια θεωρία για παντελώς άσχετους περί τα οικονομικά. Αρκεί να σημειώσουμε δύο μόνο πλευρές. Πρώτο, οι δανειστές δεν ρυθμίζουν απλώς τη δόση, αλλά καθορίζουν και την οικονομική πολιτική έτσι που η δόση να «βγαίνει» στύβοντας κάθε παραγωγική ικμάδα του δανειζόμενου. Δεύτερο, το χρέος διαιωνίζεται και μαζί του διαιωνίζεται η αποικιοποίηση.

Όσο ήταν στην αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ χτυπούσε και τη διαχείριση του χρέους μ’ αυτόν τον τρόπο από τους δανειστές και τη θεωρία της «καθαρής παρούσας αξίας». Μάλιστα, ο Τσίπρας,

δανειζόμενος τον τίτλο από ένα βιβλίο του Κοτζιά, έκανε συνεχώς λόγο για «αποικία χρέους». Και σε επίπεδο πολιτικού προγράμματος ο ΣΥΡΙΖΑ επέμενε πως μόνο με το τρίπτυχο «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους - αποπληρωμή του υπόλοιπου με ρήτρα ανάπτυξης - περίοδος χάριτος» μπορεί ο ελληνικός καπιταλισμός να μπει σε τροχιά ανάπτυξης και το κράτος να μπορέσει να χαλαρώσει τη δημοσιονομική λιτότητα, ικανοποιώντας κάποιες στοιχειώδεις κοινωνικές ανάγκες.

Αυτό που στην πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ παρουσιαζόταν ως όρος εκ των ων ουκ άνευ για την υλοποίηση του αναγεννητικού (λέμε τώρα) προγράμματός του, ήταν το πρώτο που επισήμως πετάχτηκε στα σκουπίδια, την πρώτη κιόλας εβδομάδα μετά την ανάληψη των καθηκόντων της νέας συγκυβέρνησης. Ήταν αρκετό ένα ταξίδι του Τσίπρα σε Παρίσι, Ρώμη, Βρυξέλλες για να εγκαταλειφθεί επίσημα η προγραμματική θέση για το χρέος και ν’ αντικατασταθεί από την προσαρμογή α’λα Σαμαρά-Βενιζέλο-Κουβέλη. Στο παζάρι που έγινε στα δύο Eurogroup της 11ης και της 16ης του Φλεβάρη, ο ΣΥΡΙΖΑ προσχώρησε και επίσημα στην «παράδοσιακή» γραμμή που ακολουθούσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, σύμφωνα με την υπαγόρευση των ιμπεριαλιστών δανειστών.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν δύο non papers, τα οποία κατέθεσε στα δύο αυτά Eurogroup η ελληνική πλευρά και τα οποία έδωσε στη δημοσιότητα ο Βαρουφάκης μαζί με τις ομιλίες του. Για ευνόητους λόγους τα κείμενα αυτά δεν απασχόλησαν τον αστικό Τύπο, που έκανε και εξακολουθεί να κάνει πλάτες στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, ενώ το γεγονός ότι είναι στα αγγλικά συνέτεινε στο να μη συζητηθούν και στα εκτός αστικού Τύπου «κανάλια».

Το πρώτο non paper είναι γραμμένο σε μια γενικόλογη γλώσσα, καθώς εκείνο το πρώτο Eurogroup είχε περισσότερο αναγνωριστικό χαρακτήρα. Καταρχάς, αποδέχεται το σύνολο της μνημονιακής πολιτικής και των αποτελεσμάτων της ως αφετηρία για κάθε παραπέρα συζήτηση: «*Η Ελλάδα έχει κάνει μια **εξαιρετική προσαρμογή τα τελευταία πέντε χρόνια**. Το έλλειμά της είναι τώρα κάτω από 3% του ΑΕΠ, ξεκινώντας από 15% το 2010. Το πρωτογενές της πλεόνασμα έχει φτάσει το 1,5%, το ισοζύγιο πληρωμών έχει φτάσει σε ένα πλεόνασμα 1,6%, ένα από τα υψηλότερα στην Ευρώπη. Η νέα κυβέρνηση παίρνει αυτή την προσαρμογή ως αφετηριακό της σημείο*». Τέτοιοι ύμνοι στη μνημονιακή πολιτική δε θα τον έγγραφε όχι ο... σεμνός Χαρδούβελης, αλλά ούτε ο αλαζόνας Στουρνάρας. Ενδεχομένως μόνον ο Βενιζέλος ή ο Χρύσανθος σε ομιλία του Σαμαρά.

Δεν υπάρχει, φυσικά, καμιά αναφορά σε «κούρεμα», «ρήτρα ανάπτυξης» και «μορατόριουμ», αλλά γίνεται λόγος μόνο για «*πρόσθετα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να αποκατασταθεί η μακροπρόθεσμη φερεγγυότητα της Ελλάδας και να εξασφαλιστεί η δυνατότητά της να δανειστεί από τις χρηματαγορές με εύλογο κόστος στο κοντινό μέλλον*». Και υπενθυμίζεται ότι «*το Eurogroup το ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ*

Η μεγάλη κωλοτούμπα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

Νοέμβρη του 2012 δεσμεύτηκε να εξασφαλίσει αυτή την δυνατότητα μόλις η Ελλάδα θα δημιουργούσε πρωτογενή πλεονάσματα, πράγμα που συνέβη το 2014 και θα συμβεί το 2015». Το συγκεκριμένο κεφάλαιο του non paper κατέληγε ως εξής: «Η Ελλάδα είναι έτοιμη να κάνει έγκαιρα συγκεκριμένες προτάσεις στους εταίρους της, με ένα μενού εργαλείων για την αποτελεσματική **μείωση του δανειακού βάρους**, συμπεριλαμβανόμενης της ανταλλαγής ομολόγων (swaps)».

Το non paper της 19ης του Φλεβάρη άφησε κατά μέρος τις... ντροπούλες και διατύπωσε την πλήρη προχωρήση στη λογική των προηγούμενων κυβερνήσεων (τη λογική των δανειστών δηλαδή):

«Το τρέχον πρόγραμμα θέτει ως στόχο το 124% του ονομαστικού χρέους προς το ΑΕΠ το 2020 για να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα και η πλήρης πρόσβαση στις αγορές το 2023, όταν μεγάλες λήξεις πρέπει να επαναχρηματοδοτηθούν. Οι (ελληνικές) αρχές θεωρούν αυτό το στόχο ως τεχνητό και παράταιρο. Όπως σημειώθηκε από τον γενικό διευθυντή του ESM το 2013, η δομή του ελληνικού χρέους είναι σημαντική όσο και η αναλογία χρέους προς ΑΕΠ προκειμένου να αξιολογηθεί η βιωσιμότητα. **Οι μακροπρόθεσμες λήξεις και οι μειώσεις επιτοκίων ήδη έχουν οδηγήσει σε μια χαμηλότερη αναλογία χρέους σε όρους καθαρής παρούσας αξίας το 2015.** Σε όρους καθαρής παρούσας αξίας το χρέος βρίσκεται στο 135% του ΑΕΠ και θα πέσει κάτω από το όριο του 120% αν επιτευχθεί το ίδιο πρωτογενές πλεόνασμα του 1,5% που επιτεύχθηκε το 2014. Η κυβέρνηση ευελπιστεί να συζητήσει με το ΔΝΤ και τους άλλους θεσμούς μια πιο ακριβή αξιολόγηση της βιωσιμότητας του χρέους. Τα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις μπορούν να συνεισφέρουν στη βελτίωση της καμπύλης του χρέους».

Με λίγα λόγια, αυτό που ζητά η νέα κυβέρνηση-ση είναι να υπάρξει μια νέα μείωση του χρέους «σε όρους παρούσας αξίας», δηλαδή να υπάρξει μείωση των ετήσιων τοκοχρεολυτικών δόσεων, μεταφερόντας τις λήξεις χρονικά πιο μπροστά. Και δεν παραλείπει να σημειώσει ότι στον «κουμπαρά» του χρέους θα πέφτουν και τα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις.

Ο Βαρουφάκης, σε συνέντευξή του στη γερμανική «Χάντελσμπλατ» (2.3.15) είπε πως το κούρεμα είναι «βρόμικη λέξη» για τους δανειστές και πως ζητούμενο για την ελληνική κυβέρνηση είναι να βρεθούν «εφικνότερες λύσεις». Αφού είπε διάφορα περί swaps, κατέληξε στο «ζουμί»: «Αν επιβεβαιώσουμε στην ανάπτυξη και αναδιαρθρώσουμε ξέξλινα μέρος του χρέους μας, **χωρίς να αλλάξει κάτι στο ονομαστικό ύψος του**, το πρόβλημα του χρέους είναι επιλύσιμο».

Βέβαια, άλλοι συρριζαίοι συνεχίζουν το παλιό βιολί, προσπαθώντας να κοροϊδέψουν τον ελληνικό λαό. Ο πρώτος της τάξης υπουργός Ν. Βούτσης έλεγε την περαμένη Τετάρτη στη Βουλή: «*Και μας εγκαλείτε σήμερα γιατί δεν βάζουμε στην ατζέντα και στο τραπέζι το θέμα του χρέους, της μη βιωσιμότητας του χρέους, της τακτοποίησης και της διαχείρισης του χρέους, που λέμε ότι πραγματικά τον Ιούλιο θα γίνει μεγάλη συμφωνία μετά από τη μεταβιβή της συμφωνία που έχει επιτευχθεί -αυτό που λέμε εμείς "γέφυρα"- για τη ριζική απομείωση-κάτα πλειοψηφία, λέμε εμείς- της ονομαστικής και όχι μόνο αξίας του χρέους. Αυτό το έχουμε βάλει ως στόχο. Το έχουμε βάλει σε όλα τα φόρα. Συζητείται και πολιτικά. Συζητείται σε όλη την Ευρώπη. Είναι πολιτική πλέον η διαπραγμάτευση και το γνωρίζετε. Όμως, σιωπάτε!*».

Δεν μας εξέπληξε καθόλου αυτό το κρεσέντο ψεύδους και δημαγωγίας. Ετσι προέχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και τα στελέχη του έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο στην ιστορία των τελευταίων 40 χρόνων του ελληνικού κοινοβουλευτικού. Αν επανερχόμαστε στο ζήτημα της μεγάλης κωλοτούμπας για το χρέος είναι γιατί αυτό μας βοηθάει να αντιληφθούμε πως η δήθεν «σκληρή διαπραγμάτευση» γίνεται πλέον σε ένα εξαιρετικά στενό έδαφος, αφού το χρέος θα παραμείνει στο ίδιο ονομαστικό επίπεδο, ενώ τη δοσολογία θα την καθορίσουν οι δανειστές, καθορίζοντας βεβαίως και την οικονομική πολιτική που θα εξασφαλίσει αυτή τη δοσολογία και τον ασφκτικό έλεγχο πάνω σ' αυτή την οικονομική πολιτική.

Πέτρος Γιώτης

Φόρος στις τηλεοπτικές διαφημίσεις

Ιδού οι ολιγάρχες, εφαρμόστε το νόμο

Πολλές φορές στο παρελθόν έχουμε αναφερθεί στην υποκριτική θέσπιση ενός φόρου 20% στις τηλεοπτικές διαφημίσεις, που έγινε με το μνημονιακό νόμο 3845/2010, αλλά δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Με το πρόσχημα ότι οι κακόμοιροι οι διαφημιστές και καναλόχρες έχουν κεοασία και αυτός ο ειδικός φόρος θα τους γονάτιζε, οι μνημονιακές κυβερνήσεις άρχισαν αμέσως τις συνεχείς αναβολές. Μόλις τελείωνε ο χρόνος της μιας αναβολής, κotsδρίζαν μια άλλη, με πανομοιότυπη επιχειρηματολογία. Ετσι, **αυτός ο φόρος δεν πληρώθηκε ποτέ μέχρι σήμερα**, σε αντίθεση με τα χαράτσια που έπεσαν ανελέητα πάνω στα ισχνά βαλάντια των εργαζόμενων και των ανέργων.

Η τελευταία αναβολή δόθηκε με το νόμο που θέσπισε τον ΕΝΦΙΑ και ήταν για ένα χρόνο. Αντί για την 1.1.2014, η καταβολή του ειδικού φόρου στις τη-

λεοπτικές διαφημίσεις ορίστηκε να αρχίσει την 1.1.2015 (νόμος 4223/2013, άρθρο 53). Ο τότε γενικός γραμματέας Δημοσίων Εσόδων Θ. Θεοχάρης υπέγραψε μάλιστα και τη σχετική απόφαση (ΠΟΛ: 1271/23.12.2013), η οποία στην παράγραφο 3 προβλέπει: «*Η δήλωση υποβάλλεται μέχρι και την εικοστή (20ή) ημέρα κάθε μήνα για τα έσοδα που πραγματοποιούν τα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης από τις τηλεοπτικές διαφημίσεις του προηγούμενου μήνα*». Δηλαδή, από τις 20 Φεβράρη του 2015 και κάθε μήνα την ίδια ημερομηνία, οι κανάλια θα έπρεπε να καταβάλλουν ως φόρο το 20% των εσόδων τους από τηλεοπτικές διαφημίσεις.

Ηταν, όμως, κι αυτή μια απόφαση που δεν έμελλε να εφαρμοστεί, όπως και όλες οι προηγούμενες. Πάρθηκε για να λειτουργήσει σαν δήμαγωγική, να προπαγανδίζει την προσηλυτική ΕΝΦΙΑ. Για να πουν στον ελληνικό λαό, «να, δεξ, και τα κανάλια θα πληρώνουν 20% φόρο

στα έσοδά τους από διαφημίσεις».

Στις 12 Γενάρη του 2015, ελάχιστες μέρες πριν τις εκλογές, η νέα γενική γραμματέας Δημοσίων Εσόδων Κ. Σαββαΐδου εξέδωσε τροποποιητική απόφαση (ΠΟΛ: 106/12.1.2015), η οποία προβλέπει ότι «*η δήλωση υποβάλλεται μέχρι την 20ή Ιανουαρίου για τα έσοδα που πραγματοποιούν τα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης από τις τηλεοπτικές διαφημίσεις που προηγούμενου έτους*». Δηλαδή, από τα καταβάλλουν κάθε μήνα του 2015 το φόρο επί των τηλεοπτικών διαφημίσεων, οι καναλόχρες θα πρέπει να τον πληρώσουν στις 20 Γενάρη του 2016! Πήραν, δηλαδή, άλλο ένα χρόνο παράταση, στη διάρκεια του οποίου ευελπιστούν ότι κάτι θα κάνουν για να μην πληρώσουν ούτε το 2016.

Με προκλητικό τρόπο η Σαββαΐδου, που προφασιάζε εκτελούσε κυβερνητική εντολή, επικαλείται ως λόγο της αναβολής «*την ανάγκη επανακαθορι-*

σμού της διαδικασίας απόδοσης του ειδικού φόρου τηλεοπτικών διαφημίσεων προκειμένου να διευκολυνθούν οι φορείς της αγοράς κατά την πρώτη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων!».

Δεν έχουν οργανωμένα λογιστήρια και κακόμοιρα τα κανάλια και πρέπει να τα εκπαιδεύσουν για να κάνουν μια δήλωση που έχει μόνο έναν απλό πολλαπλασιασμό (έσοδα από διαφήμισεις Χ 20%)! Σκεφτείτε ότι ο Θεοχάρης είχε δώσει το σχετικό υπόδειγμα δήλωσης από το Δεκέμβρη του 2013!

Η απόφαση της Σαββαΐδου δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ τέσσερις μέρες πριν τις εκλογές και κανένας δεν μίλησε. Ο ΣΥΡΙΖΑ, που από τη μια «ακουίζει» τα αποθεματικά των ασφαλιστικών Ταμείων και από την άλλη λέει ότι θα συγκρουστεί με τους ολιγάρχες, γιατί δεν επιστρέφει στην απόφαση Θεοχάρη, απαιτώντας από τους καναλόχρες να πληρώσουν -επιτέλους- αυτό το φόρο κάθε μήνα;

Χτες ήταν η «παγκόσμια μέρα ύπνου» και το επιτελείο προπαγάνδας της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαρμένων σκέφτηκε πως ο ελληνικός λαός θα κοιμάται όρθιος και με τα τσαρούχια, οπότε μπορεί να τον σερβίρει άλλο ένα ναυουριστικό επεισόδιο του σίριαλ «Σκληρή διαπραγμάτευση», με πρωταγωνιστή αυτή τη φορά όχι τον ξεπεσμένο ροκ σταρ Μπαρουφάκη, αλλά τον φρέσκο δηλωμένο Τσίπρα. Η αλήθεια είναι πως βγαίνοντας χαράματα από το... αρμένικο δειπνό με την Ανγκελα, τον Φρανσέσκα και τους ακολούθους τους, ο Τσίπρας δεν χρησιμοποίησε ιδιαίτερα υψηλούς τόνους. Ξαναβάλame τη συμφωνία στις ράγες ήταν το ολόκληρο και ο Παππάς του έγναψε να πει. Αυτό και τέρμα. Τα υπόλοιπα θα τ' αναλάβουν οι υπουργοί και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ.

Μέχρι να βασιλέψει ο ήλιος της Δευτέρας, που θα φιλοξενήσει την πρώτη τηλεοπτική δέσμευσή τους να τιμήσουν τις οικονομικές υποχρεώσεις τους προς όλους τους πιστωτές τους πλήρως και εγκαίρως (...) Καλούμε τους θεσμούς και τις ελληνικές αρχές να ξαναρχίσουν αμέσως το έργο τους που θα επιρρέψει την **επιτυχή ολοκλήρωση της αξιολόγησης**».

Αυτά υπέγραψαν στις 20 Φλεβάρη, ενώ την επιστολή με την οποία ο Βαρουφάκης ζήτησε την τετράμηνη παράταση της δανειακής σύμβασης (που πάλι πακέτο με το Μνημόνιο) ακόμη δεν την έχουμε δει, γιατί πιθανόν να τη λέει πιο χοντρά από την ανακοίνωση-συμφωνία του Eurogroup. Υπάρχει, βέβαια, και μια άλλη λεπτομέρεια. Ο Βαρουφάκης άνηλσε εξουσιοδότηση για να υπογράψει την παράταση της δανειακής σύμβασης από μια επαίονχτη διάταξη δικτατορικού τύπου, την οποία πέρασε ο Παπακωνσταντίνου εκ των υστέρων στο νόμο του πρώτου Μνημόνιου. Διάταξη την οποία (και) ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε τότε με δριμύτητα.

Αντίστροφη μέτρηση για τον Μπαρουφάκη

Πώς μπορεί να χαρακτηριστεί ένας υπουργός Οικονομικών που εμφανίζεται στη Βουλή ότι ο προκάτοχός του δεν του άφησε στο υπουργείο αντίγραφο της δανειακής σύμβασης και της διμηνης παράταξής της και πως έψαχνε επί τρεις μέρες για να βρει αντίγραφο και τελικά απευθύνθηκε στο ΔΝΤ και τα έστειλαν; Πολιτικός λωποδύτης, ανίκανος ή και τα δύο; Τα συγκεκριμένα έγγραφα έχουν δημοσιευτεί στο ΦΕΚ, γιατί και η δανειακή σύμβαση και η διμηνή παράταξη της ψηφίστηκαν με νόμο, επομένως δεν ήταν κάποια κρυφά έγγραφα που τα πήρε μαζί του φεύγοντας ο Χαροδούβελης. Επομένως, ο Βαρουφάκης διέπραξε πολιτική απατεωνιά σε βάρος του προκατόχου του. Αν πάλι έψαχνε επί τρεις μέρες να βρει αντίγραφο των συγκεκριμένων εγγράφων, όταν μια αναζήτηση στο ΦΕΚ δεν απαιτεί περισσότερο από πέντε λεπτά, και

Μετά τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη και τη «λίστα Βαρουφάκη» τρεις μέρες μετά, ήρθαν οι σφοδρές αντιδράσεις και στην κοινοβουλευτική ομάδα και στην κεντρική επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ, για την αντιμετώπιση των οποίων επινοήθηκε η θεωρία της... «δημιουργικής ασάφειας». Η κυβέρνηση άρχισε να εφαρμόζει μια τακτική με την οποία προσπαθούσε, κατά κάποιο τρόπο, να δραπέτευσει από τις πιο σκληρές από τις υποχρεώσεις που ανέλαβε στις 20 Φλεβάρη. Να κερδίσει λίγο χρόνο, να περάσει κάποια νομοσχέδια, όπως αυτό για την «αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης», αυτό για τις 100 δόσεις και αυτό για την ΕΡΤ, και μετά να περάσει και κάποια μνημονιακά μέτρα (επιλέγοντας όσο γίνεται πιο ήπια), ζητώντας στο φινάλε από τους δανειστές να μεταφερθεί το «μεγάλο πακέτο» στο Μνημόνιο-3, που θα το διαπραγματευτούν στο κάπιο Μάη-Ιούνη.

Δεν είναι κάτι καινούργιο αυτή η κουτοπόνηρη διαπραγματευτική τακτική. Πήγαν να την εφαρμόσουν και οι Σαμαροβενιζέλοι το δίμηνο Νοέμβρη-Δεκέμβρη του 2014. Ζητούσαν από τους δανειστές να πάλει το «μεγάλο πακέτο» στη συμφωνία

για την «πολιπτική γραμμή πίστωσης» που θα συνέχιζε το Μνημόνιο. Οι δανειστές δεν τους έκαναν τη χάρη, η τρόικα ερχόταν και έφρευε, οι τηλεδιασκεύσεις έδιναν και έπαιρναν και κάπως έτσι φτάσαμε στο περιβόητο «mail Χαροδούβελη» που τόσο σκληρά πληρώσαν στις εκλογές ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Ο Τσίπρας με τους δικούς του πίστεψαν ότι οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα τους δώσουν αυτό που δεν έδωσαν στους Σαμαροβενιζέλους. Δηλαδή, ότι θα δεχτούν να μεταφερθεί το «μεγάλο πακέτο» των μέτρων στο επόμενο Μνημόνιο και στο μεταξύ θα τους ξεμπλοκάρουν τα 7,2 δισ. της τελευταίας δόσης για να αποπληρώσουν τις δανειακές υποχρεώσεις που άρχισαν να τρέχουν. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν τους έκαναν τη χάρη, κι αυτό δεν έγινε επειδή οι Τσιπραίοι δεν ακολουθήσαν σωστή διαπραγματευτική τακτική ή επειδή ο Μπαρουφάκης εξόργισε τον Σόμπιλε. Αυτό δεν έγινε γιατί οι ιμπεριαλιστές δανειστές από τη μια ήθελαν να στείλουν ένα γενικό σκληρό μήνυμα για απόλυτη πειθαρχία των πάντων και από την άλλη ήξεραν ότι οι συγκυβερνήτες Τσίπρα-Καμμένο βρισκόταν σε χειρότερη θέση από τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, καθώς η «λαϊκή εντολή» που είχε δεν αποδίδε λεφτά κι αυτοί έπρεπε να πληρώσουν ένα σκαμνό λεφτά σε αποπληρωμή δανείων μέσα στο Μάρτη ήδη κι ακόμη περισσότερα τους επόμενους μήνες.

Η απόφαση της 20ής του Φλεβάρη ήταν σαφέστατη: **θα πάρετε λεφτά μόνο όταν η τρόικα ολοκληρώσει την αξιολόγηση**. Εχετε την ευελιξία να αλλάξετε κάποια μέτρα ή να προτείνετε νέα, αλλά αυτά θα πρέπει να συνοδεύονται από δημοσιονομικά ισοδύναμα και επίσης θα πρέπει να έχουν εγκριθεί από την τρόικα. Ο Ντεϊσελμπλουμ έκανε και ένα «βηματάκι καλής θέλησης», δηλώνοντας πως θα μπορούσαν να εκταμιευθεί ένα τμήμα της δόσης, αν η ελληνική κυβέρνηση πάρει κάποια συγκεκριμένα μέτρα.

Όταν άκουσαν και τα περί «δημιουργικής ασάφειας» και κάτι μπορούσαν του τύπου «τους τη φέραμε και μας παρακαλούσαν κίολας», που έβγαιναν από το απώλυτο στόμα του Μπαρουφάκη, οι ιμπεριαλιστές αποφάσισαν να σφίξουν

Αν έπρεπε να δώσουμε με ένα τίτλο το συμπέρασμα της διαρκείας τριεσίμηση ωρών επταμερούς μετά δειπνίου, που έλαβε χώρα τη νύχτα της Πέμπτης προς Παρασκευή σε εκταμιευθεί ένα τμήμα της δόσης, αν η ελληνική κυβέρνηση πάρει κάποια συγκεκριμένα μέτρα.

Οταν άκουσαν και τα περί «δημιουργικής ασάφειας» και κάτι μπορούσαν του τύπου «τους τη φέραμε και μας παρακαλούσαν κίολας», που έβγαιναν από το απώλυτο στόμα του Μπαρουφάκη, οι ιμπεριαλιστές αποφάσισαν να σφίξουν

Και τότε έκανε το κωλοδάχτυλο. Στη Γερμανία αναφερόταν σε κανέναν άλλο και αυτό είναι σαφέστατο. Μιλώντας για αλλοιωμένο βίντεο έδειξε πως είναι κάτι και έγινε ρόμπα. Κι έγινε δύο φορές ρόμπα όταν, αντί να το βουλώσει, επανήλθε μετά τη σατιρική εκπομπή της γερμανικής τηλεόρασης, που τον ξεφτίλιζε με στιλ, και απαιτήσε από το δημοσιογράφο του «τοκ σόου» να του ζητήσει συνγωγή, «επειδή χρησιμοποίησε ένα αλλοιωμένο βίντεο για να κάνει να σιωπήσει μια συμφιλωτική ελληνική φωνή!».

Είναι προφανές ότι έχει χάσει τη μπάλα και κάνει πλέον τη μια γκάφα μετά την άλλη, ακόμη και στο πεδίο της επικοινωνίας και της αυτοπροβολής. Αυτό σημαίνει πως έχει αρχίσει να μετράει αντίστροφα ο χρόνος γι' αυτόν. Όμως, για να τον ξεφορτωθεί ο Τσίπρας θα πρέπει να καταβάλει τμήμα, γιατί ο Μπαρουφάκης δε θα φύγει «αναίμακτα».

ακόμη περισσότερο τα λουριά. 'Η μάλλον, για να κυριολεκτούμε, να κλείσουν σφιχτά τις στρόφιγγες της ρευστότητας προς την ελληνική καπιταλιστική οικονομία, εφαρμόζοντας το μαρτύριο της σταγόνας ακόμη και για τον ΕΛΑ της Τ.Ε. με το κατά 1,5% υψηλότερο (σε σχέση με αυτό της ΕΚΤ) επιτόκιο.

Ετσι φτάσαμε στο Eurogroup της 9ης του Μάρτη, στο οποίο αποφασίστηκε να ξαναπιάσει δουλειά η τρόικα στις Βρυξέλλες (με συνδυαυμένες την ομάδα των Χουλιαράκη, Θεοχαράκη, Παναρίτη) και τα λεγόμενα τεχνικά κλιμάκια (αυτοί που κάνουν όλη την προετοιμασία) στην Αθήνα. Η συγκυβέρνηση προσπάθησε να παίξει και πάλι καθυστέρηση, φοβούμενη ότι αν δεν προετοιμάσει κατάλληλα το έδαφος δε θα μπορέσει να περάσει ούτε ένα νομοσχέδιο ή θα τα περάσει με ψήφους από την αντιπολίτευση και με μεγάλες απώλειες στις γραμμές της από το πρώτο τρίμηνο της θητείας της, γεγονός που θα προμήνυε ότι τα χειρότερα θα έρθουν πολύ γρήγορα. Για να το πούμε με πολιτικούς όρους, όλη η τακτική της συγκυβέρνησης αποσκοπούσε στο «**σίτευμα**» της «**γενικής λαϊκής εντολής**». Να οδηγήσει σιγά-σιγά τα πράγματα σ' ένα αδιέξοδο, ώστε να παρουσιάσει σαν λύση σωτηρίας την απόλυτη προσαρμογή στις επιταγές των δανειστών, που ήταν **ήδη προαποσασισμένη**.

Οπότε, καταλήξαμε και πάλι στην... πολιτική διαπραγμάτευση, την οποία θα σγκώσει στους σπιβαρούς ώμους του ο Τσίπρας, έχοντας σε βοηθό τον Δραγονάσκη και όχι τον «τελειωμένο» Μπαρουφάκη, ο οποίος εξακολουθούσαν να αμολάει μαρπούφες του τύπου «αν φτάσουμε σε αδιέξοδο, έχουμε εναλλακτική λύση».

Αν έπρεπε να δώσουμε με ένα τίτλο το συμπέρασμα της διαρκείας τριεσίμηση ωρών επταμερούς μετά δειπνίου, που έλαβε χώρα τη νύχτα της Πέμπτης προς Παρασκευή σε εκταμιευθεί ένα τμήμα της δόσης, αν η ελληνική κυβέρνηση πάρει κάποια συγκεκριμένα μέτρα.

Οταν άκουσαν και τα περί «δημιουργικής ασάφειας» και κάτι μπορούσαν του τύπου «τους τη φέραμε και μας παρακαλούσαν κίολας», που έβγαιναν από το απώλυτο στόμα του Μπαρουφάκη, οι ιμπεριαλιστές αποφάσισαν να σφίξουν

Το αποτέλεσμα ήταν **προκαθορισμένο**. Στην ατζέντα της συνόδου κορυφής το θέμα «Ελλάδα» δεν συμπεριλήφθηκε, οπότε η άτυπη επιτροπή (που δεν παίρνει αποφάσεις) ήταν το μόνο που δόθηκε στον Τσίπρα, για να μπορεί να λέει πως κάνει πολιτική διαπραγμάτευση (λεπτομέρεια: με το αίτημα αυτό, ο Τσίπρας αναγνώρισε και νομιμοποίησε πανηγυρικά την εξουσία του γερμανο-γαλλικού άξονα). **Εκταμίευση ενός έστω ευρώ δεν πρόκειται να γίνει, αν προηγουμένως δεν υπάρξει αξιολόγηση από την τρόικα και απόφαση του Eurogroup**. Ο Τσίπρας ανέλαβε την υποχρέωση να υποβάλει η ελληνική κυβέρνηση κατάλογο **κοστολογούμενων** μέτρων. Αρα, η επιστολή Βαρουφάκη με τα «ερπτά σημεία» πετάχτηκε στον κάλαθο των αχρήστων και ο Τσίπρας αναγνώρισε έμπρακτα πως για τη μη εφαρμογή της συμφωνίας της 20ής του Φλεβάρη φταίει η ελληνική κυβέρνηση που δεν υπέβαλε λίστα συγκεκριμένων μέτρων, που θα υλοποιούσε το πλαίσιο της «λίστας Βαρουφάκη». Αρα, **πρόκεινται να πρώτα μνημονιακά μέτρα της νέας πολιτικής επιλογής**.

ΥΓ1. Ο Τσίπρας, μετά το σφροκάλισμα που δέχτηκε στο δειπνό της παραγορίας, ανέλαβε και την υποχρέωση να μαζέψει τον Καμμένο, τον Μπαρουφάκη και όποιον κάνει αντιπερμανικές δηλώσεις.

ΥΓ2. Το Δευτέρα, στο Βερολίνο, ο Τσίπρας θα ακούσει και τις ιδιαίτερες γερμανικές απαιτήσεις και θα αναλάβει να τις ικανοποιήσει. Για να πάρει μισή κομψότητα στρήσει από τη Μέρκελ θα πρέπει να δώσει πολλά, πάρα πολλά.

* Το σόου δεν τελειώνει, αν δεν τραγουδίσει η χοντρή κυρία.

Για ποια θέματα δε δεσμεύτηκε το υπουργείο Παιδείας

Σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας (αρ. φύλ. 814) γράψαμε για τις συναντήσεις των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών με την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας, κατά τις οποίες οι εκπαιδευτικοί εισέπραξαν συμπάθεια με το κιλό (σ' αυτό το σπορ οι συριζαίοι είναι μανούλες), όχι όμως και ουσιαστικές απαντήσεις για τα πολύ μεγάλα και χρονίζοντα προβλήματα της εκπαίδευσης και του εργασιακού τους μέλλοντος, τα οποία μεγεθύνθηκαν δραματικά τα μνημονιακά χρόνια.

Από τότε έχουν περάσει καμιά εικοσαριά ημέρες και μόνο η ΔΟΕ έχει βγάλει ανακοίνωση-ενημέρωση του κλάδου, καθότι το προεδρείο απαρτίζεται από δακίτες και πασόκους, που έχουν τις αντιθέσεις τους με τη συγκυβέρνηση, παρότι ουσιαστικά τη στηρίζουν, όπως κάθε αστογραφειοκρατικός σχηματισμός που σέβεται τον εαυτό του, του βαστάζου του συστήματος ενάντια στους ουσιαστικούς ταξικούς αγώνες των εργαζόμενων. Η ΟΛΜΕ ακόμη δεν τοποθετήθηκε κεντρικά, επειδή ο συριζαίος πρόεδρος, κατά τα ειωθότα, διάλεξε το ρόλο του κυβερνητικού συνδικαλιστή.

Ετσι, λοιπόν, ευρισκόμενο σε θέση αντιπολίτευσης το ΔΣ της ΔΟΕ έχει τη δυνατότητα, για τους δικούς του βεβαίως μικροπολιτικο-συνδικαλιστικούς λόγους, να περιγράφει χωρίς πολλά φτιασιδώματα τη στάση του υπουργείου Παιδείας σε κεντρικά ζητήματα.

Στην ανακοίνωση η ΔΟΕ σημειώνει: «Η εναρκτήρια αναφορά του Υπουργού Παιδείας στους αρχικούς περιορισμούς που αντιμετωπίζει η πολιτική ηγεσία στην άσκηση του έργου της (Πόροι, θέσεις και καθεστώ

απασχόλησης) καθώς και στη σκληρή οικονομική συγκυρία (Δεν υπάρχει περίπτωση να «πέσουν» χρήματα στους εκπαιδευτικούς, αναφέρθηκε χαρακτηριστικά) έθεσε σοβαρούς περιορισμούς στο διάλογο, οδηγώντας τον εκ προοιμίου σε πενιχρά αποτελέσματα».

Πέρα από τις στρογγυλεμένες διατυπώσεις, αναπόφευκτες για γραφειοκράτες συνδικαλιστές, που σε πολιτικό επίπεδο εκφράζουν πολιτικές δυνάμεις που διαχειρίστηκαν τον ελληνικό καπιταλισμό και επέβαλαν τα Μνημόνια, δεν χρειάζεται ιδιαίτερη φιλοσοφία για να θεωρήσει κανείς ότι αυτή θα ήταν και η στάση της τωρινής πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Παιδείας. Τα πράγματα, δηλαδή είναι δεδομένα, μιας και η διαχείριση είναι και η εκπεφρασμένη θέση των συριζαίων και μάλιστα «με κάθε κόστος» εντός του πλαισίου της ΕΕ και της Ευρωζώνης.

Και η ανακοίνωση συνεχίζει: «Η αναλυτική έκθεση όλων των ζητημάτων που ταλανίζουν την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και τους λειτουργούς της από το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας δέτυχε ελάχιστων θετικών δεσμεύσεων».

Συγκεκριμένα δεν υπήρξε καμιά θετική απάντηση σε κανένα από τα παρακάτω ζητήματα:

- Στο θέμα των δαπανών για την Παιδεία αλλά και της αποκατάστασης των περικοπών των μνημονιακών νόμων στις αποδοχές των εκπαιδευτικών (εν ενεργεία και συνταξιούχων).
- Στο αίτημα για ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη έπειτα από την κατάργηση του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης (όταν συμβεί).
- Στο αίτημα για άμεση πραγματο-

ποίηση μόνιμων διορισμών (παρά το γεγονός ότι ένα μήνα πριν μιλούσαν για 7000 μόνιμους διορισμούς!!) για την κάλυψη των χιλιάδων κενών στην εκπαίδευση...

- Στο τεράστιο πρόβλημα που έχουν δημιουργήσει οι πέρα από νομικούς κανόνες, "υποχρεωτικές" μετατάξεις εκπαιδευτικών της Δ.Ε. στην Π.Ε. και το ζήτημα της αδικίας που βιώνουν (σε σχέση με την κατανομή των οργανικών θέσεων) οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων που υπηρετούσαν, ήδη, στην Π.Ε.

- Στα θέματα της προσχολικής αγωγής (δύχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, θεσμοθέτηση ωραρίου νηπιαγωγών, προσδιορισμός οργανικότητας νηπιαγωγείων, λειτουργία ολοήμερων νηπιαγωγείων, κτιριακές υποδομές κτλ.)...

- Στο μείζονος σημασίας ζήτημα της Ειδικής Αγωγής...

- Για το ζήτημα του "ξεκλειδώματος" των πινάκων και του υπολογισμού της προϋπηρεσίας των συναδέλφων και μετά τις 30/6/2010.

- Για το θέμα των ρυθμίσεων για τον ΟΑΕΔ που στερούν στην πλειοψηφία των αναπληρωτών τη δυνατότητα της ένταξης στο Ταμείο Ανεργίας.

- Στο πρόβλημα της μη υπογραφής των αποφάσεων του ΚΥΣΠΕ για την έκτακτη συνταξιοδότηση εκπαιδευτικών για λόγους υγείας.

- Στο αίτημα για την επαναλειτουργία της Μετεκπαίδευσης και της επιμόρφωσης.

- Στο θέμα της υπηρεσιακής κατάστασης των εκπαιδευτικών των Πρότυπων και Πειραματικών σχολείων.

- Στο πρωτοφανές θέμα της αιφνιδιαστικής αναμόρφωσης των πινάκων πρόσληψης αναπληρωτών.

- Για το θέμα της άρσης της ποινής του διετούς αποκλεισμού όσων δεν αποδέχονται την πρόσληψή τους σε θέση αναπληρωτή (υπήρξε απλά θετική διάθεση δίχως καμία δεσμευση)».

Κοντολογίς, οποιοδήποτε θέμα έχει δημοσιονομικό κόστος παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλένδες, καθόσον οι δανειστές έχουν θέσει αυστηρούς όρους, που η συγκυβέρνηση έχει αποδεχτεί με την απόφαση του Eurogroup της 20ης Φλεβάρη (αποχή από «μονομερείς αλλαγές των πολιτικών και των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων», παράταση της δανειακής σύμβασης «στο πλαίσιο της υπάρχουσας διευθέτησης» και «επιτυχή ολοκλήρωση της αξιολόγησης στη βάση των όρων της τρέχουσας διευθέτησης») και με τη «λίστα Βαρουφάκη» [γενικό ψαλίδι «σε κάθε τομέα των κυβερνητικών δαπανών (π.χ. εκπαίδευση, άμυνα, μεταφορές, τοπική αυτοδιοίκηση, κοινωνικές παροχές)», καθώς και νέο ψαλίδι στις δαπάνες Υγείας και νέα επίθεση στους μισθούς, αφού η κυβέρνηση δεσμεύεται να «μεταρρυθμίσει το πλέγμα των μισθών του δημοσίου τομέα με σκοπό να αποσυμπίεσει την κατανομή των μισθών μέσω αύξησης της παραγωγής και κατάλληλων πολιτικών προσλήψεων, χωρίς να μειώνονται τα τρέχοντα κατώτατα επίπεδα μισθών, διασφαλίζοντας όμως ότι δεν θα αυξηθεί το κονδύλι των μισθών του δημοσίου»].

Στη συνέχεια, η ανακοίνωση του ΔΣ της ΔΟΕ αναφέρεται στα ζητήματα της αξιολόγησης, της κατάργησης του πειθαρχικού δικαίου, των συγχωνεύσεων σχολικών μονάδων.

Ειδικά, ως προς την αξιολόγηση υπογραμμίζονται τα εξής: «Ο κ. Αναπληρωτής Υπουργός δεσμεύτηκε για

την κατάργηση του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης - χειραγώγησης (θα αποτυπωθεί, δήλωσε, στο αναμενόμενο πολυνομοσχέδιο) όχι όμως των νομοθετημάτων στο σύνολό τους, όπως δήλωνε προεκλογικά, και σε ό,τι αφορά άλλα ζητήματα (π.χ. δεν ικανοποιείται το αίτημα για ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη, κάτι που θα συνέβαινε με τη συνολική κατάργηση του Ν. 4024). Η συζήτηση για την αξιολόγηση - αποτίμηση μετατίθεται για επόμενο χρονικό στάδιο. Μέχρι τότε δεσμεύτηκε στην παροχή σαφών εντολών (που ακόμα δεν έχουν δοθεί) για το ότι δε θα υπάρχει καμία αξιολογική διαδικασία (αξιολόγηση και αυτοαξιολόγηση)»...

Από την πλευρά μας, σημειώνουμε ότι δεν αναμενόταν καμία διαφορετική απάντηση από το υπουργείο Παιδείας, αφού η κυβέρνηση δηλώνει σε όλους τους τόνους (και στις προγραμματικές δηλώσεις) ότι θα υπάρξει μια άλλου τύπου «μη τιμωρητική» τάχα αξιολόγηση, που, όμως θα συνδέεται με τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη του δημοσίου υπαλλήλου. Εξ ου και οι διευκρινιστικές δηλώσεις Κατρούγκαλου, που παραπέμπουν ευθέως σε σύνδεση του μισθού-βαθμού με την παραγωγικότητα.

Για τα άλλα δυο θέματα (φασιστικό πειθαρχικό δίκαιο και συγχωνεύσεις), η ΔΟΕ αναφέρει ότι υπήρξε «θετική ανταπόκριση», που ακόμα, όμως, παραμένει «σε επίπεδο εξαγγελίας».

Ιδιαίτερα για τις συγχωνεύσεις η τοποθέτηση του υπουργείου Παιδείας αφήνει διάπλατα ανοιχτό το ενδεχόμενο να επανέλθουν στην πρότερη κατάσταση ελάχιστος αριθμός σχολείων: «θα επανεξεταστούν και όπου είναι δυνατό να αρθούν, αυτό θα γίνει».

Χάχανα και οργή

Χάχανα αλλά και οργή προκαλεί ο τίτλος της εκδήλωσης που οργανώνει ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Φροντιστών Αττικής υπό την αιγίδα της Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών Φροντιστών Ελλάδας. Οι έμποροι της γνώσης, που υπάρχουν χάρις στις στοχευμένες από το αστικό σύστημα αδυναμίες του δημόσιου σχολείου και κερδίζουν, εκμεταλλεζόμενοι αγρίως τους μισθωτούς εκπαιδευτικούς στα μαγαζιά τους και τον πόθο της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, έβαλαν τίτλο στο σόου που οργανώνουν τον εξής: «ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΠΑΙΔΕΙΑ. ΝΑΙ ΣΤΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ»!

Προφανώς, ο διαχωρισμός αυτών των δύο (παραπαιδεία-φροντιστήριο) έξω από τα όρια του δημόσιου σχολείου και μάλιστα με κερδοφόρα αποτελέσματα για την πάρτη τους, είναι μόνο στα δικά τους κεφάλια.

Σημειώνουμε ότι «παραπαιδεία» γι' αυτούς είναι το χρήμα που πηγαίνει στις τσέπες των λεγόμενων «ιδιαιτεράδων» και «φροντιστήριο» το ύψιστο έργο που επιτελούν τα οργανωμένα μαγαζιά τους.

Οι έμποροι της γνώσης-φροντιστές έχουν τόσο θράσος που ζητούν από την κυβέρνηση να τους στηρίξει και από πάνω οικονομικά με ζεστό παραδάκι, μέσω των γνωστών «κουπονιών» (vouchers), στο όνομα δήθεν της υπεράσπισης των αδύναμων οικονομικά στρωμάτων που δεν έχουν τη δυνατότητα να στείλουν τα παιδιά τους φροντιστήριο. Στην έρευνα που σκάρωσαν και παρουσιάζουν στην εκδήλωση σημειώνουν:

«Η οικονομική δυσχέρεια αποτελεί το βασικό λόγο για την έλλειψη εξωσχολικής υποστήριξης στο Λύκειο στα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα.

Σύμφωνα με την έρευνα, το παραπάνω εύρημα καθιστά ακόμα πιο επιτακτική την υιοθέτηση από την Πολιτεία μέτρων στήριξης των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων και δημιουργίας συνθηκών ίσων ευκαιριών πρόσβασης στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Το voucher εξωσχολικής υποστήριξης, κρίνεται ως θετικό μέτρο από το 86% των γονέων και από των σύνολο σχεδόν (97%) των πιο αδύναμων οικονομικά».

Προσκύνημα στο γερμανικό ιμπεριαλισμό

Πόσο συνηθισμένο είναι να μαζεύεται ολόκληρο το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης και να συναντιέται με ένα ανώτερο (όχι το κορυφαίο) στέλεχος ενός μονοπωλίου; Όταν το μονοπώλιο είναι γερμανικό και ονομάζεται Deutsche Telekom, τότε το πρωτόκολλο πάει περίπατο και το οικονομικό επιτελείο μετατρέπεται σ' ένα τσούρμιο από «λινάτσες» που σκύβουν τη μέση και γλείφουν εκεί που έφταναν.

Δεν περιμέναμε, βέβαια, από τον ΣΥΡΙΖΑ να υλοποιήσει αυτά που έλεγε πριν από μερικά χρόνια για επιστροφή του ΟΤΕ στο κράτος. Η αλήθεια είναι ότι τέτοιο πράγμα δεν ακούστηκε κατά τις προεκλογικές περιόδους ούτε του 2012 ούτε του 2015. Το πούλημα του ΟΤΕ στη Deutsche Telekom θεωρούνταν τελειωμένο. Γιατί όμως χρειαζόταν να μαζευτούν Δραγασάκης, Βαρουφάκης και Σταθάκης για να συναντηθούν με ένα απλό μέλος του Συμβουλίου Διοίκησης της Deutsche Telekom (Κλαούντια Νέματ το όνομα της κυρίας); Δεν αρκούσε ο ένας από τους τρεις, ας πούμε ο Σταθάκης;

Το οικονομικό επιτελείο μαζεύτηκε για να προσκυνήσει την εκπρόσωπο της Deutsche Telekom θέλοντας να στείλει

μήνυμα πως όχι μόνο δεν έχει τίποτα με τα γερμανικά μονοπώλια, αλλά αντίθετα τα περιβάλλει με μεγάλες τιμές. Το μήνυμα ήταν κυρίως πολιτικό, ενόψει της επίσκεψης του Τσίπρα στο Βερολίνο. Γλειψιματικό ήταν και το δελτίο τύπου που εκδόθηκε, για να περιγράψει το «πολύ καλό κλίμα» της συνάντησης. Αντιγράφουμε:

«Στόχος της συνάντησης ήταν η γνωριμία των βασικών μετόχων της εταιρίας και η ανταλλαγή απόψεων για την συνεισφορά του ΟΤΕ στην πορεία της χώρας. **Οι δύο πλευρές εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για την πορεία του Ομίλου ΟΤΕ, τον τρόπο λειτουργίας του και την επενδυτική του δυναμική που προσδίδει αξία σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Κατά τη συνάντηση υπήρξε ταύτιση απόψεων σε ό,τι αφορά στην εξέλιξη της τεχνολογίας**

και τη σημασία των τηλεπικοινωνιών για την ανάπτυξη στην Ευρώπη. Για το λόγο αυτό συμφωνήθηκε να συνεχιστεί ο μετασχηματισμός του ΟΤΕ και η ανάπτυξη που έχει επιτευχθεί έως τώρα».

Για τις αποσπασμένες εργασιακές σχέσεις στον ΟΤΕ, για τις θυγατρικές εταιρίες μέσω των οποίων προσλαμβάνονται εργαζόμενοι για να μην έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους παλιούς εργαζόμενους, δεν ειπώθηκε βέβαια κουβέντα. Αυτό έλειπε...

Ο ΟΤΕ ήταν κάποτε από τις κρατικές επιχειρήσεις που ονομάζονταν «στρατηγικής σημασίας». Η ιδιωτικοποίησή του έγινε κατά κύματα από διαδοχικές κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Ο ΣΥΡΙΖΑ (και ο πρόδρομός του ΣΥΝ) ουδέποτε συμφώνησε και πάντοτε μιλούσε για «ξεπούλημα των ασημικών», ακόμη και για «κινδύνους για την εθνική ασφάλεια». Όταν ολόκληρο το οικονομικό επιτελείο (ο αντιπρόεδρος και οι δύο υπουργοί) πραγματοποιεί αυτή τη συνάντηση και μνείη τη συγκεκριμένη ιδιωτικοποίηση και τις προοπτικές της, στέλνουν το μήνυμα πως η συγκυβέρνηση είναι ανοιχτή σε όλες τις ιδιωτικοποιήσεις αυτού του τύπου. Ιδιαίτερα αν ενδιαφέρονται Γερμανοί.

Εμμόνη με τους νεοναζί

Αν ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε ονομαστική ψηφοφορία στο νομοσχέδιο για την «αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης», προκειμένου να εκθέσει τα κόμματα της αντιπολίτευσης, μπορούσε να τη ζητήσει. Δεν το έκανε, γιατί προφανώς δεν είχε τέτοια πρόθεση. Η πρόεδρος της Βουλής Ζωή Κωνσταντοπούλου, όμως, αποφάσισε να κάνει ονομαστική ψηφοφορία η ίδια. Και τι έκανε; Υιοθέτησε πρόταση της Χρυσής Αυγής, η οποία δεν συγκέντρωνε τον απαιτούμενο από τον Κανονισμό της Βουλής αριθμό των 15 βουλευτών!

Φυσικά ξέσπασε σάλος. Η αντιπολίτευση δεν άφησε την ευκαιρία να πάει χαμένη και κατηγόρησε την Κωνσταντοπούλου ότι παίρνει υπό την προστασία της τη ΧΑ. Φωνές ακούστηκαν και από βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ ο κοινοβουλευτικός του εκπρόσωπος Ν. Φίλης κράτησε αποστάσεις από τους χειρισμούς της προέδρου, πετώντας εναντίον της τη χοντρή σπόντα ότι δεν μπορούν να εγείρονται ζητήματα που μπορούν να επηρεάσουν αυτή την στιγμή την Δικαιοσύνη.

Μετά από το σάλο, η Κωνσταντοπούλου αναγκάστηκε να αναδιπλωθεί, ανακοινώνοντας ότι δε θα κάνει ονομαστική ψηφοφορία, για να ακολουθήσει νέο σύστριγγλο, σε βάρος του ΣΥΡΙΖΑ φυσικά. Είναι η δεύτερη φορά που η εκλεκτή του Τσίπρα (μάλλον το έχει σκυλομετανιώσει που έβαλε το συγκεκριμένο άτομο σ' αυτό το πόστο) επιχειρεί να διασώσει πολιτικά τους νεοναζί, εκφράζοντας την αντίθεσή της στην άρνηση του εισαγγελέα να χορηγήσει άδεια στους προφυλακισμένους νεοναζί να παρευρεθούν στις εργασίες της Βουλής. Και την πρώτη και τη δεύτερη φορά αναγκάστηκε να αναδιπλωθεί, όμως το πολιτικό πρόβλημα παραμένει και δεν είναι ασήμαντο.

Η Κωνσταντοπούλου υπήρξε σαφέστατη. Μιλώντας σε αυτοκρατορικό τρίτο πρόσωπο για τον εαυτό της, είπε πως «η πρόεδρος της Βουλής περιφρουρεί την κοινοβουλευτική διαδικασία - και αποτελεί χρηστή εφαρμογή του κανονισμού να είναι και οι βουλευτές της Χρυσής Αυγής στην Ολομέλεια». Δεν νομίζουμε ότι αυτή η εμμόνη με την παρουσία των χρυσαυγιτών είναι απλώς τυπολατρία. Δεν μπορεί να μην αντιλαμβάνεται ότι εγείρει πολιτικό πρόβλημα και καλλιεργεί ένα κλίμα πολιτικής ανοχής των νεοναζί, το οποίο οι τελευταίοι θα αξιοποιήσουν στην επικείμενη δίκη τους, όπου θα εμφανιστούν σαν θύματα πολιτικής δίωξης. Ας ξεκαθαρίσει ο ΣΥΡΙΖΑ την κατάσταση με την εκλεκτή του.

Σκουριές

Η συγκυβέρνηση διευκολύνει τους καταστροφείς

Τριήμερο ταξίδι στη Βόρεια Ελλάδα πραγματοποιήσε το περασμένο τριήμερο ο αναπληρωτής υπουργός ΠΑΠΕΝ και στέλεχος των Οικολόγων Πρασίνων Γιάννης Τσιρώνης. Πέρασε από Θήβα και Λιβαδειά, συνέχισε για Θεσσαλονίκη και συνέχισε για Σέρρες, Δράμα και Καβάλα. Μόνο τη Βορειοανατολική Χαλκιδική δεν περιέλαβε στο ταξίδι του και όλοι μπορούμε να καταλάβουμε το λόγο. Με τι μούτρα ν' αντικρίσει τους κατοίκους που ματώνουν (κυριολεκτικά) εδώ και χρόνια για ν' αποτρέψουν την καταστροφή του τόπου τους από την αδηφάγο «Ελληνικός Χρυσός ΑΕ» της Eldorado Gold και του Μπόμπολα.

Στις 8 Μάρτη, ο πρέσβης του Καναδά στην Αθήνα Ρόμπερτ Πεκ, ο διευθύνων σύμβουλος της Eldorado Gold Πολ Ράιτ, ο πρόεδρος της «Ελληνικός Χρυσός ΑΕ» Εδουάρδο Μούρα και ο διευθύνων σύμβουλος Μ. Θεοδωρακόπουλος επισκέφτηκαν το ΥΠΑΠΕΝ και συναντήθηκαν με τους Π. Λαφαζάνη και Γ. Τσιρώνη. Το δελτίο Τύπου του υπουργείου είναι χαρακτηριστικό για το παρασκηναίο παζάρι που βρίσκεται σε εξέλιξη: «Οι δύο πλευρές, η κάθε μια από τη δική της οπτική, είχαν μια πρώτη ουσιαστική ανταλλαγή απόψεων, η οποία θα συνεχιστεί, σχετικά με τα μεταλλεία της Χαλκιδικής. Οι Π. Λαφαζάνης και Γ. Τσιρώνης δήλωσαν κατά τη συνάντησή τους την πρόθεσή τους να επισκεφτούν σύντομα την περιοχή, προκειμένου να σχηματίσουν πληρέστερη εικόνα, βλέποντας επί τόπου την κατάσταση και διεξάγοντας ουσιαστική συζήτηση με όλες τις πλευρές και όλες τις απόψεις». Η κυβέρνηση δεν παίρνει θέση για την ουσία της σύγκρουσης που μαίνεται εδώ και χρόνια, αλλά εμφανίζεται σαν Πόντιος Πιλάτος, «πάνω από τα δύο μέρη», το καθένα από τα οποία «έχει τα δίκια του».

Τρεις μέρες μετά, ο Γ. Τσιρώνης ανακοίνωσε ότι τα πρωτόκολλα υλοτόμησης της περιοχής Καρατζά ελέγχθηκαν και βρέθηκαν νόμιμα. «Κατόπιν αυτού θα εφαρμοστεί ο νόμος», δηλαδή θα συνεχιστεί το ξεπάτωμα ενός δάσους 300 στρεμμάτων, με τη βούλα ενός... οικολόγου υπουργού! Ο πονηρός Λαφαζάνης, που έχει συγκεντρώσει όλες τις εξουσίες στο υπερυπουργείο, έκανε πάσα στον Τσιρώνη αυτή την ανακοίνωση (την ανάκληση της έγκρισης δόμησης, όμως, την είχε ανακοινώσει ο ίδιος). Ακόμη και οι Οικολόγοι Πράσινοι δεν άντεξαν την πρόκληση.

Δήλωσαν «εξαιρετικά ανήσυχοι», μίλησαν για «κίνδυνο μιας άσκοπης αλλά ανεπανόρθωτης καταστροφής στον δασικό πλούτο και το περιβάλλον της περιοχής» και ζήτησαν από το ΥΠΑΠΕΝ «να εξετάσει διεξοδικά όλες τις πτυχές της επένδυσης, χωρίς να αρκείται σε μια επιφανειακή τήρηση της νομοθεσίας αλλά να προχωρήσει στην επανεξέταση της ΜΠΕ, να αποκλείσει οποιαδήποτε πιθανότητα χρήσης κυανίου, να προστατέψει την περιοχή Natura 2000 και να μην επιτρέψει αυτή τη μη αναστρέψιμη καταστροφή στο αρχέγονο δάσος και τα υδατικά αποθέματα της Χαλκιδικής». Το όνομα του στελέχους τους που ως υπουργός εξέδωσε τη σχετική απόφαση δεν το ανέφεραν, φυσικά.

Την επομένη (13 Μάρτη), μετά από έντονο παρασκήνιο και προκειμένου να μην εκθέσουν τον υπουργό τους, οι Οικολόγοι Πράσινοι ανακοίνωσαν ότι με δική τους πρωτοβουλία και «σε συνεργασία με τον αν. υπουργό Γιάννη Τσιρώνη και τους φορείς της περιοχής και έπειτα από νομική έρευνα σχετικά με την προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της επένδυσης, κατατέθηκε πρόταση για να γίνουν οι απαραίτητες νομικές και διοικητικές ενέργειες, ώστε να σταματήσουν οι εργασίες υλοτόμησης και αποψίλωσης στις Σκουριές Χαλκιδικής, έως ότου να εκδικαστεί η υπόθεση από το ΣτΕ και γίνει ο επανελέγχος της θεώρησης του συνόλου των τεχνικών μελετών που αφορούν το εργοστάσιο στην περιοχή».

Εκτοτε δε μάθαμε τίποτα. Προφανώς, η υλοτόμηση συνεχίζεται κανονικά, για να δημιουργηθούν νέα τετελεσμένα. Από μια αναφορά του «Παρατηρητήριου Μεταλλευτικών Δραστηριοτήτων» πληροφορηθήκαμε ότι αποκλείεται οι δημόσιες υπηρεσίες να έλεγξαν τα όρια των προς υλοτόμηση εκτάσεων μέσα σε τόσες λίγες μέρες, ενώ από τις ίδιες

τις αεροφωτογραφίες που η ίδια η εταιρία δημοσιεύει στο διαδίκτυο «καταδεικνύεται προφανώς η παραβίαση των πολυγωνικών ορίων των προς υλοτόμηση καθορισμένων από τα πρωτόκολλα εκτάσεων». Στην ίδια αναφορά δίνεται και συγκεκριμένο παράδειγμα παράνομης υλοτόμησης, με συμπαιγνία του Δασαρχείου που αποδέχτηκε ψευδές τοπογραφικό διάγραμμα που υπέβαλε η εταιρία.

Η κωλοτούμπα και στις Σκουριές άρχισε πριν τις βουλευτικές εκλογές. Ο νεοεκλεγείς, με την υποστήριξη και του ΣΥΡΙΖΑ, δήμαρχος Αριστοτέλη είναι αυτός που ανέλαβε να «λειάνει τις γωνίες», αναζητώντας συμβιβαστική λύση, με «οριοθέτηση», «έλεγχο» και «αντισταθμιστικά οφέλη». Μετά τις εκλογές οι συριζαίοι της περιοχής άρχισαν τις προσπάθειες της διάλυσης του μαχητικού κινήματος των κατοίκων, με αποκορύφωμα το ανοιχτό σαμποτάρισμα της πρώτης μετεκλογικής διαδήλωσης που οργάνωσαν στο βουνό οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι. Το «ενδιαφέρον για την εργασία των μεταλλωρύχων» μπαίνει στην ίδια μοίρα με το «ενδιαφέρον για την προστασία του περιβάλλοντος και την τήρηση της νομιμότητας». Είναι φανερό ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δυσκολεύεται, γιατί και τοπικά και κεντρικά καλλιεργήσε ελπίδες στους κατοίκους, ενώ δε θέλει να τα βάλει με μια ισχυρή καπιταλιστική επιχείρηση, σε μια περίοδο που η «προσέλευση επενδύσεων» αποτελεί διακηρυγμένο στόχο της κυβέρνησης.

Θα είναι πολύ δύσκολο, όμως, να κοροϊδέσει η κυβέρνηση τον κόσμο της περιοχής που βρίσκεται τόσο χρόνια στον αγώνα. Όμως αυτός ο κόσμος πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι δεν μπορεί να περιμένει τίποτα απ' αυτή την κυβέρνηση. Ο αγώνας του πρέπει όχι μόνο να συνεχιστεί, αλλά και να ενταθεί, δημιουργώντας νέα κοινωνικά και πολιτικά δεδομένα.

Η κυνική σύμβουλος και η απατεώνισσα πολιτικός

«Είναι ντροπή να υπάρχουν συνταξιούχοι 45 και 46 ετών. Υπάρχουν ακόμη και σήμερα συνταξιούχοι στα 45, αυτό πρέπει να σταματήσει». Η σύμβουλος του Μπαρουφάκη, πρώην εκλεκτή (βουλευτίνα Επικρατείας) του Γιωργάκη Ελένα Παναρίτη δεν καθεστώς του ματοβαμμένου δικτάτορα Φουχιμόρι (Περού) εφάρμοσε τις ιδέες της, στο αμερικάνικο κολλέγιο μιλούσε, τι θέλατε να πει; Ζήτω ο σοσιαλισμός;

Η συγκεκριμένη αναφορά της δεν είναι μια γενική θεωρητική άποψη. Είναι ο πρόστυχος τρόπος με τον οποίο ο νεοφιλελευθερισμός εγείρει το ζήτημα της αύξησης των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση. Το θέμα βρίσκεται και πάλι στην ημερήσια διάταξη, καθώς στην περιβόητη «λίστα Βαρουφάκη» αναφέρεται ότι «οι αρχές θα συνεχίσουν να εργάζονται επί διοικητικών μέτρων για την ενοποίηση και τον εκσυγχρονισμό των συνταξιοδοτικών πολιτικών και την εξάλειψη των «παρθύρων» και κινήτρων που αυξάνουν τον υπερβολικό ρυθμό των πρόωγων συνταξιοδοτήσεων σε όλη την οικονομία και πιο συγκεκριμένα στον τραπεζικό και δημόσιο τομέα».

Επομένως, η κα Παναρίτη, ως καλή υπάλληλος, υπηρετεί και σήμερα το νέο αφεντικό της, τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Γι' αυτό και δε θα έπρεπε να εκπλαγεί κανείς απ' όσα είπε. Όσοι εξεπλάγησαν ή είναι ανενημέρωτοι για την πολιτική που έχει συμφωνηθεί στο Eurogroup ή είναι υποκριτές και πολιτικοί απατεώνες.

Στη δεύτερη κατηγορία ανήκει η κοινοβουλευτική εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ Ολγα Γεροβασίλη, η οποία εμφανίστηκε στον Real FM για να υποστηρίξει πως «η κα Παναρίτη δεν είναι πολιτικό πρόσωπο» και πως «την προσωπική της άποψη δε θέλει να την κρίνει και δε θέλει να την σχολιάσει». Πρώτον, η σύμβουλος ενός υπουργού, που παίζει εξέχοντα ρόλο στη διαπραγμάτευση με την τρόικα, είναι πολιτικό πρόσωπο. Δεύτερον, οι απόψεις που εξέφρασε η Παναρίτη δεν είναι προσωπικές της, αλλά απόλυτα συμβατές με όσα περιλαμβάνει η «λίστα Βαρουφάκη». Επομένως, η κα Γεροβασίλη λειτουργεί ως κοινή πολιτική απατεώνισσα.

ΥΓ. Το ότι η Παναρίτη είναι πολιτικό πρόσωπο επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι «διευκρινιστική» δήλωσή της για άλλο θέμα διανεμήθηκε επισήμως από το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών.

Για ποιο λόγο τον κρατάνε;

Διοικητής του ΙΚΑ παραμένει και με τη νέα συγκυβέρνηση ο Ροβέρτος Σπυρόπουλος. Υποδιοικητής διορίστηκε ο Γιάννης Θεωνάς, παλιός υψηλόβαθμος συνδικαλιστής του Περισσού και στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ. Αμέσως, ο Σπυρόπουλος φρόντισε να «σπρώξει» στα παπαγαλάκια ρεπορτάζ σύμφωνα με τον οποίο είναι φίλοι με τον Θεωνά από παλιά και θα συνεργαστούν τέλεια.

Ο βίος και η πολιτεία του Σπυρόπουλου είναι γνωστά. Γραφειοκράτης συνδικαλιστής, αποχώρησε μαζί με άλλα συνδικαλιστικά στελέχη μετά το πραξικόπημα Ραυτόπουλου στη ΓΣΕΕ το 1986, όμως σε πολύ λίγο καιρό τους «πούλησε» και επέστρεψε στο ΠΑΣΟΚ (οι υπόλοιποι έκαναν μερικά χρόνια για να ξαναγυρίσουν). Έκανε καριέρα στα ψηλά κλιμάκια. Διοικητής του ΟΑΕΔ, βουλευτής (το 1996 και το 2000), υφυπουργός Εργασίας και μετά την αποτυχία του να επανεκλεγεί βουλευτής, γενικός διευθυντής του ΠΑΣΟΚ και παράλληλα γενικός γραμματέας του υπουργείου Εργασίας και στη συνέχεια διοικητής του ΙΚΑ. Στα χρόνια αυτά, έστησε και μια αμπελουργική και οινοποιητική οικογενειακή επιχείρηση στην Αρκαδία.

Ο Ρ. Σπυρόπουλος αποτελεί τον ορισμό του «ξεσκολισμένου» αστού πολιτικού. Το απέδειξε, άλλωστε, κατά τα μνημονιακά χρόνια, όταν στήριξε με νύχια και με δόντια την πολιτική των κυβερνήσεων Παπανδρέου, Παπαδήμου και Σαμαρά, που όλες του διατήρησαν στο συγκεκριμένο πόστο. Από τις αρχές του περασμένου Δεκεμβρίου είναι και κατηγορούμενος σε βαθμό κακουργήματος, για τη γνωστή «υπόθεση Αρβανιτιδίου». Ο εισαγγελέας έχει προτείνει την παραπομπή του στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, ο Σπυρόπουλος υποστηρίζει ότι καλώς ενήργησε, αλλά το πόστο του διοικητή του ΙΚΑ ούτε το εγκατέλειψε ούτε του ζητήθηκε να το εγκαταλείψει. Η αυτοδίκαιη αργία είναι μόνο για τους εργαζόμενους του Δημοσίου, όχι για τα μεγαλοστελέχη της κρατικής διοίκησης.

Δε θα πρέπει να δώσουν μια εξήγηση οι «πολύπλαγκτοι» Δ. Στρατούλης και Π. Σκουρλέτης γι' αυτή την επιλογή τους; Τι είναι αυτό που «ζήλησαν» στον Σπυρόπουλο και τον διατηρούν στο ευνευραλγικό πόστο του διοικητή του ΙΚΑ; Πόσο συμβαδίζει με τις περί εντιμότητας διακηρύξεις του ΣΥΡΙΖΑ η διατήρηση ως διοικητή του ΙΚΑ ενός καραμπινάτου μνημονιακού πολιτικού στελέχους, το οποίο ταυτόχρονα κατηγορείται ότι ζημίωσε το ΙΚΑ με μεγάλο ποσό, παρεμβαίνοντας υπέρ καπιταλιστικής επιχείρησης που έκανε εισφοροληστεία;

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Όλο τρώικες, όλο θεσμοί (θες; Μη) και εταιρίες, Ξάνθος, Σκουφάς και Τσακάλωφ. Μια επανάσταση όλη κι όλη (μέρες που έρχονται) κι αυτή... άσε καλύτερα.

Θα πουλήσω Βαρουφάκη
και θα πάρω Δραγασάκη
να μετράω τους καημούς
και τους αναστεναγμούς.

«Οχι η αγέλη των λύκων. Στις αγέλες των λύκων, λέγεται, ότι επικρατεί συντροφικότητα. Η αγέλη των ανθρώπων. Μια ομάδα αφηνιασμένων, ανεγκέφαλων ζώων, με εξαιρετικά επιθετική συμπεριφορά σε αδύναμες μονάδες, δουλικά στάση σε κάθε μορφής εξουσία, ύπουλοι στις μεταξύ τους σχέσεις, γελοία ανεύθυνοι στη στήριξη των επιλογών τους, υποκριτές και ψεύτες στις κοινωνικές τους εκδηλώσεις.

Με μια λέξη, ένα κοπάδι ανανδρίας κι απανθρωπιάς.

Ο,τι μπορεί να χαρακτηρίσει ένα νεοναζί, χαρακτηρίζει αυτόματα και τους δολοφόνους του Βαγγέλη Γιακουμάκη. Την αγέλη των ανεγκέφαλων και αφηνιασμένων ζώων την είδαμε να κρατά μαχαίρι και να σφάζει το μετανάστη, να δολοφονεί τον Παύλο Φύσσα, να διαπομπεύει απ' την τηλεόραση τις οροθετικές, να οδηγεί στην απόγνωση το Βαγγέλη.

Ο φασισμός δεν επανήλθε στην νεοελληνική κοινωνία με τους χρυσαυγούλους. Μ' αυτούς θεσμοθετήθηκε, έκασε στα έδρανα της Βουλής και μισθώνεται από τον ελληνικό λαό. Ο φασισμός διαρρέει όλο το σώμα της νεοελληνικής κοινωνίας, ανεξάρτητα από δηθενιές επικλήσεις και ψηφολογικές επιλογές. Καλλιεργείται μέσα στη φωλιά της μικροαστικής οικογένειας, που φροντίζει να αναπαράγει με ευλάβεια τη στερεότυπη μιζέρια και την καθωσπρέπει μούχλα, από τη βαθμοθηρία στο σχολείο ως το πρότυπο της χαϊδιάρας κόρης και του μάγκα γιου. Περνάει από το ανταγωνιστικό σχολείο, που αν δεν συντρίψει τον "αδύναμο κρίκο", θα του μάθει αποτελεσματικά να νοιώθει ηλίθιος και γι' αυτό δικαιολογημένα αναλώσιμος και χειραγωγήσιμος. Φουντώνει στο στρατό, όπου εμπεδώνεται η αδιαμφισβήτητη εξουσία κάθε κομπλεξικού καψονόμουτρου. Ολοκληρώνεται από την τηλεοπτική σκυλοπαρέα, που εγχαράσσει βαθιά και ανεξίτηλα τατουάζ στα μυαλά των ανθρώπων. Εμπεδώνεται στο εργασιακό περιβάλλον, όπου η αλληλεγγύη αντικαταστάθηκε από τη ρουφιανιά, η αξιοπρέπεια από το γλείψιμο και ο άγριος επιβιωτισμός της κρίσης αγιοποίησε το "ο θάνατός σου, η ζωή μου".

Το παραγόμενο προϊόν έχει ανθρωπομορφικά χαρακτηριστικά, χαμηλή αυτοεκτίμηση, ανούσια ζωή, σάπιο εγκέφαλο και στη θέση της συλλογικότητας, δηλαδή της συνύπαρξης και της συνδημιουργίας, αντιπαράτασσει το κοπαδικό και αγελαίο, προκειμένου να αποκτή κάποια υπόσταση.

Ετσι κάπως ανατράφηκε η αγέλη των άναντρων που τσάκισε τη ζωή του Βαγγέλη. Το αντρόμετρό τους μετρήθηκε στο γραφείο του οικείου βουλευτή που τους παρείχε άσυλο και νταβατζιλίκι, στη ξεφτιλισμένη σωπή των "πατατηρητών" (εκπαιδευτικών και συμφοιτητών) που φούσκωσαν την ασυδοσία, στην κουφαμάρα της εντεταλμένης "δικαιοσύνης" όταν το θέμα δημοσιοποιήθηκε και υπήρχε ακόμα καιρός, στην εθελουφλία όλων μας που δεν προκάνουμε γιατί πάντα υπάρχει κάτι πιο ασόβαρο για ν' ασχοληθούμε.

Στη θεόστραβη "δικαιοσύνη" δε νομίζω να εναποθέτει κανένας ελπίδες για τις μαύρες ψυχές της αγέλης και τις σάπιες συνειδήσεις των "πατατηρητών". Ούτε και πρόκειται να χάσουν τον ύπνο τους. Οι Ερινύες ήταν πάντα μια πολυτέλεια για όσους δε διανοούνται να συνεννήσουν στη φρίκη ή να τη συγκαλύψουν. Τα καθίκια ποτέ δεν οσφραίνονται τη σκατίλα τους. Τη διαχέουν ολόγυρα. Θα συνεχίσουν να τρώνε και να πίνουν. Το πολύ-πολύ, στα πλαίσια της βαρβατιλας και του αβάσταχτου αντρισμού τους, να καρφώσουν ο ένας τον άλλο για "καθαρίσουν". Όσο για τον "κύριο" βουλευτή και τους "κυρίους" εκπαιδευτικούς. Ο καθείς (εκ του καθίκης) εφ' ω ετάχθη.

Καλά θα κάνουμε να χάσουμε εμείς λίγο τον ύπνο μας. Γιατί, δίπλα στο πτώμα του Βαγγέλη Γιακουμάκη, βρέθηκε, σε πλήρη αποσύνθεση, το πτώμα ενός μεγάλου μέρους της νεοελληνικής κοινωνίας, εκλύοντας δηλητηριώδη πτωμαϊνή κι επικίνδυνη σαπρόφυτα. Γιατί, όπως λέει και κάποιος άλλος (<https://marionettesinc.wordpress.com>) αν στη Σαλαμίνα σε σφάζουν γιατί είσαι Αιγύπτιος, στα Εξάρχεια επειδή είσαι 15 και βράζει το αίμα σου, στον Εβρο και το Φαρμακονήσι επειδή έτρεχες να γλυτώσεις απ' τον πόλεμο και στα Γιάννενα επειδή οι φονιάδες ήταν πολύ "άντρες", κάποιο λόγο θα βρει ο φασίστας που κρύβεται δίπλα σου για να σε κάνει το επόμενο θύμα του» (Νίνα Γεωργιάδου).

Κοκκινοσκουφίτσα

Ενα ψωραλέο, εξαρτημένο καπιταλιστικό σύστημα

Πέρασε πάνω από ενάμιση μήνες από την εγκατάσταση της νέας κυβέρνησης και κάθε μέρα γίνεται όλο και πιο καθαρό, ακόμα και σε αυτούς που διατηρούσαν κάποιες ελπίδες, πως το Μνημόνιο-3 είναι προ των πυλών. Αξίζει, λοιπόν, τον κόπο να εξετάσουμε, μέσα από βασικές μεταβλητές της οικονομίας, όπως η ιδιωτική κατανάλωση, οι επενδύσεις και το εμπορικό ισοζύγιο, τα αποτελέσματα (και μάλιστα τα θετικότερα εξ αυτών) των ιμπεριαλιστικών πολιτικών του πλήρη δημοσιοοικονομικού ελέγχου, δηλαδή των Μνημονίων (ή όπως αλλιώς θα βαφτιστούν από τους συριζαίους), που επιβάλλονται ως θεραπεία για τις «άρρωστες» καπιταλιστικές οικονομίες.

Σε γενικές γραμμές, ιδιωτική κατανάλωση ονομάζεται η αγορά αγαθών και υπηρεσιών που προορίζονται αυστηρά για κατανάλωση από τα νοικοκυριά (εξαιρείται για παράδειγμα η αγορά κατοικίας). Αξίζει να σημειωθεί ότι η ιδιωτική κατανάλωση ήταν το βασικό συστατικό της ελληνικής οικονομικής ανάπτυξης τη δεκαετία 1999-2009 (και όχι μόνο). Με βάση λοιπόν τα πιο πρόσφατα στοιχεία του ΚΕΠΕ (http://www.kepe.gr/images/oikonomikes_ekselikseis/oikonomikes_ekselikseis_texnos_26.pdf), τους εννιά πρώτους μήνες του 2014 παρατηρείται αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης κατά 1,5%, έναντι μείωσης 3,3% τους αντίστοιχους μήνες του 2013. Για να έχουμε μια εικόνα της σημασίας αυτού του μεγέθους, αναφέρουμε πως το 2005, για παράδειγμα, η ιδιωτική κατανάλωση αυξανόταν κατά 4,5%.

Αναλύοντας αυτό το μέγεθος, προκύπτει πως σε σχέση με το 2013 ο δείκτης όγκου λιανικού εμπορίου αυξήθηκε κατά 2,4% το δεκάμηνο Ιανουαρίου-Οκτωβρίου. Παραμένοντας σε αυτόν τον δείκτη, βλέπουμε πως η μεταβολή του οφείλεται κυρίως στην αύξηση κατά 2,6% του κύκλου εργασιών στα καταστήματα καυσίμων και λιπαντικών αυτοκινήτων. Αυτή φυσικά η αύξηση δεν οφείλεται σε καμία άσκηση εγχώριας οικονομικής πολιτικής, αλλά στη μεγάλη πτώση της τιμής του πετρελαίου σε διεθνές επίπεδο, που αύξησε την κυκλοφορία των αυτοκινήτων (για να το πούμε απλά, ο κόσμος αγοράζει αυτοκίνητα).

Το σημαντικότερο όμως στοιχείο είναι πως την ίδια στιγμή καταγράφονται μειώσεις σε βασικά αγαθά, όπως τρόφιμα-ποτά-καπνός (-3,3%), έπιπλα-ηλεκτρικά είδη-οικιακός εξοπλισμός (-7%) και πολυκαταστήματα (-9,6%). Αν αναλογιστούμε πως ο αποπληθωρισμός αυξάνει συνεχώς (Δεκέμβριος 2014:

ΠΙΝΑΚΑΣ 1. Βασικά μεγέθη των επενδύσεων

% ρυθμοί μεταβολής ως προς την αντίστοιχη περίοδο του προηγούμενου έτους (εποχικά διορθωμένα στοιχεία σε σταθερές τιμές)

Κατηγορία Επένδυσης	Εννιάμηνο Ιαν. - Σεπτ.	
	2014	2013
Αγροτικά προϊόντα	4,3	45,7
Μηχανολογικός εξοπλισμός και οπλικά συστήματα	0,3	-6,9
Μεταφορικός εξοπλισμός και οπλικά συστήματα	24,4	14,9
Κατοικίες	-51	-28,5
Άλλες κατασκευές	14,1	-4,4
Άλλα προϊόντα	0,2	-1,1
Ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου	-3,3	-9,6

Πηγή: Έκθεση ΚΕΠΕ - Οικονομικές Εξελίξεις 2015/26

2,6%) και επομένως «πέφτει» η τιμή των αγαθών αυτών, προκύπτει πως για τη συντριπτική πλειοψηφία του εργαζόμενου λαού δεν προκύπτει κανένα όφελος από τη λειτουργία του νόμου της προσφοράς και ζήτησης, καθώς τα εισοδήματα των νοικοκυριών έχουν εξανεμιστεί. Με λίγα λόγια, το εισόδημα των πλατιών λαϊκών στρωμάτων έχει μειωθεί τόσο που, όσο και να πέσουν οι τιμές, δεν αυξάνεται ουσιαστικά η αγοραστική τους δύναμη και συνεπώς δεν καταναλώνουν περισσότερα από τα απολύτως αναγκαία. Το ίδιο το ΚΕΠΕ παρατηρεί: «Αναφορικά με τους παράγοντες οι οποίοι θεωρείται ότι ερμηνεύουν τις εν λόγω ευνοϊκές εξελίξεις, προκύπτει ότι δεν συνδέονται με βελτιώσεις αναφορικά με το εισόδημα των νοικοκυριών, αλλά ούτε και ως προς τα βασικά στοιχεία που συνθέτουν τον πλούτο τους. Συνεπώς, η ενδυνάμωση της καταναλωτικής δαπάνης αφορά κυρίως στην ενισχυμένη δαπάνη διαθέσιμων πόρων από συγκεκριμένες ομάδες νοικοκυριών».

Επίσης, το ΚΕΠΕ δεν μπορεί να κρύψει την έκρηξη της φτώχειας, παρά την αντιεπιστημονικότητα που έχει ο ορισμός ενός ατόμου ως φτωχού: «Για το 2013 το ποσοστό φτώχειας υπολογιζόταν με τη γραμμή φτώχειας του 2008 εκτιμάται σε 44,3%, ενώ με τον ίδιο τρόπο υπολογισμού ένα έτος πριν ήταν 35,8%. Είναι ενδιαφέρον ότι η φτώχεια σε όρους του 2008 μέχρι το 2010, δηλαδή τα πρώτα έτη της κρίσης, μειωνόταν οριακά, ενώ από το 2010 και έπειτα καταγράφει εντυπωσιακή αύξηση. Προκύπτει, λοιπόν, ότι η μεγάλη χειροτέρευση στο βιοτικό επίπεδο των ατόμων προήλθε όχι στα πρώτα έτη της κρίσης, αλλά στα επόμενα».

Μερίδιο στην αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης έχει και ο τουρισμός, κυρίως επειδή τους καλοκαιρινούς μήνες παρατηρείται αύξηση σε ορισμένες κατηγορίες αγαθών όπως η ενοίκιαση αυτοκινήτων κ.ά. Η σημασία αυτής της μεταβλητής είναι μεγάλη, ιδιαίτερα αν σκεφτούμε πως μπορεί να χρησιμοποιηθεί επικοινωνιακά ως δεδομένο-πρόφαση από τους δανειστές και τις νέες ροζ μαριονέτες τους για αύξηση των συντελεστών ΦΠΑ (που επικεντρώνεται

σε αγαθά με ανελαστική ζήτηση, δηλαδή αυτά που αξιολογούνται ως απαραίτητα από τους καταναλωτές, π.χ. τρόφιμα), όπως υπονοείται από τη «λίστα Βαρουφάκη».

Στον τομέα των επενδύσεων παρατηρήθηκε το τρίτο τρίμηνο του 2014 μια αύξηση 1%, η οποία αντιστοιχεί σε αύξηση κατά 0,1% του ΑΕΠ. Η κατανομή των αυξήσεων σε επιμέρους κατηγορίες επενδύσεων δείχνει πολύ περισσότερα. Το πρώτο εννιάμηνο του 2013 παρατηρήθηκε θετική μεταβολή κατά 45,7% σε επενδύσεις στα αγροτικά προϊόντα, ενώ το αντίστοιχο διάστημα του 2014 η μεταβολή αυτή «γκρεμίστηκε» στο 4,3%. Στην κατηγορία «μεταφορικός εξοπλισμός και οπλικά συστήματα», η συνολική μεταβολή για το εννιάμηνο του 2013 ήταν 14,9% ενώ το 2014 αυξήθηκε σε 24,4%. Και στην κατηγορία «μηχανολογικός εξοπλισμός και οπλικά συστήματα» η μεταβολή ήταν -6,9% και 0,3% αντίστοιχα. Δεν μας κάνει καμία εντύπωση πως ακόμη και σε εποχή κρίσης, σημαντικά ποσά διατίθενται για την «άμυνα» της χώρας, καθώς γνωρίζουμε πολύ καλά ότι έτσι διατηρούνται ζωτανικές οι οικονομίες των ιμπεριαλιστικών χωρών (μεταξύ των οποίων και η Γερμανία).

Συνεχίζοντας με τις επενδύσεις, το σημαντικότερο στοιχείο βρίσκεται στις κινήσεις της αγοράς κατοικίας. Οι μεταβολές στα τρία πρώτα τρίμηνα του 2014 ήταν -49,9%, -57,4% και -44,4%. Συγκρίνοντας τα εννιάμηνα βλέπουμε πως το 2013 είχαμε μια μείωση της τάξης του 28,5%, ενώ για το 2014 η συνολική μείωση φτάνει το 51%. Ετσι καταλήγουμε στο ίδιο συμπέρασμα με αυτό που βγάλαμε από την ανάλυση της ιδιωτικής κατανάλωσης. Με απλά λόγια, με την τιμή των ακινήτων να πέφτει θα περίμενε κανείς να αυξηθεί η ζήτηση κατοικίας. Αλλά αν συνοψολογίσουμε τα πενιχρά εισοδήματα των εργαζομένων και τη ληστική φορολόγηση στην ακίνητη περιουσία μέσω ΕΝΦΙΑ, κανείς πλέον δεν αγοράζει σπίτι.

Αυτό που οι αστοί ονομάζουν «αβεβαιότητα για την πορεία της ελληνικής οικονομίας» δημιουργεί και άλλο πρόβλημα. Τα νοικοκυριά δε δανείζονται, γεγονός που μειώνει σημαντικά

το ενεργητικό των ελληνικών τραπεζών. Συνοψολογίζοντας τη μεγάλη εκροή καταθέσεων, η κερδοφορία των τραπεζών μειώνεται και γίνεται λόγος για έλλειψη ρευστότητας, με αποτέλεσμα να υπάρχει συνεχώς ανάγκη δανεισμού. Πλέον έχουμε μάθει τι ακολουθεί όταν λέξεις όπως δανεισμός, EFSF, IMF μπαίνουν στην ίδια πρόταση.

Η τρίτη μεταβλητή που εξετάζουμε είναι το εμπορικό ισοζύγιο, δηλαδή η διαφορά μεταξύ εξαγωγών και εισαγωγών αγαθών. Τα τρία πρώτα τρίμηνα του 2013, οι εξαγωγές αγαθών άγγιζαν τα 16,84 δισ. ευρώ, ενώ οι εισαγωγές τα 29,74. Κατά το αντίστοιχο διάστημα του 2014, τα ποσά αυτά ήταν 17,55 και 31,15 δισ. ευρώ. Αν τη διαφορά εισαγωγών - εξαγωγών τη δούμε ως ποσοστό του ΑΕΠ, για τα συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα θα παρατηρήσουμε πως το εμπορικό ισοζύγιο παρουσιάζει έλλειμμα κατά 8,1%, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΚΕΠΕ. Η ύπαρξη ενός σχεδόν σταθεροποιημένου εμπορικού ελλείμματος, παρά τη σημαντική πτώση των εισαγωγών κατά τα μνημονιακά χρόνια (λόγω καταβαράθρωσης και της καταναλωτικής και της παραγωγικής ζήτησης), αποκαλύπτει τον ψωραλέο και παρασιτικό χαρακτήρα του ελληνικού καπιταλισμού. Παρά ταύτα, οι αστοί οικονομολόγοι και πολιτικοί μιλούν για βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, μετρώντας αυτό το μέγεθος αποκλειστικά με το βάθεμα της κινεζοποίησης, με την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης (και όχι με τη συνολική δύναμη της οικονομίας).

Αν και οι πολλοί αριθμοί κουράζουν, θεωρούμε πως μέσω αυτών σκιαγραφείται ικανοποιητικά η συνολική κατάσταση της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας. Είδαμε τρεις βασικές μεταβλητές του ΑΕΠ, που είναι ένα από τα εργαλεία των αστών οικονομολόγων για να μετρούν τον πλούτο κάθε χώρας. Είτε επηρεάζονται από εξελίξεις σε διεθνές επίπεδο, όπως η πτώση της τιμής του πετρελαίου, είτε όχι, τα μεγέθη δείχνουν την ανικανότητα της ελληνικής οικονομίας να ανακάμψει. Όσο η κατάσταση παραμένει η ίδια, αυτό θα εξακολουθεί να συμβαίνει για δύο λόγους: πρώτον, διότι το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα όταν βρίσκεται σε κρίση καταστρέφει τις παραγωγικές δυνάμεις, και κυρίως εκείνη την οποία παράγει αποκλειστικά τον πλούτο που το συντηρεί: την εργατική τάξη. Δεύτερον, γιατί με δεδομένη την κυριαρχία αυτού του συστήματος και με μόνη διαφοροποίηση την εναλλαγή διαχειριστών του, η Ελλάδα θα «ποδοπατιέται» συνεχώς από την ιμπεριαλιστική μπότα.

Μεταναστευτικό

«Οδικός χάρτης» από τα παλιά

ΟΚοτζιάς πήγε στη Γερμανία και (περίπου) απείλησε πως αν στριμώξουν την Ελλάδα, αυτή θα φροντίσει να γεμίσει η Ευρώπη «με χιλιάδες τζιχαντιστές». Ο Καμμένος το πήγε παραπέρα: θα τους στείλουμε πεσκέσι στο Βερολίνο. Επειδή οι «εταίροι» κάτι τέτοια δεν τα σηκώνουν, ούτε δείχνουν διάθεση να δέχονται προκλήσεις από την παιδική χαρά του Τσίπρα, αποφασίστηκε να σταλεί στις Βρυξέλλες η Χριστοδουλοπούλου (που δεν έχει καν ορκιστεί ως υπουργός, ούτε έχει ιδρυθεί το υπουργείο της!) για να μαζέψει την κατάσταση.

Η Τ. Χριστοδουλοπούλου πήρε μέρος στο Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υπο-

θέσεων της ΕΕ και παρουσίασε τον «οδικό χάρτη της ελληνικής κυβέρνησης για το Ασυλο και τη Μετανάστευση». Μεγάλες κουβέντες για τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής. Η (άτυπη) υπουργός είπε τα τετριμμένα που λένε όλοι οι υπουργοί που παίρνουν μέρος σε τέτοια συμβούλια. Οτι χρειάζεται να υπάρξει μια ευρωπαϊκή πολιτική μετανάστευσης και ασύλου, που θα βασίζεται στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και στην ανάληψη και τον επιμερισμό της ευθύνης από όλα τα κράτη της ΕΕ, με τη λήψη άμεσων μέτρων αλληλεγγύης στις χώρες υποδοχής όπως η Ελλάδα. Πρόκειται για το καθιερωμένο ευχολόγιο, το οποίο συνήθως συνοδεύεται και από

το απλωμένο χέρι του ζήτουλα: δώστε κάνα ευρώ παραπάνω για τη δουλειά που κάνουμε για να είστε εσείς ασφαλείς.

Εκείνο που οι «εταίροι» ήθελαν ν' ακούσουν από το στόμα της ελληνίδας υπουργού το άκουσαν: δεν τίθεται ζήτημα μονομερών ενεργειών από πλευράς της Ελλάδας σε θέματα που έχουν σχέση με τις υποχρεώσεις της χώρας, όπως αυτές απορρέουν από τη Συνθήκη Σέγκεν και τους Κανονισμούς Δουβλίνο ΙΙΙ (604/2013) και EURODAC (603/2013). Τα υπόλοιπα δεν τους αφορούσαν. Οτι δηλαδή η κυβέρνηση θ' αλλάξει την κατάσταση με τα «κέντρα κράτησης», δημιουργώντας 2.500 θέσεις φιλοξενίας σε ανοιχτές δομές, ότι θα καταρτίσει εθνική στρατηγική για τα ασυνόδευτα ανήλικα, ότι θα επιταχύνει τη διαδικασία εξέτασης των αιτημάτων ασύλου και ότι θα εφαρμόσει τις προβλέψεις του νόμου 3907/2011 (νόμος Παπουτσή), ενεργοποιώντας τη διαδικασία αναστολής της απέλασης για όσους δεν μπορούν να απελαθούν. Σημείωσαν, βέβαια, με ενδιαφέρον την αναφορά της υπουργού ότι θα καταβληθεί προσπάθεια να καταγραφεί όσο γίνεται μεγαλύτερος αριθμός των μεταναστών και προσφύγων που βρίσκονται σε ελληνικό έδαφος, και με ικανοποίηση την αναφορά της ότι η πολιτική των επιστροφών,

οικειοθελών και μη, θα συνεχιστεί, πάντα με την τήρηση των νόμων.

Αυτό που ενδιαφέρει τους ιμπεριαλιστές της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης είναι να συνεχίσει η Ελλάδα να αποτελεί το συνοριοφύλακα της Ευρώπης και ταυτόχρονα μια τεράστια ανοιχτή φυλακή για όσους συλλαμβάνονται να περνούν στο έδαφός της, χωρίς να κάνει καμιά παρασπονδία. Χωρίς δηλαδή να προχωρήσει σε μαζική χορήγηση αδειών διαμονής στους μετανάστες, που θα τους επέτρεπαν να ταξιδεύουν νόμιμα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Από τη στιγμή που η Χριστοδουλοπούλου τους διαβεβαίωσε ότι σ' αυτό δεν αλλάζει τίποτα, τα υπόλοιπα δεν τους αφορούν. Αλλωστε, συχνά έχουν ακουστεί στο παρελθόν ακόμη και δριμείες καταγγελίες από χείλη αρμόδιων Επιτρόπων για την άθλια κατάσταση στα αστυνομικά κρατητήρια και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Όσο για τα λεφτά, έχουν συνηθίσει τους έλληνες υπουργούς να ζητούν περισσότερα λεφτά για να βελτιώσουν το καθεστώς κράτησης, όμως τα κονδύλια είναι μετρημένα και δεν προβλέπεται να αυξηθούν. Οι έλληνες υπουργοί θα γκρινιάζουν και η Κομισιόν που διαχειρίζεται τον προϋπολογισμό θα κάνει τη δουλειά της. Είναι όλα μέρος του παιχνιδιού.

Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση

Το φαβορί για τη θέση του προέδρου του ΕΟΠΥΥ, ο καθηγητής Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων Μ. Χλέτσος, απέσυρε την υποψηφιότητά του, μετά το μπαράζ των επιθέσεων που δέχτηκε από συνδικαλιστικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ στο χώρο των γιατρών, αλλά και από το ημιεπίσημο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ (ΕφΣυν), που τον χαρακτήρισε ως εκλεκτό των πρώην υπουργών Υγείας Α. Γεωργιάδη και Μ. Βορίδη και ως «απόλυτα μνημονιακή επιλογή», διότι συνεργάστηκε με τις μνημονιακές κυβερνήσεις και υπήρξε θιασώτης του γερμανικού σχεδίου για την ανάπτυξη των σχέσεων αγοράς μεταξύ ασφαλιστικών ταμείων και νοσοκομείων.

Το ζήτημα που εγείρεται δεν αφορά τον Χλέτσο, που κάνει μια χαρά τη «δουλίτσα» του ως τεχνοκράτης, αλλά τον Κουρουμπλή και τους συμβούλους του. Ο Χλέτσος τον δίνει στεγνά: με προσέγγισε διερευνητικά για να αναλάβω τη θέση του προέδρου του ΕΟΠΥΥ «και είναι σίγουρα κολακευτικό και τιμητικό το γεγονός ότι ο κ. Κουρουμπλής, γνώριζε ότι δεν είχα ποτέ σχέση κομματικά με τον ΣΥΡΙΖΑ». Πώς έφτασε στη συγκεκριμένη επιλογή ο υπουργός Υγείας του ΣΥΡΙΖΑ; Δεν είναι δύσκολο να δώσουμε την απάντηση: όταν ξέρεις πως θα συνεχίσεις την ίδια πολιτική στην Υγεία, την πολιτική της σκληρής λιτότητας, όταν στη «λίσιτα Βαρουφάκη» γίνεται αναφορά για νέες περικοπές δαπανών Υγείας, θα αναζητήσεις τα κατάλληλα πρόσωπα για τις κατάλληλες θέσεις. Ποιος καταλληλλότερος για τη θέση του προέδρου του γιγάντιου ΕΟΠΥΥ από έναν τεχνοκράτη που συνεργάστηκε με τις μνημονιακές κυβερνήσεις και είναι θαυμαστής του γερμανικού μοντέλου;

Πραγματικότητα και υποκρισία

Βρήκαν πάλι την ευκαιρία να βγάλουν την υποκρισία τους τα «κατάλια» του αστικού Τύπου: «Νέα Μανωλάδα σε πτηνοτροφείο στην Αχαΐα». Όταν αποκαλύπτεται κάποιο τέτοιο περιστατικό σπεύδουν να κατακεραυνώσουν το στυγνό εργοδότη ή δουλέμπορο, σε μια προσπάθεια να διασωθεί το σύστημα που έχει μετατρέψει μια μεγάλη μερίδα των μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα σε σύγχρονους σκλάβους. Η μόνη διαφορά είναι πως κάπου πέφτει και ξύλο, ενώ στις περισσότερες των περιπτώσεων η δουλειά είναι... εθελοντική.

Αυτό δε συμβαίνει μόνο σε πτηνοτροφικές και κτηνοτροφικές επιχειρήσεις, σε θερμοκήπια και άλλες καλλιέργειες, αλλά ακόμη και σε βιομηχανικές επιχειρήσεις. Παλιές αποθήκες έχουν μετατραπεί σε καταλύματα μεταναστών που δουλεύουν σαν σκλάβοι κάνοντας όλες τις συμπληρωματικές δουλειές της επιχείρησης, από χαράματα μέχρι νύχτα. Αυτό που αποκαλύφθηκε στην Πάτρα δεν είναι η εξαίρεση από τον κανόνα, αλλά η εξαίρεση από τη γενική συγκάλυψη.

Την ουρά στα σκέλια Κουρουμπλής-ΣΥΡΙΖΑ

Κάθε λαϊκιστής αστός πολιτικός που σέβεται τον εαυτό του, πρέπει να έχει στο χαρτοφύλακά του μερικά σκάνδαλα για να μπορεί «να κάνει δουλειά». Μόλις δε αναλάβει υπουργείο, πρέπει να τραβήξει από το χαρτοφύλακα ένα σκάνδαλο των προκατόχων του και να το πετάξει πάνω στο τραπέζι των δημοσιογράφων, που θ' αναλάβουν τα περαιτέρω. Αυτόν τον... αρχαίο κανόνα ακολούθησε και ο νεόκοπος υπουργός Υγείας της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ Π. Κουρουμπλής. Δε θ' άφηνε τον Καμμένο να του πάρει τη δόξα. Άσε που από το εν λόγω υπουργείο πέρασε ο μέχρι υστερίας μνημονιακός Μπουμπούκος, τον οποίο διαδέχτηκε ο έτερος αστέρας της γαλάζιας ακροδεξιάς Βορίδης, δηλαδή πρόσωπα που προσφέρονται για πολιτική εκμετάλλευση από τη νέα κυβέρνηση.

Με το που ανέλαβε, λοιπόν, ο Κουρουμπλής μίλησε για σκάνδαλο αναφερόμενος στο πρόγραμμα Health In Action και καταγγέλλοντας ότι δόθηκαν λεφτά και πρόγραμμα δεν εκπονήθηκε. Ελα, όμως, που το

πρόγραμμα αυτό ήταν μια... ευγενική χορηγία του ΠΟΥ (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας) και της περιβόητης Taskforce του Ράιχενμπαχ! Είτε δεν τα ήξερε αυτά ο Κουρουμπλής είτε τα πήρε απήφιστα, σημασία έχει πως μέσα σε δυο βδομάδες είχε βάλει την ουρά στα σκέλια. Πρώτα έβαλε πιπέρι στο στόμα του, αποφεύγοντας στον εαυτό του να επανέλθει καθ' οιονδήποτε τρόπο στα όσα είχε καταγγείλει, και μετά έστειλε τον γενικό γραμματέα Δημόσιας Υγείας και στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ Γ. Μπασκόζο στην έδρα του ΠΟΥ στη Γενεύη για να τα φτιάξει με τα στελέχη του πανίσχυρου ιμπεριαλιστικού οργανισμού.

Όπως γράφτηκε στον Τύπο, είχε προηγηθεί οργισμένη επιστολή της διευθύντριας του περιφερειακού γραφείου του ΠΟΥ στη Γενεύη Σουζάνα Γιάκαμπ προς τον Κουρουμπλή. Ο Μπασκόζος πήγε στη Γενεύη, συναντήθηκε με τη γενική διευθύντρια του ΠΟΥ Μάργκαρετ Τσαν και της εξέφρασε (όπως αναφέρει ανακοίνωση του υπουργείου) το ενδιαφέρον του υπουργείου Υγείας για τη συνεργασία με τον

ΠΟΥ, την αξιοποίηση της τεχνογνωσίας και της τεχνικής του βοήθειας στην εκπόνηση σχεδίου για τη δημιουργία ολοκληρωμένου συστήματος Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας.

Και οι καταγγελίες Κουρουμπλή για σκανδαλώδη σύμβαση με τη γερμανική εταιρία GIZ; Εμείς στην Ελλάδα συνηθίζουμε να λέμε και καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα. Σίγουρα δεν το είπε έτσι ο Μπασκόζος, αλλά αυτό ήταν το νόημα της απολογίας του ενώπιον της Τσαν. Ναι, αλλά στη δουλειά του ΠΟΥ και της γερμανικής εταιρίας στηρίχτηκε κατά κύριο λόγο η δημιουργία του ΠΕΔΥ, του οποίου ο Μπασκόζος υπήρξε σφοδρός πολέμιος, ως γραμματέας του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ δήλωνε προεκλογικά ότι θα καταργήσει το ΠΕΔΥ και θα επαναφέρει τις συμβάσεις των γιατρών με τον ΕΟΠΥΥ. Πώς γίνεται να θέλεις να συνεργαστείς με αυτούς που εκπόνησαν το σχέδιο που υποσχέθηκες ότι θα καταργήσεις; Μήπως θα είναι η πρώτη ή η τελευταία κωλοτούμπα του ΣΥΡΙΖΑ;

Αλλωστε, μια και μιλάμε για κωλοτούμπες, θα πρέπει να σημειώσουμε όσα έγραφε ο Γ. Μπασκόζος στο facebook, σε μια ανάρτηση-ποταμό, είκοσι μέρες μετά την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ. Και τι δεν περιλάμβανε ο μπαξές: επαναστελέχωση των μονάδων του ΠΕΔΥ ώστε να επαναλειτουργήσουν και άρση της αδικίας σε βάρος των πρώην γιατρών του ΕΟΠΥΥ, άμεσες θεσμικές παρεμβάσεις για την κατάργηση των καταστροφικών μνημονιακών ρυθμίσεων για τα φαρμακεία, θεσμοθέτηση κινήτρων για την ανταπόκριση στην προκήρυξη θέσεων επικουρικών σε όλη τη χώρα, άμεση στελέχωση μονάδων που κινδυνεύουν να κλείσουν, άμεση υλοποίηση των προσλήψεων που καθυστερούν στα νοσοκομεία.

Σε μια βδομάδα υπογράφηκε η συμφωνία της 20ής του Φλεβάρη στο Eurogroup και όλ' αυτά παραπέμφθηκαν και επισήμως στις ελληνικές καλένδες, καθώς λόγος γίνεται πλέον για νέα μείωση δαπανών στον τομέα της Υγείας.

Νέος κύκλος προβολών και συζητήσεων

Η ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΤΗΣ «ΟΜΑΔΑΣ ΤΖΙΓΚΑ ΒΕΡΤΟΦ»

«Κατά την προβολή μιας ιμπεριαλιστικής ταινίας, η οθόνη πουλά στο θεατή τη φωνή του Κράτους-Αφέντη: η φωνή κολακεύει, καταστέλλει ή ξυλοκοπεί. Κατά την προβολή μιας ρεφορμιστικής ταινίας, η οθόνη είναι απλώς το megάφωνο από το οποίο βγαίνει μια φωνή που κάποτε είχε την εντολή του λαού, αλλά δεν είναι πια η φωνή του λαού, καθώς ο λαός παρακολουθεί σιωπηλός το ίδιο του το πρόσωπο παραμορφωμένο. Κατά την προβολή μιας στρατευμένης ταινίας, η οθόνη δεν είναι παρά ένας μαυροπίνακας στον οποίο γράφονται οι εικόνες και οι ήχοι που παράγονται από τη συγκεκριμένη ανάλυση μιας συγκεκριμένης κατάστασης, δηλαδή της ταξικής πάλης. Μπροστά σε αυτή την οθόνη, ο λαός σκέφτεται, μαθαίνει, μάχεται, ασκεί κριτική και μεταμορφώνεται».

Ζαν-Λικ Γκοντάρ
για την Ομάδα Τζίγκα Βερτόφ
(περιοδικό Cinetique, Οκτώβρης 1969)

Η ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΤΗΣ «ΟΜΑΔΑΣ ΤΖΙΓΚΑ ΒΕΡΤΟΦ»

ΓΑΛΛΙΑ | 1968-1974 | 4 ΔΟΚΙΜΙΑ

06/03
PRAVDA
(1969)

27/03
ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ
(1970)

13/03
BRITISH SOUNDS
(1970)

03/04
ΕΔΩ ΚΙ ΑΛΛΟΥ
(1974)

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αεθλοπαιώνας 45 & Λαυρινών, Αθήνα | Ιουλιανού 24, Θεσσαλονίκη
Εισόδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Τρέχει η κρίση...

Αγωνιώδεις είναι οι προσπάθειες που κάνουν το τελευταίο χρονικό διάστημα οι υπεύθυνοι του γερμανικού Grand Prix για να αναστρέψουν τη σημερινή κατάσταση και να μην ματαιωθεί ο αγώνας που είναι προγραμματισμένος να διεξαχθεί στις 19 Ιούλη. Οι υπεύθυνοι της πίστας του Νίρμπουργκρινγκ ξεκαθάρισαν στην παγκόσμια ομοσπονδία, ότι λόγω της οικονομικής κρίσης δεν μπορούν να ανταποκριθούν στα έξοδα που απαιτούνται για τη διεξαγωγή του αγώνα και πρότειναν να γίνει στην πίστα του Χόκενχάιμ, προκειμένου να παραμείνει στη Γερμανία.

Τα μηνύματα όμως δεν είναι ικανοποιητικά, αφού από τις δηλώσεις του γενικού διευθυντή της πίστας του Χόκενχάιμ έγινε ξεκάθαρο ότι τα περιθώρια για αισιόδοξες σκέψεις είναι από μηδενικά έως ανύπαρκτα. Σύμφωνα με τον Γκέοργκ Ζάιλερ, που έχει την ευθύνη για την πίστα του Χόκενχάιμ, θα πρέπει να θεωρείται σχεδόν βέβαιη η αναβολή του αγώνα, γιατί υπάρχουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα, είναι απίθανο να ολοκληρωθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα οι απαραίτητες εργασίες που απαιτούνται και δεν υπάρχει αρκετός χρόνος για να διατεθούν τα εισιτήρια. Η οριστική απόφαση θα ληφθεί προς το τέλος του μήνα, όμως όλα δείχνουν ότι το γερμανικό Grand Prix είναι «πεθαμένο», σύμφωνα με τις δηλώσεις του Μπέρνι Εκλεστον, ο οποίος είναι ο υπεύθυνος της εταιρίας που έχει τα τηλεοπτικά δικαιώματα της Φόρμουλα 1.

Το γερμανικό Grand Prix είναι ένας από τους αγώνες του πρωταθλήματος με ιδιαίτερη σημασία, αφού τρεις οδηγοί (Φέτελ, Ρόσπεργκ και Χούλκενμπεργκ) είναι γερμανικής καταγωγής και μια ομάδα, η Mercedes, έχει εκεί την έδρα της. Η αναμενόμενη αναβολή θα είναι σημαντικό πλήγμα, τουλάχιστον για την επικοινωνιακή εικόνα του πρωταθλήματος. Εκτός όμως από τη διεξαγωγή ή όχι του συγκεκριμένου αγώνα, στο χώρο της Φόρμουλα 1 αναμένονται γενικότερες εξελίξεις, αφού ορισμένες από τις ομάδες επιδιώκουν αλλαγή της κατανομής των τηλεοπτικών δικαιωμάτων και έχουν απευθείας συζητήσεις με τον Μπέρνι Εκλεστον, παρακάμπτοντας τη FIA.

Η κωλοτούμπα αποφασίστηκε, εκκρεμεί η πραγματοποίησή της

Τρίμηνη παράταση στην αποκρατικοποίηση του ΟΔΙΕ αποφάσισε η επιτροπή της Βουλής για τις ΔΕΚΟ. Στην ομιλία-εισήγηση που έκανε η αναπληρώτρια υπουργός Οικονομικών τόνισε ότι οι προηγούμενες κυβερνήσεις «φόρτωσαν» στον Οργανισμό τα δάνεια που έπαιρναν οι διοικήσεις του, ότι έχει μηνιαίες ζημιές που πλησιάζουν τα 500.000 ευρώ και ότι τα συνολικά του χρέη αγγίζουν τα 200.000.000. Επίσης, τόνισε ότι η σύμβαση του κράτους με την ΟΠΑΠ ΑΕ, την οποία είχε συνάψει η προηγούμενη κυβέρνηση και που πρέπει να επικυρώσει η Βουλή, έχει πολλά νομικά κενά και αδιευκρίνιστα σημεία που αφήνουν έκθετο το κράτος και για το λόγο αυτό θα επανεξεταστεί για να υπάρξει λύση συμφέρουσα και για τις δυο πλευρές. Κατά τη διάρκεια της τρίμηνης παράτασης θα πρέπει να βρεθεί μια προσωρινή λύση, η οποία θα επιτρέπει τη διεξαγωγή των υποδομιών από τις οποίες ζουν περισσότερες από δυο χιλιάδες οικογένειες.

Από την ομιλία της Βαλαβάνη έγινε φανερό ότι η κυβέρνηση κατέληξε στη λύση της ιδιωτικοποίησης του ΟΔΙΕ μέσω της ΟΠΑΠ ΑΕ και ότι οι προεκλογικές δεσμεύσεις του Τσίπρα, για την επανεξέταση της ιδιωτικοποίησης του ΟΠΑΠ πάνε περίπατο. Μάλιστα, είναι σοβαρός ο κίνδυνος το τίμημα της εξαγοράς του Ιπποδρόμου από την ΟΠΑΠ ΑΕ να είναι μικρότερο από αυτό που είχε συμφωνηθεί με την προηγούμενη κυβέρνηση, αφού αν ο διαγωνισμός κριθεί άγονος και δεν υπογραφεί η σύμβαση θα πρέπει να ξεκινήσει από την αρχή η διαδικασία και το πλέον πιθανό είναι η προσφορά να είναι μικρότερη (αφού θα είναι από πριν γνωστό ότι δεν υπάρχει άλλος εν-

διαφερόμενος). Για το λόγο αυτό η κυβέρνηση προσπαθεί να βρει μια φόρμουλα ανάμεσα στις δυο πλευρές, με δεδομένο ότι η εγχυτική επιστολή της ΟΠΑΠ ΑΕ για το διαγωνισμό εξαγοράς του Ιπποδρόμου έληξε την περασμένη Παρασκευή.

Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θυμίζει παιδική χαρά και άπαντες τρέχουν πίσω από τις εξελίξεις, με αποτέλεσμα, εκτός από την αθέτηση των προεκλογικών δεσμεύσεων, να υπάρχει ο κίνδυνος το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας να γίνει με όρους χειρότερους ακόμη και από αυτούς που ξεπουλούσε η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη. Προς το παρόν, υπάρχει «ασυλία» και ανοχή από τον κόσμο, όμως είναι σίγουρο ότι αυτή δε θα κρατήσει για μεγάλο χρονικό διάστημα και τότε θα αρχίσουν τα δύσκολα για τον Τσίπρα και την παρέα του.

Σε κανονικούς ρυθμούς επανήλθε το πρωτάθλημα ποδοσφαίρου και όλα βαίνουν ικανοποιητικά μετά την εφαρμογή των μέτρων Κοντονή για την καταπολέμηση της οπαδικής βίας. Στην εμβόλιμη αγωνιστική που έγινε την περασμένη Τετάρτη δεν είχαμε παρατράγουδα και όλα κύλησαν ομαλά, αν και στις εξέδρες υπήρχαν θεατές. Από την πλευρά του υφυπουργού Αθλητισμού δεν είχαμε αυτή τη βδομάδα δηλώσεις και το ρεπορτάζ λέει ότι στην κυβέρνηση υπάρχει προβληματισμός μετά τη συνάντηση του Κοντονή με τον πρόεδρο της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί. Από τη μεριά της κυβέρνησης είναι ξεκάθαρο ότι δεν υπάρχει καμία διάθεση να έρθει σε σύγκρουση με τους καπιταλιστές που έχουν την ιδιοκτησία των μεγάλων συλλόγων και να γκρεμίσει την «παράγκα» και το σάπιο οικοδόμημα του ελληνικού ποδοσφαίρου. Το

μοναδικό μέτρο που είχε σαν στόχο να επιβάλει, για να δείξει ότι παρεμβαίνει στα κακώς κείμενα του ποδοσφαίρου, είναι η αλλαγή στον τρόπο εκλογής του Προέδρου και του ΔΣ της ΕΠΟ.

Μετά την προειδοποίηση του Πλατινί, ότι το συγκεκριμένο θέμα είναι αδιαπραγμάτευτο για την ΟΥΕΦΑ και οποιαδήποτε αλλαγή θα έχει σοβαρές κυρώσεις, Κοντονής και λοιπές κυβερνητικές δυνάμεις έχουν πέσει σε περισυλλογή. Προς το παρόν, ο αθλητικός Τύπος και ο δημοσιογραφικός εσμός αβαντάρουν την κυβέρνηση, όμως είναι θέμα χρόνου να αρχίσει το κράξιμο. Άλλωστε, πολύ σύντομα (μέχρι το τέλος Μάρτη) θα πρέπει από την πλευρά της κυβέρνησης να υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις οι οποίες θα συζητηθούν στην ομάδα εργασίας, που θα συμμετέχουν εκτός από τον εκπρόσωπο της κυβέρνησης, εκπρόσωποι της ΟΥΕΦΑ, της ΦΙΦΑ και της ΕΠΟ και στη συνέχεια θα γίνουν νομοσχέδιο.

Εν αναμονή λοιπόν των κυβερνητικών προγραμματικών δηλώσεων, με την ελπίδα ότι δε θα έχουμε νέα επεισόδια οπαδικής βίας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το μοναδικό παιχνίδι που έγινε με θεατές, ανάμεσα στην ΑΕΚ και τον Ολυμπιακό για το κύπελλο, δεν ολοκληρώθηκε ποτέ, αφού οι κιτρινόμαυροι οπαδοί μπήκαν στο γήπεδο αμέσως μετά το γκολ του Ολυμπιακού. Το γεγονός αυτό προσπάθησε να το υποβαθμίσει ο δημοσιογραφικός εσμός που προσπαθεί να παραμυθιάσει τους φιλάθλους και να κάνει αβάντα στον Κοντονή, αφού καταλαβαίνει ότι δε θα αλλάξει η σημερινή κατάσταση και δε θα πειραχθούν τα «κεκτημένα» του.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Καταστροφικός για την επικοινωνιακή τακτική του Μελισσανίδη ήταν ο αγώνας ρεβάνς για το κύπελλο. Μια ομάδα των κιτρινόμαυρων οπαδών δεν μπόρεσε να διαχειριστεί το γκολ του Ολυμπιακού στο τελευταίο τρίλεπτο του αγώνα, που έδινε στους ερυθρόλευκους την πρόκριση, και «τσάμπησε» στους προκλητικούς πανηγυρισμούς του προπονητή του Ολυμπιακού, με αποτέλεσμα να μπει στο γήπεδο και να δώσει τη δυνατότητα στο διαιτητή να διακόψει το παιχνίδι. Ο Γατούλης θα προσπαθήσει να πείσει τον κόσμο της ΑΕΚ ότι με την παρουσία του και την τακτική του έχει «θωρακίσει» την ομάδα από τα σχέδια της «παράγκας», αλλά δυστυχώς γι' αυτόν η ΑΕΚ ήταν η πρώτη ομάδα που «πλήρωσε» το δόγμα της «μηδενικής ανοχής» του Κοντονή και μάλιστα σε έναν αγώνα κόντρα στον Ολυμπιακό του Μαρινάκη.

ΣΙΝΕΜΑ

ΒΙΜ ΒΕΝΤΕΡΣ, ΤΖΟΥΛΙΑΝΟ ΡΙΜΠΕΪΡΟ
ΣΑΛΓΑΔΟ

Το αλάτι της γης

Ο Σεμπαστιάο Σαλγάδο είναι ένας από τους σημαντικότερους σύγχρονους φωτογράφους. Ο Βιμ Βέντερς αποφάσισε να συνεργαστεί με το νέο κινηματογραφιστή γιο του Σαλγάδο ώστε να κάνουν ένα ντοκιμαντέρ για τη ζωή και το έργο του.

Ο Σαλγάδο μεγάλωσε στη Βραζιλία, έζησε πολλά χρόνια στο Παρίσι και τώρα έχει επιστρέψει στη γενέτειρά του και μαζί με την γυναίκα του ανέλαβαν την αναδάσωση τμήματος του δάσους του Αμαζονίου. Τις περισσότερες δεκαετίες της ζωής του τις πέρασε ταξιδεύοντας στα πιο απίθανα και επικίνδυνα μέρη του πλανήτη, με σκοπό να τραβήξει φωτογραφίες κοινωνικού, ακτιβιστικού και οικολογικού ενδιαφέροντος.

Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται μια ταινία για τον Σαλγάδο. Γι' αυτό οι δυο σκηνοθέτες κατέληξαν σε μια κινηματογραφική φόρμα που συνδυάζει τόσο την προσωπική αφήγηση της εμπειρίας του από τον ίδιο τον φωτογράφο, με αφορμή το έργο του, όσο και σκηνές από προηγούμενα ταξίδια, στα οποία ο γιος του είχε ακολουθήσει και τον είχε κινηματογραφήσει την ώρα της δουλειάς. Το αποτέλεσμα είναι ένα ντοκιμαντέρ που με πολύ απλό τρόπο καταφέρνει να κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του θεατή, τόσο εξαιτίας της γλαφυρότητας και της αμεσότητας των συνεντεύξεων του φωτογράφου όσο και εξαιτίας του τρομερού ενδιαφέροντος που παρουσιάζει η πορεία και το έργο του αυτό καθαυτό. Τελικά, κατανοούμε καλύτερα τα κίνητρα και τον τρόπο δουλειάς του Σαλγάδο, το τίμημα που έπρεπε να καταβάλει για όλα αυτά και τα βαθιά σημάδια, όχι που χαραχτήκαν στον ίδιο, αλλά που ο ίδιος μέσω των φωτογραφιών του αφήνει σε εμάς.

ΚΙΜΩΝΑ ΤΣΑΚΙΡΗ

Η αρχαιολόγος

Ο Κίμων Τσακίρης ανεβαίνει στη Μακεδονία και παρακολουθεί από κοντά την υπερπροσπάθεια της αρχαιολόγου Γεωργίας Καραμήτρου-Μεντεσιδή να σώσει ό,τι μπορεί από μια περιοχή πλούσια σε αρχαιολογικά ευρήματα, δίνοντας κυριολεκτικά άνιση μάχη με το χρόνο. Κι αυτό γιατί σε τμήμα των πεδινών εκτάσεων του Αλιάκμονα η ΔΕΗ κατασκευάζει το υδροηλεκτρικό φράγμα του Ιλαρίωνα και έτσι μια τεχνητή λίμνη θα καλύψει με νερό την περιοχή.

Ο Τσακίρης (Sugartown-Γαμπροί, Sugartown-Η επόμενη μέρα) εστιάζει στη μοναχική υπερπροσπάθεια της αρχαιολόγου, κατά τη διάρκεια της οποίας συναντάμε πολλά χαρακτηριστικά στοιχεία, όπως αυτά της ελλιπούς χρηματοδότησης, της γραφειοκρατίας, της θεωρίας διαφυγόντων κερδών κλπ...

Σε μια εποχή που ζήσαμε την απόλυτη αποθώωση της σημασίας των αρχαιολογικών ευρημάτων, παρακολουθούμε την πορεία καταστροφής πολλών στο όνομα της έγκαιρης ολοκλήρωσης ενός έργου. Ο Τσακίρης μπαίνει στην τοπική κοινωνία, την παρακολουθεί, συνδιαλέγεται μαζί της δίνοντας παντού το λόγο και μας παρουσιάζει όλα τα επίδικα επιμέρους στοιχεία στα οποία έπρεπε οι ντόπιοι να συμφωνήσουν. Το ντοκιμαντέρ του είναι αρκετά διαφωτιστικό και αφορά ένα θέμα που ελάχιστα έχει απασχολήσει σε πανελλαδικό επίπεδο.

Ελένη Π.

Μια νυφίτσα πετάει στην πλάτη ενός δρυοκολάπτη. Μια πραγματική και σπάνια φωτογραφία. Η νυφίτσα επιτέθηκε στον δρυοκολάπτη, ο οποίος για να αμυνθεί πέταξε έχοντας την αντίπαλό του στην πλάτη του. Σύμφωνα με τον άνθρωπο που τράβηξε τη φωτογραφία, η διάρκεια της πτήσης ήταν μερικά δευτερόλεπτα και ο δρυοκολάπτης κατάφερε να γλιτώσει, αφού η νυφίτσα δεν μπόρεσε να κρατηθεί στη ράχη του και έπεσε στο κενό. Τηρουμένων των αναλογιών, ας σκεφτούμε τι θα συμβεί αν η εργατική τάξη καταφέρει να δημιουργήσει το δικό της κόμμα, οργανώσει την πάλη της και κάνει την «έφοδο στους ουρανούς». Η αστική τάξη και ο εσμός που έχει γαντζωθεί στην πλάτη της και απομυζεί τον πλούτο που παράγει θα βρεθεί στο κενό και θα σταματήσει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ενας, κι ένας, κι άλλος θεσμός
και αρχηγέτης ο καπιταλισμός...

Απεργία πείνας πολιτικών κρατούμενων: αυτό που κινείται

Ο Σκουρλέτης δήλωσε ότι «η κυβέρνηση δεν πρόκειται να λάβει μέτρα λιτότητας» - όπως ακριβώς η τρόικα μετονομάστηκε σε θεσμούς...

Μπαρούφ: και τι δεν κάνει για την δημοσιότητα που... απεχθάνεται (κατά τα άλλα)

Προβλήματα ρευστότητας - τι να πει, δηλαδή, ο ελληνικός λαός που έχει ρέψει τελείως;

► «ΚΑΙ τα ευρωπαϊκά σύνορα υπερασπίζονται οι ένοπλες δυνάμεις» της Ελλάδας - ο πρόεδρος Πάκης. Για τ' αφέντη το πουγγί και την... ομορφιά της Ευρώπης...

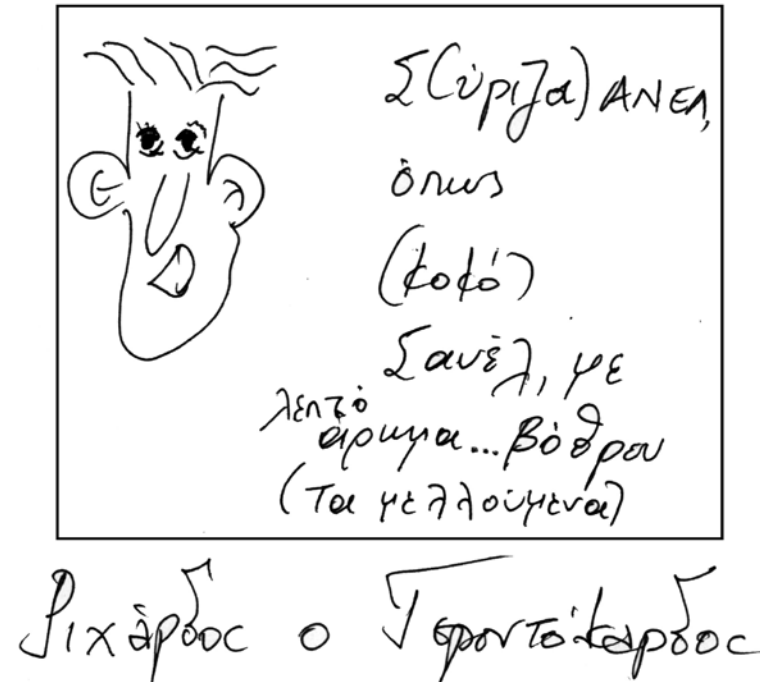
► Εκτός της περίπτωσης «ετσιδύναμου», να ΑΛΛΗ μια αύξηση στην τιμή του ρεύματος (4,4% στο οικιακό τιμολόγιο, ΕΤΜΕΑΡ, για «πράσινη ενέργεια»). Ο Λαφαζάνης μπορεί να δήλωσε ότι «θα εξατλήσει όλους τους τρόπους για την ακύρωση των αυξήσεων». Και μετά;

► «Αναμένονται λιγότεροι ρώσοι τουρίστες φέτος σε σχέση με πέρυσι» - ρώσος πρόξενος στη Θεσσαλονίκη. Μάλλον φοβήθηκαν τα... ντα τσε μπάο της ΟΑΚΚΕ...

► (Σύμφωνα με ΤΑΝΕΑ.γρ, η πλειοψηφία των ανέργων στην Ελλάδα «δέχεται να εργασθεί με αμοιβή όσο-όσο») - πώς στο διάολο οι Συριζαίοι -που και που, πλέον...- αναφέρονται στην επικράτηση κλίματος «αξιοπρέπειας»; Αυτό που και «ΤΑ ΝΕΑ» «διαφήμιζαν» μετεκλογικά, έχοντας κάνει στροφή ποιος ξέρει πόσων μοιρών...

► Στους «ένστολους» το υπουργείο Οικονομικών, έστω και μερικώς, έδωσε αναδρομική αύξηση.

► Και τότε η καλή μάγισσα έσκασε ένα χαμόγελο, ίσαμε 149 ήλιους και είπε στα παιδιά με το άδειο στομάχι: «Σας δίνω αξιοπρέπεια να φάτε, να

πιείτε και να (την) λουστείτε». Ενώ, ταυτόχρονα, μουρμούριζε μέσα από τα δόντια της: «Και συ, φάε σκατά, λαέ».

► Τι ψυχή έχει μία Μερσεντές; Κάπως έτσι πρέπει να σκέφτηκαν οι βουλευτές του Σύριζα και... δέχτηκαν (χωρίς πίεση...) το αυτοκίνητο.

► «Ωρα να ανοίξει το Ασφαλιστικό» - τίτλος άρθρου του Ζώη Τσώλη στην εφημερίδα tovima.gr. Προφανώς η «περίοδος χάριτος» για την κυβέρνηση έχει λήξει και «ήγγικεν η ώρα» των (συνεχιζόμενων) θυσιών (που αφορά τον ελληνικό λαό, τους εργαζόμενους, την εργατική τάξη). Χαρακτηριστικό το εξής σημείο στο άρθρο:

«2.600.000 συνταξιούχους (που εισπράττουν)». Ωστε έτσι, λοιπόν. Οι συνταξιούχοι, κατά τον αρθρογράφο του Βήματος, δεν είχαν κρατήσεις στον εργασιακό τους βίο και παίρνουν την σύνταξη ως «εισπράττοντες», λίγο ακόμα και θα μας έλεγε ότι τους δίνουν τη σύνταξη κάνοντάς τους χάρη (tovima.gr, 15-3-2015).

► Το είπε ο πρόεδρος της Κομισιόν: «Πρέπει να σεβαστούμε την αξιοπρέπεια των Ελλήνων». Πήρε το «σήμα» της συγκυβέρνησης. Η αξιοπρέπεια είναι ένα ζήτημα που παρασάγγας απέχει από την οικονομία. Κοινώς, πηδήξε τον ελληνικό λαό αλλά μην του θίγεται την «αξιοπρέπεια».

► Ζητείται κατώτατος μισθός. Εχάθη λίγο μετά τις 25-1-2015. Ο ευρώς αμειψήθηκε...

► Μούγκα τα κανάλια για την απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων.

► Brussels sprouts αλλά και Brussels group (therapy? Όχι, βέβαια). Λιτότης κι αμάν-αμάν.

► Στον ρυθμό Σύριζα και ο Σεργί Αλιμί της «Le Monde Diplomatique» - (Μάρτης 2015). «Ο Σύριζα προσπαθεί να επαναφέρει έννοιες όπως “ανεξαρτησία”, “αξιοπρέπεια”, “υπερφάνεια” και “ελπίδα”». Σημειώνει, βέβαια, προηγουμένως «αν και ο Σύριζα είναι απομονωμένος στην ΕΕ», φράση που σηματοδοτεί το, και στην ΚΟΝΤΡΑ γραφέν, επί-

πεδο της «αντίστασης» του Σύριζα: ηθικές διδαχές και λεξιλαγνεία - που, όπως φάνηκε, δεν μπορούν να κρύβουν την πραγματικότητα για πολύ.

► Στα γήπεδα η Ελλάδα αναστενάζει...

► Αειντε, για να ξ...σουν κάποιον: 875 ευρώ δόθηκαν ήδη για τις γερμανικές αποζημιώσεις. Μένουν άλλα 69 δισ. 999 εκατομμύρια και 125 ευρώ... (περίπου).

► Τα δρώμενα, τα δρώμενα, τα πριν και τα επόμε-

να.

► «Το μόνο που ζητάμε από την Ευρώπη είναι να δώσει μια ευκαιρία στην Ελλάδα» (Γ. Δραγασάκης). Απ' το «ορθοί» και «περήφανοι» στο παρακαλετό επί γονάτων...

► «Οι πολιτικές λιτότητας και τα μνημόνια τελείωσαν» - Δ. Στρατούλης. Τώρα σειρά έχουν τα τεχνικά κλιμάκια, οι «θεσμοί», τα «κουαρτέτα» και οι πολιτικές λιτότητας γιατί αυτό απαιτεί η δημοσιονομική στενότητα...

► Χειμερία νάρκη

► Και τι προβλέπεται ποινικά για το bullying (από μπάτσους);

► Συνασπισμός της κυβερνώσας «αριστεράς», της υπουργοποιημένης και της προεδροποιημένης δεξιάς.

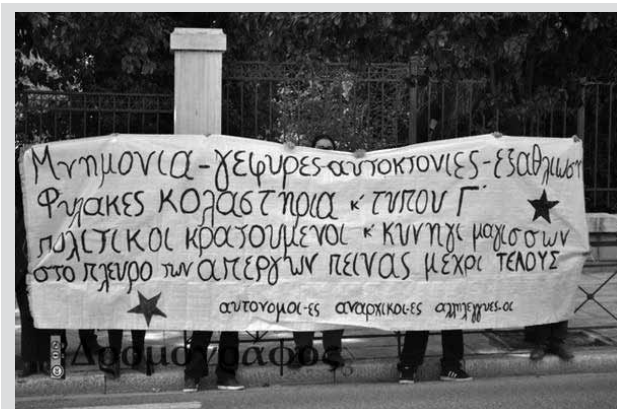
► Για να «συνηθίσουμε» και στην ιδέα του «μεγάλου συνασπισμού» - όταν χρειαστεί, πάντα για την «πατρίδα» και το «γενικό καλό».

► Πήγα στο χασάπη της γειτονιάς και του 'πα να μου δώσει μισό κιλό κρέας. Όταν εξήγησα ότι θα πληρώσω με αξιοπρέπεια με κοίταξε παράξενα... Το νόμισμά μας είναι το εβρώ, μου είπε.

► Εκλογές Ισραήλ: για άλλη μια φορά επιβεβαιώνεται ο ρατσιστικός χαρακτήρας του.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Το πανό ανοίχτηκε έξω από το μέγαρο Μαξίμου. Όλα τα άτομα που συμμετείχαν σ' αυτή την τόσο εύστοχη παρέμβαση στριμώχτηκαν από τους μπάτσους και προσήχθησαν στη ΓΑΔΑ. Για να υποδηλωθεί πως τίποτα ουσιαστικό δεν άλλαξε στον τομέα της κρατικής καταστολής. Αλίμονο αν ο «πάσα ένας» ανοίγει ένα πανό έξω από την έδρα του Τσίπρα. Εκεί είναι χώρος όπου το δικαίωμα των Ελλήνων «να συνέρχονται ήσυχα και χωρίς όπλα» (άρθρο 11, παρ. 1 του αστικού Συντάγματος) δεν ισχύει.

◆ Οι εργοδοτικές οργανώσεις -η Ελληνική Συνομοσπονδία Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας (ΕΣΕΕ), ο Εμπορικός Σύλλογος Αθήνας, ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων (ΣΕΒ), ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων & Λιανικών Πωλησιών Ελλάδος (ΣΕΛΠΕ), ο Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΣΕΤΕ)- απαιτούν να καταργηθεί η κυριακάτικη αργία. Η κυβέρνηση τους κάνει τις πλάτες και εξυπηρετεί τα εργοδοτικά συμφέροντα, όσο δεν κατοχυρώνει νομοθετικά την κυριακάτικη αργία - Τους απαντάμε: τα εργατικά συμφέροντα μπροστά - καμία Κυριακή τα μαγαζιά ανοιχτά - Τίποτα δεν χαρίζεται, όλα κατακτιούνται με οργάνωση και αγώνα των εργαζομένων - Να μην δεχτούμε την καταπίεση και την εξαθλίωση ως όρο ζωής - ... - Διαδήλωση Πέμπτη 19 Μαρτίου πλ. Κοραή 6μ - Κανένα μαγαζί ανοιχτό την Κυριακή 5 Απριλίου - Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα» ωράρια (αφίσα)

Ενα ακόμη εργατικό αίτημα στο άκουσμα του οποίου η κυβέρνηση των τσιπροκαμμένων κάνει το κορόιδο. Φωτιά έχει πάρει το παρασκήνιο, όπου παζαρεύουν με τα συνδικάτα των καπιταλιστών εργοδοτών μια λύση που θα νομιμοποιεί μια «ενδιάμεση» κατάσταση, την οποία θα τη σερβίρουν ως δώρο στους εργαζόμενους στο εμπόριο.

◆ Στο μείλ της «Κό-

ντρας» έφτασε μια πρόσκληση να πάρει μέρος σε μια συνέλευση, προκειμένου να συγκροτηθεί ένα ευρύ κίνημα αλληλεγγύης στην απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων. Η πρόσκληση περιλάμβανε ως βάση τα αιτήματα των ίδιων των πολιτικών κρατούμενων. Στη συνέλευση, όμως, βρεθήκαμε μπροστά σε μια άλλη πραγματικότητα. Μια πολιτική κατεύθυνση (η αναρχική) ήθελε να επιβάλει ως βάση τις δικές της αντιλήψεις, οι οποίες ξεπερνούσαν και το πλαίσιο των ίδιων των απεργών πείνας. Τότε προς τι η πρόσκληση; Το αποτέλεσμα αποτυπώθηκε σ' αυτή την αφίσα. Τα αιτήματα των ίδιων των απεργών πείνας αποτυπωμένα με γραμματάκια (πρέπει να πας πολύ κοντά για να τα διαβάσεις) και τα συνθήματα που εκφράζουν την αναρχική κατεύθυνση με τα μεγαλύτερα δυνατά γράμματα, έτσι που να στέλνεται σαφές μήνυμα για το ποιο είναι το κύριο και ποιο είναι το δευτερεύον. Κατά τα άλλα, μιλούν όλοι για κινηματικές διαδικασίες! Η αλληλεγγύη σ' έναν τέτοιο αγώνα είναι, βέβαια, σημαντικό καθήκον και στις κινηματικές δράσεις βρισκόμαστε όλοι μαζί. Όμως αυτή η προσπάθεια καπελώματος παραμένει ως δείγμα αντικινηματικής κουλτούρας.

Η απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τους αγώνες του σήμερα και του αύριο. Οι πολιτικοί κρατούμενοι είναι ακμή του καπιταλισμού στο κράτος και το κεφάλαιο και συνεχίζουν να είναι στην πρώτη γραμμή αυτού του αγώνα.

ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ
Συνέλευση αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας

ΜΟΤΟΠΕΡΙΑ: Παρασκευή 13 Μαρτίου, 17:00 Προπύλαια ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: Την ίδια μέρα 18:30 φυλακές Κορυδαλλού ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ: Σάββατο 14 Μαρτίου 12:00 Πλατεία Συντάγματος ΠΟΡΕΙΑ: Τρίτη 17 Μαρτίου 18:00 Πλατεία Μοναστηράκι

Υπόγειες διαδρομές

Αυτό ούτε εμείς (που συνηθίζουμε να λέμε ότι δεν τα έχουμε δει όλα από τον Τσίπρα και την παρέα του) το περιμέναμε. **Με απόφαση Τσίπρα** τοποθετήθηκε γενικός γραμματέας Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων ο Δημήτρης Παπαγγελόπουλος. Την είδηση φρόντισε να διαρρεύσει ο ίδιος ο Παπαγγελόπουλος, που είχε και εξακολουθεί να έχει γερές διασυνδέσεις με δημοσιογράφους, διότι πάντοτε είχε φιλοδοξίες και έστηνε μηχανισμό υποστήρίξής τους.

Τι εστί Παπαγγελόπουλος; Καραδεξιός καταρχάς. Ως προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθήνας έστησε ένα σύστημα δημόσιων σχέσεων και προσωπικής του αναρρίχησης. Ως εισαγγελέας «έθαψε» το σκάνδαλο των παρακολουθήσεων και το σκάνδαλο των απαγωγών των Πακιστανών. Στη συνέχεια τοποθετήθηκε ως εισαγγελέας της «αντιτρομοκρατίας» και αργότερα πήρε προαγωγή. Εγινε διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ. Επί Καραμανλή όλ' αυτά. Πρόκειται, επομένως για τον κατάλληλο άνθρωπο στην κατάλληλη θέση. Και για τη διαφάνεια και για τα ανθρώπινα δικαιώματα!

Τι υπόγειες διαδρομές συνδέουν τέτοια γκεσέμια της Δεξιάς, που διακρίθηκαν στα πεδία της κρατικής καταστολής, με το μέγαρο Μαξίμου και το τσιπραϊκό;

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

20ή ΜΕΡΑ

Ενώ οι πρώτοι απεργοί πείνας πολιτικοί κρατούμενοι διανύουν σήμερα την 20ή μέρα απεργίας πείνας και οι γιατροί χτυπάνε το καμπανάκι του κινδύνου, ζητώντας τη μεταφορά τους σε νοσοκομεία, η κυβέρνηση παίζει το παιχνίδι της παρέλκυσης, δίνοντας στη δημοσιότητα ένα νομοσχέδιο,

τούμενους για τις καλές προθέσεις του υπουργού και να διερευνήσουν αν αυτοί είναι διατεθειμένοι να σταματήσουν την απεργία πείνας αρκούμενοι σε κάποιες δηλώσεις του υπουργού. Οι πολιτικοί κρατούμενοι αρνήθηκαν να αρκεστούν σε δηλώσεις, οι δηλώσεις έγιναν μετά από μια βδομάδα και ακολούθησε η διαρροή ενός νομοσχεδίου που δεν

Νίκη στην απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων

χωρίς καμιά δέσμευση για το πότε πρόκειται να το πάει στη Βουλή για ψήφιση. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά αφήνει αυτό το νομοσχέδιο ανυπεράσπιστο, βορά στα νύχια των κοράκων της «αντιτρομοκρατίας», που άρχισαν ήδη να κρώζουν εν χορώ «όχι στην αποφυλάκιση του Σάββα Ξηρού».

Την προηγούμενη εβδομάδα, ο υπουργός Δικαιοσύνης Νίκος Παρασκευόπουλος ανακοίνωσε ότι «κατά την προσεχή εβδομάδα **θα καταθέσει νομοσχέδιο που θα ρυθμίζει επείγοντα θέματα του ποινικού και του σωφρονιστικού συστήματος**», μεταξύ των οποίων θα είναι η κατάργηση των φυλακών τύπου Γ και ειδικά μέτρα για ασθενείς, υπερήλικες και άτομα με αναπηρίες.

Η έννοια «καταθέτω» είναι σαφής και ο έμπειρος νομικός Ν. Παρασκευόπουλος τη γνωρίζει καλύτερα από εμάς. Καταθέτω σημαίνει καταθέτω στη Βουλή και επειδή τα θέματα ο ίδιος τα χαρακτηρίζει επείγοντα,

σημαίνει ότι επισπεύδω τις διαδικασίες ψήφισης του νομοσχεδίου. Όταν, λοιπόν, η κατάθεση γίνεται απλή δημοσιοποίηση, τότε κάποιο λάκκο έχει η φάβα, κάποιο παιχνίδι παίζεται.

Την περασμένη Τρίτη, από το υπουργείο Δικαιοσύνης εκδόθηκε ένα τρισέλιδο ενημερωτικό σημείωμα, το οποίο ξεκινούσε ως εξής: «Δίδεται σήμερα στη δημοσιότητα το νομοσχέδιο του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Νίκου Παρασκευόπουλου για τη ρύθμιση επείγοντων θεμάτων του ποινικού και του σωφρονιστικού συστήματος». Ακολουθούσε μια συνοπτική περιγραφή του νομοσχεδίου, δημοσιογραφικού τύπου. Το ίδιο το νομοσχέδιο δεν αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του υπουργείου (δεν έχει αναρτηθεί μέχρι τώρα), αλλά διοχετεύθηκε στην «Αυγή» (ενδεχομένως και σε κάποιες άλλες εφημερίδες, εκτός αν οι τελευταίες το πήραν από την

«Αυγή»).

Αυτό σημαίνει ότι ο υπουργός Δικαιοσύνης ρίχνει άδεια για να πιάσει γεμάτα, χωρίς να δεσμεύεται για την τελική μορφή του νομοσχεδίου. Από τη μια μετράει αντιδράσεις από τον αστικό κόσμο και από την άλλη προσπαθεί να σταματήσει την απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων, που μπαίνει στην κρίσιμότερη φάση της και τις επόμενες μέρες θα αποτελεί είδηση στα αστικά ΜΜΕ, θέλοντας και μη (μέχρι στιγμής την έχουν θάψει). Η προσπάθεια του υπουργείου να απαλλαγεί από την απεργία πείνας φάνηκε από την πρώτη μέρα της, όταν -πριν ακόμη γίνουν οι ανακοινώσεις των πολιτικών κρατούμενων- κατέφθασαν στο Δομοκό οι «αυτοκρατορικοί απεσταλμένοι». Ο Π. Λάμπρου, στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ και η Β. Λέβα, βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ προσερχόμενη από το «Δίκτυο», άτομα χωρίς καμιά θεσμική ιδιότητα, τα οποία προσπαθούσαν να πείσουν τους πολιτικούς κρα-

κατατέθηκε στη Βουλή και που κανείς δεν ξέρει τι μορφή θα έχει όταν κατατεθεί στη Βουλή και τι αλλαγές θα γίνουν σ' αυτό κατά την κοινοβουλευτική διαδικασία.

Το νομοσχέδιο, μολοντί δεν είναι κάτι το ριζοσπαστικό, είναι στην αστοφιλελεύθερη λογική που και ως νομικός εξέφραζε ο Παρασκευόπουλος. Καταργεί τις φυλακές τύπου Γ, εμπεριέχει διάταξη με την οποία θα μπορούσε να αποφυλακιστεί ο Σάββας Ξηρός, ενώ περιλαμβάνει και μερικά ακόμη μέτρα υπέρ των κρατούμενων. Όσο, όμως, δεν παίρνει το δρόμο της ψήφισής του από τη Βουλή, δεν είναι παρά ένα χαρτί έκφρασης καλών προθέσεων, επί του οποίου ασκούνται ήδη η Ντόρα, ο Πρετεντέρης, ο Βαρβιτσιώτης και όλος ο υπόλοιπος συντηρητικός-αντικοινωνικός εσμός. Κι αυτός είναι ένας παραπάνω λόγος για να συνεχιστεί ο αγώνας μέσα και έξω από τις φυλακές.

βαθύ κόκκινο

Αέρας κοπανιστός

Η αστική πολιτική φτιάχνει είδωλα, γιατί τη βοηθούν να ασκεί τον κοινωνικό έλεγχο. Όσο πιο αμόρφωτος ο λαός τόσο πιο αποτελεσματικά αποδεικνύονται τα είδωλα. Όταν ο λαός αρχίσει να αμφισβητεί τα είδωλα, η αστική πολιτική δεν έχει κανέναν ενδοιασμό να τα συντρίψει σε δημόσια θέα, κερδοσκοπώντας με την πτώση τους όσο αποτελεσματικά κερδοσκόπησε και με την άνοδό της. Η ιστορία με τους «καταλληλότερους» που στη συνέχεια γίνονται βδελύγματα και απόβλητοι θα έπρεπε να μας διδάξει πολλά.

Είδωλο με ημερομηνία λήξης είναι ας πούμε ο Μπαρουφάκης. Ο τύπος είναι φελλός, αλλά νομίζει πως είναι μεγαλοφυΐα. Έχει πρόβλημα και ήδη έχει χάσει τη μπάλα. Φωτογραφίζεται σαν Ρουβάς για το Paris Match και μετά, βλέποντας τη χλαπαταγή που προκάλεσε, δηλώνει ότι μετάνιωσε για τη φωτογράφιση, ότι η αισθητική των φωτογραφιών δεν του αρέσει, αλλά θυσιάστηκε επειδή οι φωτογραφίες θα συνόδευαν ένα πολύ καλό για την Ελλάδα κείμενο. Και δεν υπολογίζει πως το γαλλικό περιοδικό θα τον «καθαρίσει» σαν βρασμένο αυγό, γιατί δε δέχεται να του χαλάει το όνομα ο κάθε τυχάρπαστος. Βγαίνουν, λοιπόν, οι Γάλλοι και αποκαλύπτουν ότι πρώτα έγινε η φωτογράφιση και μετά πήραν τη συνέντευξη! Κι όχι μόνον αυτό, αλλά αποκαλύπτουν ότι το αφιέρωμα έγινε ενόψει της κυκλοφορίας στα γαλλικά ενός βιβλίου του Μπαρουφάκη! Γκρίζα διαφήμιση του γάλλου εκδότη ήταν η ιστορία, τι Ελλάδα και τρίχες;

Ο ίδιος, αφού πρώτα αναζήτησε μια δόση πολιτικής στήριξης από τον Τσίπρα, με μια βόλτα ποδαράτα από το Μαξίμου μέχρι το Παγκράτι για φαΐ, βγήκε το βράδυ, φρέσκος-φρέσκος, σε διάσημο «τοκ σόου» της γερμανικής τηλεόρασης, όπου υπέστη τον πιο βαρύ δημόσιο εξευτελισμό. Ο παρουσιαστής της εκπομπής έπαιξε βίντεο από παλιότερη (Μάρης 2013) εμφάνισή του στο Ζάγκρεμπ, κατά την οποία υποστήριζε ότι η Ελλάδα έπρεπε να χρεοκοπήσει εντός του ευρώ το Γενάρη του 2010 και μετά να υψώσει το δάχτυλο στη Γερμανία (έκανε τη χαρακτηριστική κίνηση με την ανύψωση του μεσαίου δαχτύλου) και να της πει, τώρα λύσε μόνη σου αυτό το πρόβλημα. Αντί να δώσει μια εξήγηση, ο Μπαρουφάκης άρχισε να διαμαρτύρεται ότι αυτό δεν έγινε ποτέ και πως το βίντεο είναι αποτέλεσμα μοντάζ. Κι όμως, το απόσπασμα πάρθηκε από πλήρες βίντεο που περιλαμβάνει όλο το σόου Μπαρουφάκη στο Ζάγκρεμπ και δεν έγινε καμιά κοπτοραπτική. Ολόκληρο το βίντεο υπάρχει στο youtube (<https://www.youtube.com/watch?v=MEUWxNifJJ8>) και το συγκεκριμένο απόσπασμα μπορεί να το δει κανείς μεταξύ 40:19 και 40:37.

Άλλο είδωλο της σημερινής περιόδου είναι ο Φλαμπουράρης. Αυτός παρουσιάζεται σαν ο σοφός μέντορας του Τσίπρα, ένα είδος Νέστορα της νέας κυβέρνησης, που εμφανίζεται στο «γυαλί» για να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Εφτασε, όμως, μια «πατάτα» ολκής για ν' αρχίσει και η δική του αποκαθήλωση. Το χρέος, είπε, είναι αέρας κοπανιστός, γι' αυτό με αέρα θα τους ξεπληρώσουμε κι εμείς! Τα εκατοντάδες εκατομμύρια που πληρώνονται κάθε βδομάδα σε δόσεις δεν είναι, βέβαια, αέρας κοπανιστός. Είναι λεφτά «ζωντανά», βγαλμένα από το αίμα του ελληνικού λαού. Δεν μπορεί να μην το ξέρει αυτό ο Φλαμπουράρης.

Όταν επί δεκαετίες αγορεύεις στο «Φίλιον» και στις συνάξεις των φραξιών του πάλαι ποτέ «ευρωκομμουνισμού», όταν έχεις μάθει να δρας μόνο στο παρασκήνιο και η σημαντικότερη αποστολή που ανέλαβες ποτέ ήταν να πας να προσκυνήσεις τον Μελισσανίδη στα γραφεία του ομίλου του (και μετά έβαλες την ουρά στα σκέλια καθώς σε νίκησαν κατά κράτος κάποια «αγύριστα κεφάλια» εντός και περίγυρου της Νέας Φιλαδέλφειας), παθαίνεις ένα είδος vertigo όταν βγεις ξαφνικά στο φως και σε λούζουν οι προβολείς των τηλεοπτικών στούντιο.

Θα ξεφουσκώσουν και άλλα φουσκωμένα παγώνια τους επόμενους μήνες. Μέχρι να έρθει η σειρά του Τσίπρα, πάνω από τον οποίο το αστικό μιντιακό σύστημα έχει απλώσει τη γνωστή ομπρέλα προστασίας.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές
στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξαμηνια συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση